

DOCTRINELE ȘI PRACTICILE BISERICII

Dr. Stephen Gibson

Stephen Gibson

Doctrinile și Practicile Bisericii

Traducere: Caragia Ludmila

Redactare și tehnoredactare: Ivtodi Cristina

Toate drepturile rezervate. Cu excepția paginilor de testare, nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nicio formă - prin mijloace electronice, mecanice, fotocopiere, înregistrare sau altfel - fără permisiunea scrisă a Shepherds Global Classroom (SGC). Fiecare achiziție a curriculumului nostru englez SGC ne permite să traducem și apoi să difuzăm același curriculum către liderii creștini din întreaga lume. Pentru a contacta SGC sau pentru a dona pentru această viziune convingătoare, accesați: www.shepherdsglobal.org.

Acest curs prezintă conceptul biblic al bisericii care este esențial pentru lucrarea lui Dumnezeu pe pământ. Studentul va dobândi înțelegerea unității creștine, a apartenenței la o biserică, a părtășiei, a sprijinului financiar pentru slujire, a zecuielii, a botezului, a euharistiei, a disciplinei bisericesti și a semnelor de maturitate a bisericii. Cursul explică principiile vieții și ale funcționării bisericii, precum și aplicațiile practice ale acestora.

© SHEPHERDS GLOBAL CLASSROOM

Cuprins

Privire de ansamblu asupra cursului.....	5
1. Un singur Dumnezeu și o singură Biserică.....	7
2. Unitatea creștină.....	15
3. Biserica locală	23
4. Asociațiile bisericești.....	29
5. Membria bisericii	35
6. Viața comunitară a bisericii.....	45
7. Biserica în lume	53
8. Sprijinul financiar al bisericii locale	61
9. Zeciuiala	69
10. Botezul	75
11. Cina Domnului	83
12. Disciplina bisericească.....	91
13. Caracterul liderului creștin	99
14. Darurile spirituale	107
15. Întrebări pentru determinarea maturității bisericii	117
Raport despre teme.....	123

Privire de ansamblu asupra cursului

Descrierea cursului

Acest curs prezintă conceptul biblic al bisericii care este esențială pentru lucrarea lui Dumnezeu pe pământ. Studentul va dobândi înțelegerea unității creștine, a apartenenței la biserică, a părtășiei, a sprijinului financiar pentru slujire, a zecuielii, a botezului, a euharistiei, a disciplinei bisericești și a semnelor de maturitate a bisericii. Cursul explică principiile vieții și ale funcționării bisericii, precum și aplicațiile practice ale acestora.

Obiectivele cursului (să ajute studentul):

1. Să înțeleagă identitatea și descrierea biblică a bisericii.
2. Să vadă planul lui Dumnezeu pentru biserică și lucrarea lui Dumnezeu în biserică.
3. Să cunoască responsabilitățile unui membru și ale liderului în biserică.
4. Să aplice principii pentru susținerea, administrarea și dezvoltarea bisericii locale.
5. Să fie echipat cu materiale și cunoștințe despre biserică pentru a fi capabil să le transmită ulterior altora.

Ghidul profesorului

Indicațiile pentru fiecare lecție sunt evidențiate cu caractere cursive.

Simbolul ► indică o **întrebare de discuție**. Profesorul trebuie să adreseze întrebarea și să ofere studenților timp pentru a discuta răspunsul. Dacă același student răspunde de obicei primul și alții nu se implică, profesorul poate direcționa întrebarea către cineva concret: „Ion, cum ai răspunde tu la această întrebare?”

În curs sunt incluse multe **pasaje biblice**. Ori de câte ori clasa trebuie să citească un pasaj împreună, instrucțiunile vor indica acest lucru. De exemplu: unui student i se solicită să citească Romani 6 pentru grup. Alteori, referințele Scripturii sunt date între paranteze în text. De exemplu: (1 Corinteni 12:15). Aceste referințe susțin afirmațiile din text. În acest caz, nu este necesar să citiți întotdeauna pasajele dintre paranteze.

Fiecare lecție conține cel puțin două **citate în bloc** scrise de un teolog din istorie. Când clasa ajunge la un citat general, profesorul ar putea cere unui student să citească și să explice citatul.

Toate lecțiile, cu excepția uneia, se încheie cu **Șapte Afirmații Rezumative**. Scopul lecției este ca studentul să înțeleagă aceste puncte. Studenții trebuie să studieze și să memoreze aceste afirmații. Studenții trebuie **să scrie câte un comentariu despre fiecare afirmație** și să predea această sarcină scrisă conducătorului clasei la începutul lecției următoare (șapte paragrafe). În fiecare paragraf studentul trebuie să explice afirmația așa cum ar face-o pentru cineva care nu este în clasă, inclusiv să argumenteze importanța conceptului. La începutul lecției următoare, profesorul va propune câtorva studenți să împărtășească paragrafele cu întregul grup.

Tot la începutul lecției următoare, studenții vor scrie cele **Șapte Afirmații Rezumative din memorie** ca o probă scrisă a cunoștințelor lor. Profesorul trebuie să se asigure că studenții nu se uită în conspecte și nu se ajută reciproc la test. Dacă un student nu poate scrie lista, poate fi programat să încerce din nou mai târziu.

Unul dintre scopurile cursului este de a pregăti studenții să predea de sine stătător. Profesorul trebuie să ofere studenților oportunități de a-și dezvolta abilitățile de predare. De exemplu, profesorul va permite ocazional unui student să predea clasei o scurtă secțiune a lecției.

Practica didactică: În timpul cursului, studentul trebuie să predea o lecție sau o parte a lecției unei persoane sau unui grup care nu face parte din clasă. Studentul poate alege singur materialul de predat. Această sarcină trebuie realizată de trei ori, cu materiale diferite. Practica de predare nu este inclusă în orarul cursului, de aceea studentul trebuie să caute de sine stătător posibilități și oportunități de a preda. Studentul trebuie să raporteze profesorului de fiecare dată când finalizează o sesiune de predare.

Alte sarcini vor fi incluse pe tot parcursul cursului: interviuri, studii scripturale, lucrări scrise sau teste. Toate sarcinile scrise trebuie prezentate profesorului la începutul lecției următoare. Profesorul trebuie să conducă întotdeauna discuția cu privire la tema pentru acasă și să aibă mai mulți studenți care să împărtășească ceea ce au învățat sau ce au scris.

Dacă studentul dorește să obțină **un certificat de la Shepherds Global Classroom**, el trebuie să participe la sesiunile de curs și să finalizeze sarcinile. La sfârșitul cursului este inclus un formular pentru înregistrarea sarcinilor finalizate (în timpul instruirii, studenții trebuie să scrie lucrări pe cele Șapte Afirmații Rezumative pentru 14 lecții, să completeze alte 13 sarcini și teste, să participe la cursuri de 15 ori și să completeze 3 sarcini în afara clasei - un total de 45 de sarcini, cel puțin 37 dintre ele).

Lecția 1

Un singur Dumnezeu și o singură Biserică

Introducere

► De ce frecvențați biserica?

Când oamenii vorbesc despre „a merge la biserică”, aceasta presupune a merge la clădirea bisericii pentru un serviciu de închinare programat.

Mulți oameni spun că merg la biserică pentru a afla despre Dumnezeu. Uneori oamenii care se simt departe de Dumnezeu merg la biserică sperând să simtă prezența lui Dumnezeu. Oamenii care Îl cunosc pe Dumnezeu merg la biserică sperând să experimenteze prezența Lui în închinare. Biserica este despre Dumnezeu. Oamenii ar trebui să poată experimenta prezența lui Dumnezeu la slujbele de închinare ale bisericii.

Dar biserica nu este o clădire și nu sunt doar întâlnirile pentru închinare. Biserica este grupul de credincioși care se angajează împreună să fie Biserica. Deci, atunci când vorbim despre oameni care vin în biserică, ne referim la grupul de credincioși. Când spunem că biserica este despre Dumnezeu, nu vrem să spunem doar că clădirea și slujba de închinare sunt despre Dumnezeu. Și viața pe care o are împreună grupul de credincioși dedicați este despre Dumnezeu.

„Unde este Hristos, acolo există și biserica catolică [universală]”.
Ignatie, *Epistola către Smirna*

Originea cuvântului „biserică”

În primul secol d.Cr., termenul grecesc *ekklesia* a fost folosit în mod obișnuit. Când într-un oraș se făcea un anunț care convoca o adunare de oameni pentru o întâlnire, întâlnirea era numită *ekklesia*.

Ekklesia este cuvântul folosit pentru „biserică” în Noul Testament. Cuvântul este folosit de 117 ori în Noul Testament, dar nu toate aceste referințe se referă la biserică. Unele se referă la alte tipuri de întâlniri (Fapte 19:32, 39 și 41).

Evanghelia este oferită oamenilor din orice rasă, clasă socială, loc de trai și ocupație. Precum toată lumea din oraș putea auzi anunțul unei întâlniri, tot astfel nici o categorie de oameni nu era exclusă de la primirea ofertei Evangheliei.

Biserica este grupul de oameni care răspunde chemării Evangheliei. Ei provin din diferite categorii de oameni pentru a forma un grup special, diversificat, de oameni care sunt dedicați lui Cristos și bisericii Sale.

Dumnezeu – Tatăl în Biserică

Persoanele Treimii - Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – sunt în relații speciale cu creștinii în biserică.

Dumnezeu va fi proslăvit pentru eternitate prin lucrările pe care le face în biserică.

„A Lui să fie slava în Biserică și în Cristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin”. (Efeseni 3:21)

Biserica există pentru slava lui Dumnezeu, de aceea nimic nu ar trebui făcut de către biserică care să-L dezonoreze pe Dumnezeu. Biserica nu ar trebui să facă nimic care să ofere oamenilor o înțelegere greșită cu privire la cum este Dumnezeu sau să pună o persoană în capul unghiului în locul lui Dumnezeu.

Biserica este familia lui Dumnezeu.

„Așadar, cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință”. (Galateni 6:10)

„Iată dar cum trebuie să vă rugați: „Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău”. (Matei 6:9)

Deoarece biserica este familia lui Dumnezeu, nu este posibil ca o persoană să fie cu adevărat în biserică, dacă nu crede în Dumnezeu și nu are relații cu El. O persoană nu devine parte a bisericii doar prin cunoașterea oamenilor bisericii. Ea devine parte a bisericii intrând în relație cu Dumnezeu și apoi angajându-se într-o relație cu oamenii lui Dumnezeu.

► Ce înseamnă să-L ai pe Dumnezeu ca Tată?

Cristos în biserică

Isus este cel care a construit biserica. Isus promite succesul final al bisericii.

„Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui”. (Matei 16:18)

Isus a promis că va fi alături de biserică.

„... Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin”. (Matei 28:20)

„Căci, acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor”. (Matei 18:20)

„Fraza personală „biserica Mea” indică faptul că Isus, potrivit lui Matei, intenționa în mod deliberat să formeze o comunitate continuă de rugăciune, predicare și disciplină. El Și-a chemat și instruit ucenicii și a promis venirea Duhului Sfânt, pentru a-i călăuzi după înălțarea Sa”.

- Thomas Oden, *Viața în Duh*

Cristos este capul bisericii. Biserica este trupul Său în lume. Relația personală pe care Cristos o are cu biserica este mai profundă decât putem înțelege.

„El I-a pus totul sub picioare și L-a dat căpetenie peste toate lucrurile Bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui ce împlinește totul în toți”. (Efeseni 1:22-23)

„Pentru că noi suntem mădulare ale trupului Lui, carne din carnea Lui și os din oasele Lui”. (Efeseni 5:30)

Deoarece un membru al bisericii face parte din trupul lui Cristos, nu este posibil ca o persoană să fie cu adevărat parte a bisericii, decât dacă și-a pus personal credința în Isus ca Mântuitor și a acceptat autoritatea lui Cristos ca Domn.

► Cine se califică a fi membru al trupului lui Cristos?

Duhul Sfânt în Biserică

Cartea Faptelor arată că biserica primară era conștientă de prezența și puterea Duhului Sfânt. Duhul Sfânt a dat inspirație și putere pentru predicare (Fapte 2:11). El a chemat oamenii la o slujire specială (Fapte 13:2). El i-a îndrumat către locurile potrivite pentru slujire (Fapte 16:6-10). El a soluționat problemele doctrinare (Fapte 15:28).

Duhul Sfânt este marele conducător al bisericii în îndeplinirea misiunii sale la nivel mondial.

Nici o organizație umană nu este în măsură să îndeplinească marea trimitere. Dumnezeu cheamă și trimite misionari și cunoaște nevoile fiecărei zone geografice.

O persoană devine parte a bisericii trăind miracolul regenerării de către Duhul Sfânt. Deoarece regenerarea este o experiență supranaturală, evanghelizarea este ghidată și împuternicită supranatural de Duhul Sfânt. Rezultatele evanghelizării nu pot fi explicate prin cauze naturale.

Viața bisericii este viață în Duh.

Închinarea în biserica primară a fost ghidată de Duhul Sfânt. El a vorbit prin diferiți membri (Fapte 4:30-31). Programul de închinare planificat ar putea fi schimbat în orice moment de către Duhul Sfânt.

Biserica este diferită de orice alt tip de organizație umană. Membrii bisericii sunt în părtășie între ei, deoarece sunt în relație cu Dumnezeu și au viață spirituală. O persoană care nu este convertită nu poate fi parte din această părtășie, chiar dacă îi place biserica și este prietenă cu oamenii din biserică.

Duhul Sfânt dă daruri spirituale pe care membrii ar trebui să le folosească pentru a se sluji reciproc (1 Corinteni 12:4-7). În primele zile ale bisericii timpurii din Ierusalim, angajamentul și unitatea membrilor au fost atât de puternice, încât este greu de imaginat pentru credincioșii moderni. Oamenii vindeau proprietăți și dădeau banii pentru ca membrii bisericii să poată împărtăși viața împreună. Când Anania și Safira au mințit, au fost omorâți pentru că păcatul lor nu respecta lucrarea minunată pe care o făcea Duhul Sfânt în biserică (Fapte 4:32-35, 5:1-4).

Unitatea bisericii se realizează prin viața Duhului.

Biserica (nu clădirea, ci grupul de credincioși) este numită „templul lui Dumnezeu” deoarece Duhul trăiește în biserică într-un mod special (2 Corinteni 6:16). O judecată serioasă se pronunță asupra oricărei persoane care dăunează templului spiritual unde există unitatea creștină (1 Corinteni 3:16-17).

► Ce i-ați spune unei persoane care pretinde că este împuternicită de Duhul Sfânt, dar atacă și dezbină biserica?

Dumnezeul revelat de biserică

Biserica îi ajută pe oameni să-și amintească de Dumnezeu, să se concentreze asupra lui Dumnezeu și să experimenteze schimbările pe care le face Dumnezeu.

Biserica este proiectată și creată de Dumnezeu. Mai mult decât oriunde altundeva pe pământ, biserica este locul în care voia lui Dumnezeu este împlinită în mod intenționat de oamenii care Îl iubesc pe Dumnezeu. Prin urmare, biserica arată lumii cum este Dumnezeu.

► Care sunt lucrurile pe care oamenii ar trebui să le cunoască despre Dumnezeu văzând biserica?

Privind biserica, oamenii ar trebui să vadă că Dumnezeu este iubitor și milostiv, Îi pasă de toți oamenii, iartă, susține adevărul, Își respectă angajamentele, urăște păcatul, dar iubește pe păcătoși.

► Ce erori ar trebui să evite oamenii, amintindu-și că esența bisericii este Dumnezeu?

Închinarea

Deoarece biserica există pentru Dumnezeu, închinarea bisericii ar trebui să se concentreze asupra lui Dumnezeu. Când închinarea se concentrează asupra liderilor sau artiștilor umani, ea devine centrată pe om, ceea ce constituie idolatrie. Închinarea greșită devine firească, proslăvind anumiți oameni și îndemnând la satisfacerea dorințelor umane. O astfel de închinare poate deveni chiar demonică, deoarece închinătorii se supun sentimentelor și spiritelor care nu sunt de la Dumnezeu.

O singură biserică universală

Solicitați unui student să citească clasei Efeseni 4:1-6.

► Despre ce calitate importantă a bisericii se vorbește în acest pasaj?

Pavel îi îndemna pe credincioși să rămână în unitate. Motivul unității este existența unei singure biserici, după cum există un singur Dumnezeu și o singură Evanghelie. Toți creștinii adevărați fac parte din același trup. Există un singur creștinism și o singură biserică, pentru că există un singur Dumnezeu.

Faptul că există o singură biserică universală este subliniat în 1 Corinteni 12:13, unde Pavel a spus că păgânii credincioși devin un singur trup.

Crezul este o declarație a credințelor creștine fundamentale. Un crez creștin timpuriu, numit „Crezul apostolic”, includea declarația „Cred în biserica catolică”. Cuvântul *catolic* din crez nu se referea la Biserica Romano-Catolică. Însemna „universală” sau „completă”. Crezul spunea că există o singură biserică reprezentată de creștinii din întreaga lume.

Solicitați unui student să citească Efeseni 2:20.

Biserica este construită pe o singură temelie: slujirea și adevărul revelate de apostoli și profeți; și slujirea, mesajul, ispășirea și viața continuă a lui Isus Cristos. Există doar o singură temelie și o singură biserică.

În China există o religie numită „Lumina de la Răsărit”. Ei cred că lucrarea lui Isus s-a încheiat și că Dumnezeu a trimis un nou mesia pentru vremurile moderne. Noul mesia este o chineză care propagă doctrine noi.

► Ce răspuns le-am putea da reprezentanților din religia „Lumina de la Răsărit”?

Unitatea bisericii universale nu înseamnă că o organizație reprezintă întreaga biserică. Nici o organizație nu se apropie sub nici o formă de îndeplinirea scopului lui Dumnezeu pentru biserică pretutindeni în lume. Isus le-a spus apostolilor Săi să nu se aștepte ca toți creștinii să facă parte din aceeași organizație (Marcu 9:38-39).

Biserica Romano-Catolică pretinde a fi întreaga biserică a lui Dumnezeu. Mormonii și Martorii lui Iehova susțin același lucru.

► Ce i-ați spune unei persoane care susține că organizația sa este întreaga biserică a lui Dumnezeu pe pământ?

Subordonarea Bisericii Locale față de Biserica Universală

Biserica locală nu ar trebui să-și ia dreptul de a dezvolta doctrina creștină independent. Într-una din epistolele sale, Pavel a dat instrucțiuni, apoi a spus că așa este primit „în toate bisericile lui Dumnezeu” (1 Corinteni 11:16). El a spus unei biserici că ar trebui să accepte anumiți slujitori, deoarece ei reprezentau celelalte biserici (2 Corinteni 8:23-24). Evident, el dădea de înțeles că ar fi greșit ca o biserică să decidă să susțină doctrine diferite de toate celelalte biserici.

Fiind binecuvântați cu daruri spirituale, creștinii bisericii din Corint au început să se considere independenți, neavând nevoie să asculte pe nimeni altcineva. Pavel le-a corectat gândirea și practicile și le-a reamintit că nu ei constituiau sursa originală a Cuvântului lui Dumnezeu; le-a venit de la alții și nu doar pentru ei (1 Corinteni 14:36). El a continuat, subliniind că oamenii spirituali din biserică vor recunoaște instrucțiunile lui Pavel ca fiind inspirate de Dumnezeu.

Biserica locală ar trebui să se autogestioneze și să se autoguverneze; dar are nevoie și de o relație cu biserica universală pentru stabilitate doctrinară, resurse de instruire și perspectiva misiunii mondiale.

Astăzi există multe feluri de biserici și o mare varietate de doctrine, chiar dacă toate pretind că urmează Biblia. Pentru ca o biserică să se subordoneze bisericii universale nu trebuie neapărat să încerce să fie ca toate celelalte biserici din jurul ei. Pentru aceasta ea trebuie să se țină de doctrinele creștine care erau esențiale la începutul bisericii Noului Testament. De asemenea, ar trebui să facă parte dintr-o asociație de biserici care să ofere subordonare reciprocă.

Pentru stabilitatea doctrinară, o biserică locală ar trebui să dețină trei lucruri:

- (1) O convingere că Biblia este autoritatea absolută;
- (2) Doctrinile esențiale ale creștinismului istoric;
- (3) Frățietatea într-o asociație de biserici cu teologie bună.

În această lecție studiem cel de-al doilea component. Vom vorbi despre asociațiile bisericești într-o altă lecție.

O biserică locală nu ar trebui să accepte doctrine care sunt contrare doctrinelor creștine esențiale ale bisericii primare. Aceste doctrine sunt enunțate în anumite crezuri timpurii. Crezul Apostolic, Crezul de la Niceea și Crezul Calcedonian afirmă doctrinele care au fost esențiale creștinismului de la început. Acestea includ doctrina Trinității și doctrina divinității lui Cristos și a Duhului Sfânt. Dacă o biserică respinge doctrinele acelor crezuri, nu ar mai trebui să se numească creștină, deoarece ar propaga o religie diferită.

Crezul de la Niceea

„Cred într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atotputernic, Creatorul cerului și al pământului, al tuturor lucrurilor văzute și nevăzute. Și într-Unul Domn Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat; Născut, și nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate au fost făcute. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din fecioara Maria și S-a făcut om. Și a fost răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, și a pățimit și a fost îngropat. Și a înviat a treia zi, după Sfintele Scripturi. Și S-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții; a Căruia Împărăție nu va avea sfârșit.

Și cred în Duhul Sfânt, Domnul și dătătorul vieții, Care din Tatăl și de la Fiul porcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit; care a grăit prin proroci.

Și cred în una, sfântă, universală și apostolică Biserică. Mărturisesc un botez pentru iertarea păcatelor; aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin!”

Ce se întâmplă dacă o persoană decide că nu este de acord cu una dintre afirmațiile Crezului Niceean? Deoarece aceste doctrine au fost susținute de către biserică de la început, dacă o persoană neagă una, aceasta ar însemna că persoana susține că are o înțelegere a adevărului pe care biserica nu a avut-o de 2000 de ani. Dacă o biserică sau un individ nu deține doctrinele Crezului Apostolic, ale Crezului Niceean și ale Crezului Calcedonian, doctrina sa nu ar trebui să fie demnă de încredere. Doctrinile crezurilor susțin Evanghelia. Dacă o persoană neagă o doctrină a crezului, ar putea contrazice Evanghelia.

► Ce i-ați spune unei persoane care susține că este creștin, dar nu este de acord cu o afirmație din Crezul de la Niceea?

Șapte Afirmatii Rezumative

1. O biserică locală este grupul de credincioși care se angajează împreună să fie biserica într-un anumit loc.
2. Biserica arată lumii natura lui Dumnezeu.
3. Viața din Duhul este viața și unitatea bisericii.
4. Apartenența la biserică se bazează pe relația cu Dumnezeu și pe angajamentul față de grupul de credincioși.
5. Există o singură biserică universală care urmează un singur creștinism, deoarece biserica este despre un singur Dumnezeu.
6. Nicio organizație umană nu constituie întreaga biserică a lui Dumnezeu pe pământ.
7. O biserică locală trebuie să se bazeze pe doctrinele istorice esențiale ale bisericii universale.

Leția 1 Temă pentru acasă

1. Memorați cele șapte afirmații rezumative. Scrieți un comentariu, explicând semnificația și importanța fiecăreia dintre cele șapte afirmații rezumative (șapte alineate) pentru cineva care nu face parte din această clasă. Transmiteți sarcina scrisă profesorului înainte de următoarea lecție. Fiți gata să împărtășiți un alineat cu grupul, dacă profesorul vă solicită acest lucru în timpul discuției. Scrieți afirmațiile din memorie la începutul următoarei sesiuni de curs.

2. În timpul acestui curs va trebui să predați o lecție sau o parte a lecției unei persoane sau unui grup care nu face parte din clasă. Puteți alege ce secvență să predați. Trebuie să faceți acest lucru de trei ori, cu materiale diferite. Planificați-vă propriile oportunități de predare și raportați profesorului atunci când ați predat.

Lecția 2

Unitatea creștină

Notiță pentru profesor

Studentii trebuie să transmită profesorului lucrările scrise despre cele șapte afirmații rezumative din lecția anterioară.

Profesorul ar trebui să invite mai mulți studenți să împărtășească clasei ceea ce au scris despre una dintre cele șapte afirmații rezumative.

Introducere

Solicitați unui student să citească clasei următoarea istorioară.

Prin mijlocul unui oraș curgea un râu care constituia în permanență un pericol de inundații pentru locuitorii orașului. Oamenii orașului s-au organizat în echipe pentru a umple saci cu nisip și a-i așeza de-a lungul râului. Ei lucrau cu entuziasm și în felul acesta s-a dezvoltat spiritul de echipă. Echipele și-au atribuit în curând câte un nume: unii s-au numit „Salvatorii orașului”, alții „Constructorii de nisip”, iar alții „Îngrăditorii râului”. Identitatea fiecărei echipe devenise importantă. Membrii fiecărei echipe purtau tricouri la fel, ca semn de apartenență. Fiecare declara că echipa lor este cea mai bună și critica munca celorlalte echipe.

Când un „îngrăditor al râului” a cerut să i se împrumute o roabă de la „Salvatorii orașului”, aceștia nu i-au permis să o ia, pentru că se gândeau că ar putea avea nevoie de ea mai târziu. Când „Constructorii de nisip” au rămas fără saci, au fost nevoiți să aștepte o oră pentru a li se aduce mai mulți saci, deși celelalte echipe mai aveau încă saci în plus. Echipele uitaseră că toate aveau o singură misiune. Succesul fiecărei echipe în parte devenise mai important decât succesul total al misiunii.

► Ce este comun între acțiunile bisericilor și echipele din această istorioară?

Biblia subliniază în mod deosebit valoarea unității creștine. Pavel a muștră schismele bisericii din Corint prin întrebarea: „Cristos a fost împărțit?” (1 Corinteni 1:13). El le-a spus efesenilor să mențină unitatea Duhului, arătând că „Există un singur trup ... un singur Domn, o singură credință, un singur botez” (Efeseni 4:4-5). Isus s-a rugat cu seriozitate ca credincioșii să fie una pentru ca lumea să creadă că El a venit de la Tatăl (Ioan 17:21).

De la începuturile sale biserica se considera a fi una. Crezul Apostolic include această afirmație: „Cred în ... sfânta biserică catolică; comuniunea sfinților”. Crezul Niceean include această afirmație: „Cred într-o biserică catolică și apostolică”. Termenul „catolic” înseamnă „complet” și „universal”. Termenul „apostolic” înseamnă că biserica a fost înființată de apostoli și încă urmează învățătura apostolilor.

Crezurile timpurii au exprimat doctrinele esențiale ale creștinismului. Biserica nu considera nicio persoană ca fiind creștină, dacă aceasta nu accepta aceste crezuri, deoarece crezurile erau destinate să definească creștinismul esențial.

Prin urmare, o persoană care credea că există biserici adevărate care nu fac parte dintr-o biserică universală, era considerată eretică.

Confesiunile

Biserica de pe pământ nu a fost organizată într-o singură instituție de-a lungul mai multor secole. În schimb, existau mai multe grupuri distincte de biserici. Un grup de biserici care formează o organizație se numește confesiune (denominațiune).

În 451 d.Cr., Ortodoxia Orientală s-a separat de Romano-Catolicism din cauza dezacordului doctrinar. Astăzi, în Ortodoxia Orientală există organizații bisericesti regionale: Biserica Ortodoxă Coptă, Etiopeană, Eritreană, Sirian Malankara, Siriacă și Armeană apostolică.

În 1054 d.Cr., Ortodoxia orientală s-a separat de Romano-Catolicism. Astăzi există 15 organizații bisericesti regionale în Ortodoxia Orientală, inclusiv Biserica Ortodoxă Rusă, Biserica Ortodoxă Sârbă și Biserica din Cipru.

Pe lângă acele mari diviziuni, alte grupuri de biserici s-au separat de Biserica Romană în acele secole.

Reforma Protestantă a avut loc în secolul al XV-lea. Multe biserici s-au separat de Romano-Catolicism, deoarece credeau că Biserica Romană nu mai predica în mod clar adevărata Evanghelie. Doctrinile au fost cauza fundamentală a diviziunilor, deși au existat și divergențe politice.

Multe confesiuni s-au format ca rezultat al Reformei. Biserica Anglicană era compusă din biserici din interiorul țării. Când au început să înființeze biserici în alte țări, Biserica Anglicană a fost numită Biserică Episcopală.

Bisericile Prezbiteriene au venit din influența reformatorilor: John Calvin în Elveția, John Knox în Scoția și alții. Există mai multe confesiuni prezbiteriene astăzi.

Biserica Luterană a început în Germania datorită slujirii lui Martin Luther. Astăzi sunt biserici luterane în multe alte țări.

Anabapțiștii credeau că Reforma nu a restabilit complet Evanghelia scripturală. Ei credeau că închinarea ar trebui să fie fără ceremonii nebiblice și că botezul era doar pentru nou-converțiți, și nu pentru prunci. De la ei a apărut denumirea de bapțiști în multe țări.

Bisericile Penticostale au început de la o renaștere din Los Angeles în 1906. Există o mare varietate de denumiri pentecostale și carismatice în multe țări ale lumii. Acestea au o mare varietate de doctrine.

Astăzi există mii de confesiuni care pretind că sunt creștine. De asemenea, există mii de biserici independente care nu fac parte din nicio confesiune.

Noile confesiuni încep adesea cu un grup de oameni care cred că un adevăr important este negat sau neglijat de biserică în care se află. Ei înființează o nouă direcție cu intenția de a fi corecte din punct de vedere doctrinar. În timp, ei continuă să-și dezvolte doctrinele și devin diferiți de alte mișcări creștine.

Ei dezvoltă, de asemenea, diferite tradiții referitor la forma corectă de închinare și referitor la detalii despre viața creștină.

Uneori, noile denominațiuni încep cu evanghelizarea. Dacă există mulți convertiți într-o regiune și nu există nicio denominațiune care să aibă grijă de ei, se poate forma o nouă confesiune. O confesiune mai poate începe ca rezultat al activității unei organizații de misiune într-o anumită țară.

Majoritatea confesiunilor creștine nu pretind a fi singurii creștini adevărați. Dacă o organizație pretinde că este întreaga Biserică a lui Dumnezeu pe pământ, nu ar trebui să avem încredere în ea.

► Câte denumiri diferite de biserici și confesiuni cunoașteți?

Necredincioșii se opun creștinismului din cauza diviziunilor și varietății sale. Mulți necredincioși cred că diferitele secte ale creștinismului se contrazic reciproc. Mulți oameni din lume nu cred că există vreun fel de unitate între creștini.

► Care sunt unele comportamente care par să nege orice unitate între biserici?

Bisericile tind să sublinieze aspectele care le fac diferite de alte biserici, chiar dacă aceste diferențe nu sunt doctrine fundamentale ale credinței. Uneori bisericile acuză rapid alte biserici de ipocrizie, compromis sau alte păcate, fără a le înțelege cu adevărat. Unele biserici susțin că comunitățile religioase care se deosebesc de ele nu sunt creștine, chiar dacă au la bază doctrinele creștine fundamentale.

Se creează impresia că bisericile nu sunt unite în îndeplinirea Marii Trimiteri. Bisericile par să concureze între ele ca marile întreprinderi. Mulți lideri consideră că dacă ajută o misiune care nu are numele organizației lor, forța de muncă și resursele sunt irosite.

Probabil că toți creștinii ar fi de acord că unitatea e necesară, dar mulți nu știu ce formă ar trebui să ia această unitate. În primul rând, vom vorbi despre unitatea Bisericii Universale, apoi vom vorbi despre unitatea Bisericii Locale.

Unitatea Bisericii Universale nu constituie unitatea instituțională

Unii oameni cred că toate bisericile ar trebui să se unească într-o singură organizație. Ei cred că existența mai multor organizații separate denotă faptul că biserica nu este în unitate. Ei nu fac nicio distincție între esența bisericii și instituțiile bisericii, de aceea pentru ei unitate înseamnă unirea instituțiilor.

► Ce i-ați spune unei persoane care crede că toate organizațiile și bisericile creștine ar trebui să se unească într-o singură organizație?

Instituțiile nu se pot uni fără să decidă dacă diferențele lor doctrinare nu contează. Pentru a se uni, trebuie să fie de acord cu unele doctrine fundamentale și să decidă că multe dintre celelalte doctrine ale lor nu sunt suficient de importante pentru a se separa de cei care nu sunt de acord cu ele.

Toate încercările de a uni toate bisericile într-o singură organizație se bazează pe ideea că unitatea creștină este unitatea instituțională. Nici chiar Isus nu a cerut ca toți urmașii Săi să facă parte din aceeași organizație în timpul slujirii Sale pământești, așa după cum se observă în situația următoare:

„Ioan a luat cuvântul și a zis: „Învățătorule, noi am văzut pe un om scoțând draci în Numele Tău și l-am oprit, pentru că nu merge după noi.” „Nu-l opriți”, i-a răspuns Isus, „fiindcă cine nu este împotriva voastră este pentru voi.” (Luca 9:49-50).

Cuvintele lui Isus arată că o persoană poate fi „nu cu noi” (nu face parte din organizația noastră) și totuși poate fi „pentru noi”. Evident, există o unitate creștină care nu constă în a fi într-o singură instituție.

Peste secole de la slujirea pământească a lui Isus, au fost instituții care pretindeau a fi întreaga biserică, spunând că nu există organizații creștine separate. Isus nu a susținut că grupul Său de ucenici era întreaga biserică, chiar și în timp ce El era prezent fizic pentru a o conduce.

Uneori oamenii folosesc termenul de „biserică invizibilă”. Termenul de „biserică invizibilă” se referă la faptul că nu există o organizație vizibilă cu o listă de membri care să conțină toți creștinii. De asemenea, instituțiile creștine pot avea membri care nu sunt cu adevărat creștini. Prin urmare, nu putem indica spre o organizație anume și să spunem că este biserica universală.

Chiar dacă Biserica Universală nu este singura organizație vizibilă, unitatea dintre toți creștinii ar trebui să fie vizibilă. Isus S-a rugat ca credincioșii să fie în unitate și a spus că rezultatul va fi că lumea va crede în El (Ioan 17:21). Aceasta înseamnă că unitatea creștină trebuie să fie cumva vizibilă și pentru creștini, și pentru lume.

► Cum credeți, ce ar trebui să faceți pentru a împărtăși unitatea creștină cu o persoană care susține că este creștină?

Fundamentul unității creștine

Unitatea bisericii locale se bazează pe doctrina biblică, experiența harului și viața Duhului. Unitatea creștinilor dincolo de biserică locală, cu mici diferențe, are aceeași bază.

O altă modalitate de a stabili fundamentul unității este aceasta: dacă o persoană mărturisește că este mântuită, mărturisește că are o viață spirituală și crede în adevărul creștin de bază, atunci este posibilă părtășia creștină. Relația poate continua atâta timp cât persoana trăiește în relație cu Dumnezeu și în ascultare de Biblie.

Unitatea creștină nu depinde de acordul în ceea ce privește fiecare detaliu al doctrinei. Nu este posibil ca bisericile de pretutindeni să fie de acord asupra tuturor detaliilor doctrinei. Chiar și apostolii au avut neînțelegeri (Galateni 2:11-14).

Grupuri de credincioși studiază Biblia și discută ceea ce cred, încercând să se asigure că au dreptate. Ei își dau seama că nu sunt de acord cu doctrinele altor grupuri de creștini.

Există unele doctrine care sunt fundamentale, esențiale pentru credința creștină. Dacă o persoană nu crede aceste doctrine, nu poate înțelege și crede Evanghelia.

Apoi, există o listă mai lungă de doctrine pe care o anumită biserică o propagă. Majoritatea bisericilor înțeleg că nu toți creștinii de pretutindeni sunt de acord asupra tuturor doctrinelor. Chiar dacă o doctrină este regăsită în Biblie, nu toată lumea va înțelege Biblia în același mod.

► Care sunt câteva exemple de doctrine fundamentale? Care doctrine nu pot fi considerate fundamentale?

Unele doctrine fundamentale se referă la natura lui Dumnezeu, divinitatea lui Cristos și a Duhului Sfânt, ispășirea și mântuirea prin credință.

“Dacă inima ta este de acord cu a mea, precum a mea cu a ta, atunci iubește-mă cu o dragoste gingașă ca pe un prieten care este mai aproape ca un frate; iubește-mă ca pe un frate în Cristos, ca pe un vecin, ca pe un cetățean al Ierusalimului ceresc, ca pe un confrate care luptă în aceeași bătălie, supunându-se aceluiși Căpitan al mântuirii noastre. Iubește-mă ca pe un tovarăș în împărăția și răbdarea lui Isus și ca pe un comoștenitor al slavei Lui”.

John Wesley, „Duhul unității”

Doctrinile care nu sunt fundamentale se referă la formele de închinare și detaliile despre viața creștină. Este important pentru noi să încercăm să fim biblici în tot ceea ce facem, dar trebuie să ne dăm seama că nu toți creștinii adevărați vor fi de acord în aceste detalii.

Indiciile adevăratei biserici

Conceptul despre indiciile adevăratei biserici a fost recunoscut atât de Biserica Romano-Catolică, cât și de reformatori. În decursul secolelor creștinii credeau că cele patru indicii ale adevăratei biserici sunt unitatea, sfințenia, universalitatea și caracterul apostolic. Acești termeni au fost definiți în diferite moduri.

Iată câteva definiții simple. *Unitatea* înseamnă că biserica include toți creștinii adevărați, deși nu neapărat într-o listă formală. *Sfințenia* presupune că biserica este împotriva păcatului și crede în mântuirea de păcat. *Universalitatea* înseamnă că biserica poate lua o formă relevantă oriunde și în orice cultură, ținându-se, în același timp, de adevărul fundamental. *Caracterul apostolic* înseamnă că biserica urmează credința inițială stabilită de apostoli.

Greșeala competiției bisericesti

Uneori bisericile dintr-o anumită zonă sunt suficient de apropiate una de alta, pentru ca oamenii să poată alege la care dintre ele să participe. Oamenii unei biserici pot încerca să le arate oamenilor din comunitate că biserica lor este mai bună decât celelalte biserici. Ei concurează cu celelalte biserici, încercând să-și facă propria biserică mai atractivă. Ei cred că biserica lor are succes dacă numărul lor de oameni crește.

Concurența dintre biserici se bazează pe neînțelegerea esenței bisericii. Mulți oameni par să creadă că biserica este ca o afacere care ar trebui să atragă clienți. Sau este ca un loc de divertisment care trebuie să atragă un public. Acestea sunt concepte greșite despre biserică.

Biserica este o familie spirituală. Membrii unei familii bune încearcă să aibă grijă unul de celălalt. Ei lucrează împreună pentru a asigura nevoile familiei. De asemenea, fiind o familie, ei petrec timp împreună.

Biserica este o familie de credință, bazată pe relația cu Dumnezeu și unii cu alții. Biserica trebuie să crească, iar noii membri să fie atrași de Evanghelie și de viața de familie a bisericii. Biserica ar trebui să se concentreze pe răspândirea Evangheliei și demonstrarea vieții bisericii. În felul acesta vor atrage oamenii potriviți, oameni interesați să facă parte din familie.

► Dacă o biserică încearcă să concureze cu celelalte biserici din zonă, cum va influența această competiție biserica?

Unitatea Bisericii Locale

► De ce pentru unitatea bisericii locale este nevoie de acordul asupra mai multor doctrine, decât pentru unitatea creștină universală?

Un creștin poate accepta mărturia altor creștini care nu împărtășesc toate doctrinele sale, atâta timp cât ei acceptă și urmează doctrinele creștine fundamentale și demonstrează o viață creștină. Cu toate acestea, pentru că un creștin trebuie să practice personal ceea ce crede că este corect, el nu poate să se implice în slujire cu toți creștinii. De exemplu, dacă un pastor crede că Biblia îi spune să-i boteze doar pe cei convertiți, el nu poate conduce un grup de oameni care învață că convertiții nu ar trebui să fie botezați.

Un alt exemplu: dacă o persoană crede că darul limbilor nu este dovada faptului că este umplut cu Duhul, ar fi dificil pentru el să se implice în slujire cu oameni care cred că o persoană care nu vorbește în limbi nu are Duhul Sfânt. Ar putea apărea probleme în părtășia lor, deoarece nu ar accepta mărturia lui. Ar exista probleme și în cooperarea în slujire, deoarece ar încerca să conducă noii convertiți în experiența de a vorbi în limbi.

Dacă o persoană face lucruri pe care le crede greșite din punct de vedere biblic, își încalcă propria conștiință. El este condamnat de Dumnezeu pentru că a ales să facă ceea ce, în opinia lui, Biblia interzice.

Un creștin poate crede că oamenii cu diverse doctrine sunt creștini adevărați, dar el trebuie să fie în părtășie și să lucreze într-un grup de oameni care sunt de acord cu el în majoritatea doctrinelor. Aceasta înseamnă că o biserică locală trebuie să aibă o declarație de credință care însoțește doctrinele fundamentale ale bisericii universale.

► De ce ar fi o greșeală ca o persoană să încerce să fie de acord cu doctrinele fiecărei biserici?

Concluzie

Un creștin trebuie să păstreze un echilibru în atitudinea sa față de ceilalți. El nu trebuie să spună că ceilalți creștini nu sunt creștini adevărați, deoarece diferă în detalii doctrinare care nu sunt fundamentale. Cu toate acestea, el trebuie să aibă o părtășie strânsă cu o biserică locală cu doctrine identice, care să le permită să aibă părtășie și să lucreze împreună.

Șapte afirmații rezumative

1. Biblia subliniază unitatea creștină.
2. Biserica primară credea în unitatea bisericii ca doctrină esențială.
3. Biserica nu poate realiza unitatea prin aducerea tuturor creștinilor într-o singură organizație.
4. Unitatea creștină se bazează pe doctrina biblică, experiența harului și viața Duhului.
5. Creștinii de pretutindeni sunt de acord asupra anumitor doctrine fundamentale ale creștinismului.
6. Creștinii din diferite biserici nu vor fi de acord asupra detaliilor doctrinare.
7. O biserică locală trebuie să convină asupra unei declarații detaliate a doctrinelor.

Lecția 2 Temă pentru acasă

1. Memorați cele șapte afirmații rezumative pentru Lecția 2. Scrieți un comentariu explicând semnificația și importanța fiecăreia dintre cele șapte afirmații rezumative (șapte alineate) pentru cineva care nu face parte din această clasă. Transmiteți sarcina scrisă profesorului înainte de următoarea lecție. Fiți gata să împărtășiți un alineat cu grupul, dacă profesorul vă solicită acest lucru în timpul discuției. Scrieți afirmațiile din memorie la începutul următoarei sesiuni de curs.

2. În timpul acestui curs, va trebui să predați o lecție sau o parte a lecției unei persoane sau unui grup care nu face parte din clasă. Puteți alege ce material să predați. Trebuie să faceți acest lucru de trei ori, cu materiale diferite. Planificați-vă propriile oportunități de predare și raportați profesorului atunci când ați predat.

3. Temă de interviu: Vorbiți cu membrii a trei biserici diferite și întrebați-i cum văd ei alte biserici. Ce unitate cred ei că există între toți creștinii? Scrieți un comentariu despre fiecare dintre cele trei conversații.

Lecția 3

Biserica Locală

Notiță pentru profesor

Studentii trebuie să transmită profesorului lucrările scrise cu privire la cele șapte afirmații rezumative din lecția anterioară.

Profesorul ar trebui să invite mai mulți studenți să împărtășească celorlalți ceea ce au scris despre una dintre cele șapte afirmații rezumative.

Studentii trebuie să predea rapoartele de interviu din lecția anterioară. Unele dintre ele se pot discuta la curs.

Definiția bisericii locale

► Ce este biserica locală? Prin ce diferă ea de orice alt tip de grup?

Această definiție a bisericii locale poate fi împărțită în șapte elemente esențiale. Aceste elemente sunt explicate în continuare, pe parcursul acestei lecții.

Biserica locală este un grup de credincioși care funcționează ca o familie spirituală și o comunitate de credință; oferind Evanghelia și părtășia bisericii tuturor celor care se pocăiesc; practicând botezul și euharistia; cooperând în închinare, părtășie, evanghelizare și ucenicie; realizând lucrările trupului lui Cristos prin darurile Duhului Sfânt; supunându-se Cuvântului lui Dumnezeu; cu unitate bazată pe doctrina biblică, experiența harului și viața Duhului.

„Credincioșii nu sunt chemați să trăiască separat într-o relație exclusivă doar cu Dumnezeu, ci sunt chemați să trăiască în unitate ca un popor”.

Thomas Oden,
„Viața în Duh”

Mai jos sunt explicate elementele componente ale definiției.

► Pentru fiecare dintre următoarele afirmații ale definiției, discutați de ce este o caracteristică necesară bisericii. „Ce s-ar întâmpla dacă unei biserici i-ar lipsi această caracteristică?”

a) Biserica locală este un grup de credincioși care funcționează ca o familie spirituală și o comunitate de credință ...

(Biserica este un grup format prin credința creștină. Are relații mai puternice decât oricare alt grup din lume).

b) ... oferind Evanghelia și părtășia bisericii tuturor celor care se pocăiesc ...

(O biserică nu poate exclude din voința ei grupurile etnice sau clasele de oameni și să rămână în continuare credincioasă Evangheliei. Nu este neapărat necesară etnia comună sau aceeași clasă socială. De asemenea, o biserică nu poate refuza să ierte anumite păcate dacă este fidelă Evangheliei).

c)... practicând botezul și euharistia ...

(Isus a poruncit bisericii să practice aceste ceremonii. Botezul reprezintă intrarea în biserică prin convertire. Euharistia reprezintă harul revelat în Evanghelie).

d)... cooperând în închinare, părtășie, evanghelizare și ucenicie

(...Acestea sunt scopuri esențiale ale bisericii. Cooperarea este necesară pentru ca biserica să realizeze aceste scopuri importante).

e)... realizând lucrările trupului lui Cristos prin darurile Duhului Sfânt ...

(Sarcinile spirituale ale bisericii nu pot fi niciodată îndeplinite doar prin abilități umane).

f)... supunându-se Cuvântului lui Dumnezeu ...

(Biserica depinde de Biblie pentru Evanghelie, doctrină și autoritatea sa. Dacă o biserică alege să nu asculte Biblia, biserica își pierde autoritatea în ceea ce privește învățătura sa).

g)... cu unitate bazată pe doctrina biblică, experiența harului și viața Duhului.

(Membrii bisericii se pot angaja unul față de celălalt pentru că au aceste trei lucruri împreună. Fără cele trei componente, nu există adevărata părtășie creștină).

Investiția lui Dumnezeu în Biserică

Solicitați unui student să citească Efeseni 3:1-10 întregii clase.

► Care sunt unele lucruri pe care Pavel le-a spus despre slujirea sa?

Pavel a spus că o parte importantă a slujirii sale era explicarea esenței bisericii, așa că știm că explicarea esenței bisericii ar trebui să fie o parte importantă a slujirii de astăzi. Dumnezeu a planificat ca credincioșii dintre neamuri să fie aduși în biserică și ca biserica să demonstreze înțelepciunea lui Dumnezeu în lume.

Trebuie să ne amintim că biserica nu este o clădire. Creștinii bisericii primare nu au avut clădiri bisericesti. Aceasta înseamnă că atunci când în Noul Testament se menționează biserica, aceasta se referă la oameni.

Epistola către Efeseni explică cât de importantă este biserica în planul lui Dumnezeu.

„El I-a pus totul sub picioare și L-a dat căpetenie peste toate lucrurile Bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui ce împlinește totul în toți” (Efeseni 1:22-23).

Acest verset spune că Isus este Capul bisericii și că biserica este trupul Său. Se spune că biserica deține plinătatea lui Dumnezeu.

”Biserica vizibilă a lui Cristos este comunitatea oamenilor credincioși, prin care se predică cuvântul curat al lui Dumnezeu, iar tainele se săvârșesc cum se cuvine, potrivit poruncii lui Cristos...”.

Articol despre religie al bisericii metodiste

Imaginați-vă un râu care aprovizionează cu apă un oraș imens. Milioane de oameni folosesc apa, totuși cantitatea pe care o iau este mai mică decât cea care curge pe râu. Este greu de imaginat câtă apă conține râul.¹

Dar ce ziceți de plinătatea lui Dumnezeu? Dacă Dumnezeu ar face un recipient sau un canal pentru a-Și revărsa binecuvântările, harul și puterea pentru lume, ce fel de container ar fi în stare să cuprindă plinătatea lui Dumnezeu? Acest verset spune că biserica este acel container. Biserica conține binecuvântările lui Dumnezeu pentru lume.

Amintiți-vă, biserica care conține binecuvântările lui Dumnezeu nu este clădirea, ci grupul de oameni care sunt în părtășie creștină.

Planul lui Dumnezeu pentru biserică a existat de la începutul lumii. Deci, care era scopul lui Dumnezeu pentru biserică?

Reveniți la Efeseni 3:10-11.

„... pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu, după planul veșnic pe care l-a făcut în Cristos Isus, Domnul nostru.”

Felurită înseamnă „*tot felul de*”. Dumnezeu are înțelepciune pentru fiecare situație și fiecare aspect al vieții. Înțelepciunea lui Dumnezeu trebuie să fie revelată universului, inclusiv lumii spirituale, prin ceea ce face Dumnezeu prin biserică. O persoană obține înțelepciunea lui Dumnezeu prin ceea ce vede în biserică. Când vede o biserică, o persoană ar trebui să fie determinată să se închine lui Dumnezeu. Ea ar trebui să vadă înțelepciunea lui Dumnezeu acționând în biserică. Lumea va vedea toate acestea nu la slujbele de închinare duminicale, ci prin acțiunea bisericii în fiecare zi și în fiecare situație a vieții.

► Care sunt câteva exemple de situații din viață în care înțelepciunea lui Dumnezeu este importantă?

Înțelepciunea „multiplă” a lui Dumnezeu include înțelepciunea cu privire la problemele familiale, sărăcia, șomajul, locuința inadecvată, educația slabă, delincvența juvenilă, neglijarea copiilor, nevoile medicale și alte probleme umane? Bineînțeles că include. Cum va descoperi lumea înțelepciunea lui Dumnezeu? Ea trebuie să fie revelată de biserică, deoarece prin ea vine soluția lui Dumnezeu la problemele din viața practică a comunității de credință.

Solicitați unui student să citească Efeseni 3:20-21 pentru întregul grup.

Scopul a tot ceea ce a creat Dumnezeu este să-L glorifice pe EL. Biserica este locul în care Dumnezeu este slăvit în mod special, pentru că:

---

¹ O altă ilustrație: există o companie numită „Carbonite” care face arhivare pentru computerele personale. Ea poate salva tot ce este pe computerul dvs. în cazul în care i se întâmplă ceva. Imaginați-vă ce spațiu de stocare ar trebui să posedă pentru a arhiva conținutul a mii de computere!

- În biserică El Își demonstrează dragostea și răscumpărarea.
- Biserica este locul în care creaturile făcute după chipul Său se închină și se supun de bună voie.
- Biserica este acolo unde o familie de credință demonstrează o viață binecuvântată de Dumnezeu.
- Biserica este locul în care oamenii răscumpești participă la răscumpărarea altora prin evanghelizare.

Dumnezeu va fi glorificat veșnic și oriunde prin ceea ce face biserica acum. Lucrarea pe care o face biserica dvs. locală va rămâne ca un monument etern pentru gloria lui Dumnezeu.

Suficiența Bisericii Locale

Biblia nu vorbește doar despre biserica universală, dar și despre bisericile locale. De exemplu, apostolul Ioan le scria celor șapte biserici din Asia (Apocalipsa 1:4). Pavel menționa „toate bisericile lui Dumnezeu” (1 Corinteni 11:16).

O congregație locală face parte din biserica universală, dar totuși este numită biserică. Multe dintre epistolele Noului Testament se adresează bisericilor din anumite locuri.

► Care dintre cele două poate fi numită templul lui Dumnezeu: biserică universală sau biserică locală?

În Efeseni 2:20-21, Pavel sublinia că singura biserică, întemeiată pe temelia apostolilor, este templul lui Dumnezeu. În versetul 22, el a menționat că credincioșii din Efes constituiau casa lui Dumnezeu. Într-un alt verset el le spunea credincioșilor corinteni că sunt un templu al lui Dumnezeu (1 Corinteni 3:16). Prin urmare, deducem că biserica universală este templul lui Dumnezeu, la fel precum este și biserica locală.

„Toate elementele esențiale ale bisericii sunt prezente în stare embrionară în această descriere timpurie a bisericii (Fapte 2:42) - doctrină apostolică, comunitate, euharistie și închinare comună”.
- Thomas Oden, „Viața în Duh”

► Care dintre cele două poate fi numită trupul lui Cristos: biserică universală sau biserica locală?

Pavel vorbea despre biserica universală ca fiind trupul lui Cristos (Efeseni 1:23). Totuși, scriind către biserica din Corint, Pavel sublinia: „Voi sunteți trupul lui Cristos” (1 Corinteni 12:27). El nu a spus că credincioșii din Corint erau doar o parte a trupului lui Cristos. Ei erau trupul lui Cristos pentru acel loc.

Dumnezeu intenționează ca fiecare adunare să funcționeze ca o biserică completă, cu tot de ce este nevoie pentru a constitui trupul lui Cristos pentru acel loc.

Pavel compara membrii bisericii locale cu părțile corpului uman, cum ar fi ochiul, piciorul și mâna. Evident, pentru a funcționa, părțile corpului trebuie să fie împreună într-un singur loc. Pavel nu a spus că acestea sunt doar o parte a corpului, în timp ce altele sunt împrăștiate în jurul lumii: biserica din Corint constituia trupul complet și încheiat al lui Cristos pentru acea zonă.

Pavel le-a spus corintenilor că anumite lucruri trebuiau făcute „când întreaga biserică este împreună într-un singur loc”. Evident, el nu vorbea despre biserica universală, ci despre biserica locală. Adunarea locală are o autoritate specială atunci când funcționează ca o biserică.

Dumnezeu dă darurile Duhului care sunt necesare pentru biserica locală. Membrii lucrează împreună cu diverse daruri pentru a satisface nevoile adunării.

Deoarece adunarea locală este trupul lui Cristos, templul lui Dumnezeu și biserica, aceasta este suficient pentru a fi biserică în locul în care se află.

Suficiența bisericii locale înseamnă că organismul local are în locația sa darurile și resursele necesare pentru slujire. Biserica locală poate funcționa ca o biserică, chiar dacă nu are ajutor din altă parte. Liderii locali ai bisericii ajută biserica să dezvolte o viziune și obiective pentru slujirea locală. Adunarea lucrează împreună pentru a sprijini financiar slujirea și a avea grijă de membrii adunării.

Necesitatea Bisericii

Este dificil să păstrezi noii convertiți fără a-i introduce în viața bisericii. Nu este posibil de a oferi îndrumări și instruiri bune credinciosului în absența formării care are loc în biserica locală. De asemenea, este ireal să pregătești o persoană pentru slujire fără experiența acumulată în biserica locală.

Evanghelia nu are o formă vizibilă într-o comunitate, până când nu există o biserică. Forma vizibilă nu este clădirea bisericii, ci familia funcțională a credinței care demonstrează viața în relație cu Dumnezeu. Până când biserica nu este acolo, lumea nu poate vedea ce înseamnă să fii creștin. O comunitate nu poate fi considerată evanghelizată cu succes până când nu există o biserică acolo.

Șapte afirmații rezumative

1. O persoană convertită nu poate fi expulzată din biserică din cauza etniei, originii sociale sau a păcatelor din trecut.
2. Sarcinile bisericii pot fi îndeplinite numai prin lucrarea Duhului prin biserică.
3. Unitatea bisericii se bazează pe doctrina biblică, experiența harului și viața Duhului.
4. Înțelepciunea lui Dumnezeu este revelată lumii prin ceea ce face Dumnezeu în biserică.
5. Suficiența bisericii locale înseamnă că corpul comunității locale are toate darurile și resursele de care are nevoie pentru a sluji în zona sa.
6. Biserica este necesară pentru păstrarea noilor convertiți, edificarea credincioșilor și pregătirea pentru slujire.
7. Este imposibil să evanghelizezi cu succes într-o zonă în care nu există biserică.

Lecția 3 Temă pentru acasă

1. *Memorați cele șapte afirmații rezumative pentru Lecția 3. Scrieți un comentariu explicând semnificația și importanța fiecăreia dintre cele șapte afirmații rezumative (șapte alineate), pentru cineva care nu face parte din această clasă. Transmiteți sarcina scrisă profesorului înainte de următoarea lecție. Fiți gata să împărtășiți un alineat cu grupul dacă liderul clasei vă solicită acest lucru în timpul discuției. Scrieți afirmațiile din memorie la începutul următoarei sesiuni de curs.*
2. *Nu uitați să vă planificați propriile oportunități de predare în afara clasei și să raportați profesorului atunci când ați predat.*
3. *Lucrare scrisă: studiați Efeseni 5:25-32. Scrieți câteva propoziții despre relația dintre Cristos și biserică.*

Lecția 4

Asociațiile Bisericilor

Notiță pentru profesor

Această lecție examinează relația dintre biserici și asociațiile lor. Dacă studenții aparțin bisericilor care fac parte din asociații (confesiuni), profesorul ar trebui să le ceară o copie a cerințelor de membru pentru a cunoaște mai multe despre aceasta în clasă.

Studenții sunt obligați să transmită profesorului lucrările scrise pe „Cele șapte afirmații rezumative” din lecția anterioară.

Profesorul ar trebui să invite mai mulți studenți să împărtășească cu restul grupului ceea ce au scris despre una dintre cele șapte afirmații rezumative.

De asemenea, studenții trebuie să transmită profesorului lucrările scrise pe tema lecției anterioare.

Definirea asociațiilor bisericilor

► Care este numele asociației bisericești căreia îi aparține biserica dumneavoastră?

Când credincioșii se întâlnesc cu creștini din alte biserici locale, se întreabă de ce există diferențe în credințe și practici. Ei observă că există diferențe doctrinare între biserici; stilurile de închinare sunt, de asemenea, variate.

Un membru al congregației poate căuta o identitate religioasă care depășește cadrul bisericii sale. El vrea să-și vadă biserica ca parte a unei uniuni de biserici care cred în aceleași doctrine și, de asemenea, cooperează și comunică între ele: vrea să înțeleagă că comunitatea sa nu este singura din lume cu astfel de credințe și practici.

► Solicitați unuia sau mai multor studenți să împărtășească înțelegerea lor despre beneficiile părtășiei între biserici similare.

Într-una din secțiunile anterioare, a fost întâlnită următoarea afirmație: „Pentru stabilitatea doctrinară în biserică, trebuie să fie prezente trei aspecte:

- a) credința că Biblia este autoritatea absolută;
- b) fundamentul doctrinelor fundamentale îl constituie credințele bisericii timpurii;
- c) comunicarea se realizează între biserici cu teologie adevărată.”

În această lecție vom analiza al treilea aspect al stabilității doctrinare.

Definiție: O asociație bisericească este un grup de biserici cu o conducere centrală, care împărtășesc credințe comune, dedicate realizării unor obiective comune și sprijinirii unei forme de comunicare comună (evenimente la care participă toți membrii asociației, precum ar fi conferințele).

Tipuri slabe și puternice de asociații

O asociație poate fi numită slabă sau puternică în baza puterii elementelor care o țin împreună.

În asociațiile slabe conducerea centrală nu are autoritate înaltă în biserica locală; lista convingerilor comune poate fi de bază și foarte scurtă, iar obiectivele comune pot să nu necesite implicarea activă a comunității; întâlnirile reprezentanților bisericilor - membrii asociației - pentru comunicare sunt foarte rare. În astfel de asociații, fiecare congregație este proprietarul proprietății bisericii sale și poate decide să se retragă din asociație în orice moment. Unele biserici o părăsesc suficient de repede, dacă simt că asociația nu mai răspunde nevoilor lor.

Membrii asociației slabe subliniază, de obicei, autonomia bisericii locale. Nu vor ca asociația să guverneze comunitatea locală, așa că limitează cu atenție puterea acesteia. A numi o asociație „slabă” nu înseamnă că ea nu își îndeplinește scopul. Membrii unei astfel de asociații vor ca autoritatea centrală să fie slabă și autoritatea să fie deținută de bisericile locale.

► Care credeți că sunt părțile pozitive și negative ale asociațiilor slabe?

În asociațiile puternice, liderii de conducere au puterea reală de a conduce capii bisericilor locale; lista convingerilor comune acoperă multe aspecte. Se presupune că bisericile - membre vor face donații pentru scopuri comune și vor comunica des între ele. O asociație poate deține proprietatea bisericii, în acest caz biserica nu se poate retrage din asociație.

Membrii asociațiilor puternice tind să caute soluții la probleme de la liderii centrali și subliniază dedicarea asociației la nivelul dedicării bisericii locale.

Există diverse asociații bisericesti. O uniune a bisericilor poate avea toate semnele unei asociații puternice sau slabe, dar poate fi clasificată ca fiind mai slabă sau mai puternică în funcție de prezența anumitor caracteristici. Asociațiile puternice sunt adesea numite „denominațiuni” (confesiuni).

„Biserica are puterea de a institui ritualuri sau ceremonii și autoritate să soluționeze controversele credinței, însă ea nu are dreptul să atribuie caracter sacru lucrurilor care contravin Cuvântului lui Dumnezeu scris ...”
- Articole de religie ale Bisericii anglicane

► Care credeți că sunt părțile pozitive și negative ale asociațiilor „puternice”?

► Ce asociații bisericesti cunoașteți? Cum le-ați descrie?

Responsabilitatea denominațiunii

O asociație puternică poate fi numită denominațiune (confesiune). Acest lucru nu înseamnă că va avea toate caracteristicile unei denominațiuni puternice, dar se potrivește descrierii de „puternică” mai degrabă decât de „slabă”.

Denominațiunea influentă, autoritară, există pentru a servi bisericile locale și ajută congregațiile să îndeplinească sarcini pe care bisericile locale nu le pot îndeplini singure:

1. Oferă un sentiment de individualitate, o diferență față de alte biserici.

Membrii bisericii locale știu că sunt diferiți de alte biserici din zona lor; ei sunt încurajați de faptul că fac parte dintr-un grup de biserici care împărtășesc doctrine comune.

2. Ea confirmă doctrinele.

Biserica locală nu ar trebui să se simtă liberă să-și schimbe și să-și dezvolte doctrinele fără să asculte de nimeni. Denominațiunea trebuie să adere la doctrinele istorice fundamentale ale creștinismului, dar și doctrinele sale mai detaliate trebuie să fie biblice.

3. Stabilește cerințe pentru pastori și membri ai bisericii.

Denominațiunea trebuie să stabilească standarde prin care pastorii și membrii bisericii să poată fi exemple ale vieții creștine. Baza acestor cerințe sunt caracteristicile date în 1 Timotei 3 și Tit 1, dar acestea trebuie interpretate în raport cu fiecare cultură modernă.

4. Ea oferă un sistem de administrare a bisericii.

Denominațiunea trebuie să ofere bisericii locale un sistem pentru numirea oamenilor în funcții, pentru a menține astfel responsabilitatea.

5. Creează condiții pentru formarea pastorilor.

Majoritatea bisericilor nu au resurse și materiale pentru a pregăti viitorii pastori; denominațiunea ar trebui să dezvolte un program de instruire accesibil și orientat spre practică.

6. Ea ghidează plasarea pastorilor în biserici.

Pastorii fără biserici și bisericile fără pastori pot primi ajutor de la liderii confesionali. Liderii buni vor respecta deciziile șefilor credincioși ai bisericilor locale.

7. Ea oferă bisericilor locale ajutor și direcție în situații de criză.

Dacă există o diviziune în biserica locală cu privire la orice probleme sau nu există lideri de încredere în comunitate, atunci liderii confesiunii vin în ajutor.

8. Ea coordonează și susține bisericile și misiunile în plantarea de noi biserici.

Grupul de biserici trebuie să aibă o viziune misionară comună. Ele reunesc resursele și sprijină oamenii pentru a atinge obiectivele misionare.

9. Oferă părtășie la un nivel mai larg decât biserica locală.

Membrii bisericii sunt încurajați să petreacă timp cu membrii altor biserici confesionale.

10. Ea organizează evenimente comunitare care reunesc bisericile.

Denominațiunea ar trebui să organizeze convenții și conferințe care să ajute bisericile să comunice și să stabilească obiective comune.

11. Ea trimite conducători la biserici pentru a da sfaturi și încurajări.

Unii dintre liderii asociației (denominațiunii) trebuie să viziteze biserica cel puțin o dată pe an.

12. Ea oferă sfaturi despre dezvoltarea susținerii financiare pentru slujirea bisericii locale.

Asociația ar trebui să contribuie la dezvoltarea potențialului bisericii locale și să o îndrume către maturitatea financiară.

Dacă o denominațiune servește corect acestor scopuri, ea poate fi un ajutor valoros pentru biserici în atingerea obiectivelor lor. Majoritatea bisericilor locale nu își pot îndeplini singur sarcinile atribuite; liderii confesionali trebuie să-și amintească că există denominațiunea, care are menirea de a sluji bisericilor locale.

► După ce am analizat posibilitățile unei asociații de a-și ajuta bisericile membre, să încercăm să clarificăm următoarea întrebare: Care sunt avantajele unei asociații bisericești slabe, dacă nu luăm în considerare problemele acesteia?

► Care sunt avantajele existenței unei asociații bisericești puternice fără a lua în considerare punctele slabe ale acesteia?

Angajamentul bisericii locale față de denominațiune (confesiune)

Această listă nu va fi aceeași pentru toți, dar ea oferă o descriere generală a ceea ce o confesiune solicită de obicei bisericilor sale.

Biserica locală se angajează în următoarele:

1. să accepte declarațiile doctrinare ale confesiunii, să învețe doctrinele și să nu permită răspândirea doctrinelor conflictuale în biserică;
2. să învețe și să ceară membrilor bisericii să ducă o viață creștină adecvată;
3. să participe la convenții și alte evenimente și să susțină financiar denominațiunea în măsura posibilităților;
4. să prezinte un raport anual transparent privind frecvența, numărul convertiților, angajații și veniturile sale;
5. să mențină unitatea cu alte comunități și lideri confesionali; să rezolve conflictele în moduri biblice;
6. să nu se alătore altei organizații care solicită aceeași dedicare.

Dacă există în clasă studenți dintr-o biserică afiliată vreunei asociații, luați câteva momente pentru a examina cerințele asociației pentru bisericile din cadrul ei.

► Asociația dvs. a fost fondată de o organizație misionară internațională? Dacă da, descrieți relația dintre biserici și organizația misionară.

Relația dintre o Misiune și Asociația Bisericească a acesteia

Uneori bisericile au o relație cu o organizație misionară internațională. Misiunea poate înființa biserici sau bisericile existente pot coopera cu misiunea. Bisericile legate de misiune formează o asociație.

La început, misionarii străini pot locui în țară și pot fi liderii asociației. În timp, conducerea asociației este transferată către pastorii locali. Unul dintre obiectivele misiunii ar trebui să fie dezvoltarea liderilor locali, astfel încât misionarii străini să nu conducă direct asociația bisericii.

Când apar liderii asociațiilor locale, există trei niveluri de organizare: liderii misiunii, liderii asociațiilor și pastorii bisericii locale. Liderii asociației lucrează direct cu liderii bisericii locale, în timp ce liderii misiunii lucrează, în primul rând, cu liderii asociațiilor.

Unele misiuni asigură o conducere centrală puternică care formează o asociație puternică de biserici; alții oferă un anumit ajutor asociației slabe fără a-și stabili autoritatea asupra lor.

Dacă relația dintre cele trei niveluri nu sunt explicate clar, pot apărea neînțelegeri. Uneori oamenii din biserică iau legătura cu liderii misiunii pentru a-și răspunde nevoilor, în loc să ajungă la liderii asociației, deoarece cred că misiunea are mai multe resurse. Liderii misiunii lucrează uneori direct cu bisericile, ocolind conducerea asociației. Acest lucru îi induce în eroare pe liderii asociației, deoarece într-un astfel de caz rolul lor nu este clar.

În secțiunea anterioară, am enumerat responsabilitățile denominațiunii. Într-o asociație bisericească fondată de o misiune, liderii asociației și liderii misiunii își îndeplinesc responsabilitățile în cooperare între ei. În timp, liderii asociației trebuie să își asume din ce în ce mai multă responsabilitate. Un indicator al stării ideale a unei asociații mature este funcționarea ei cu succes fără ajutorul unei misiuni.

Șapte afirmații rezumative

1. Asociația Bisericilor ajută comunitatea locală să fie stabilă.
2. Asociația poate fi slabă sau puternică în funcție de cât de puternică este conducerea centrală.
3. Membrii asociației „slabe” subliniază autonomia bisericilor locale.
4. Membrii unei asociații „puternice” subliniază dedicarea asociației în același rând cu dedicarea bisericii locale.
5. O biserică nu poate aparține unei confesiuni și, în același timp, să facă parte dintr-o altă asociație care solicită o dăruire puternică.
6. Denominațiunea există pentru a ajuta bisericile să-și atingă obiectivele prin colaborare.
7. Misiunea internațională ar trebui să transfere treptat responsabilitatea către liderii asociației.

Lecția 4 Temă pentru casă

1. *Memorați cele șapte afirmații rezumative pentru Lecția 4. Scrieți un comentariu explicând semnificația și importanța fiecăreia dintre cele șapte afirmații rezumative (șapte alineate) pentru cineva care nu face parte din această clasă. Transmiteți tema profesorului înainte de următoarea lecție. Fiți gata să împărtășiți un alineat cu grupul dacă profesorul vă solicită acest lucru în timpul discuției. Scrieți afirmațiile rezumative din memorie la începutul următoarei lecții.*
2. *Nu uitați să vă planificați propriile oportunități de predare în afara clasei și să raportați profesorului atunci când ați predat.*
3. *Test: La începutul următoarei lecții, va trebui să scrieți din memorie cel puțin 10 responsabilități ale unei confesiuni și cel puțin 5 angajamente ale unei biserici locale față de confesiunea sa.*

Lecția 5

Membria în Biserică

Notiță pentru profesor

Studentii trebuie să transmită profesorului lucrările scrise cu privire la cele șapte afirmații rezumative din lecția anterioară.

Profesorul ar trebui să invite mai mulți studenți să împărtășească clasei ceea ce au scris despre una dintre cele șapte afirmații rezumative.

Test: Studentii trebuie să scrie din memorie cel puțin 10 responsabilități confesionale și 5 semne ale angajamentului bisericii locale pentru confesiunea lor.

Introducere

► Poate fi creștină o persoană în afara bisericii?

Există multe motive întemeiate pentru ca oamenii să frecventeze biserica. Ei pot merge la serviciile divine pentru a învăța ceva; a simți prezența lui Dumnezeu, precum și a fi acceptați și a se împrieteni; a obține încurajări pentru a proceda corect în bătăliile vieții; a-și corecta atitudinea și punctele de vedere; a supraviețui schimbărilor; a se închina lui Dumnezeu împreună cu ceilalți, a manifesta dăruire Domnului, a ajuta în slujirea bisericii, a fi parte și martori la ceea ce face Dumnezeu.

Dacă o persoană nu participă la slujbe și toate cele de mai sus nu sunt motive suficient de bune pentru a merge la biserică, atunci aceasta este o problemă. Mersul la biserică nu face o persoană creștină; totuși, dacă persoana nu merge la biserică, cel mai probabil, nu este creștină.

„Primii credincioși iubeau biserica, deoarece ei Îl iubeau pe Isus”.
Larry Smith, „Eu cred: fundamentele credinței creștine”

► De ce este important să fii membru al bisericii? Oare nu este suficient doar să frecventezi adunările bisericii și să fii creștin?

Apartenența la o biserică este angajamentul față de planul lui Dumnezeu

Într-o lecție anterioară, am văzut că prioritatea lucrării lui Pavel a fost explicarea rolului bisericii. Apostolul a vorbit despre importanța ei și că biserica este modul lui Dumnezeu de a pune în aplicare planul mântuirii în întreaga lume.

Chemarea apostolului Pavel a fost „să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine ascunse din veacuri în Dumnezeu, ... pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespuse de felurită a lui Dumnezeu”. (Efeseni 3:9-10)

„Taina” este planul lui Dumnezeu pentru exprimarea plenitudinii Sale și manifestarea înțelepciunii Sale în biserică. Un plan bun îi atrage pe oameni și aceștia se dedică în totalitate acestuia. Un grup de oameni dedicați este biserica.

Planul lui Dumnezeu pentru biserică necesită consacrare din partea oamenilor. Biserica este o comunitate a celor care au răspuns chemării lui Dumnezeu și s-au dedicat ei. Dacă o persoană nu este dedicată bisericii, nu este angajată în planul lui Dumnezeu.

► Ce motive invocă oamenii, pentru a nu se angaja în calitate de membru al bisericii?

Casa adevărată a lui Dumnezeu

Dumnezeu trăiește în fiecare credincios, dar și într-un mod special în biserică (un grup de credincioși dedicați).

Rețineți următoarele versete - ele vorbesc despre locul în care trăiește Dumnezeu: „În El toată clădirea, bine încheagată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul” (Efeseni 2:21-22).

Dumnezeu trăiește în biserică. Biserica este un grup de credincioși: o casă în care Dumnezeu trăiește prin Duhul Sfânt.² Prezența lui Dumnezeu în biserică are scopuri care depășesc ceea ce putem face izolat. Dacă o persoană refuză să se dedice bisericii, renunță la oportunitatea de a face parte din planul lui Dumnezeu.

Familia lui Dumnezeu

O persoană își recapătă spiritualitatea atunci când este condamnată pentru păcat și apoi experimentează dragostea, harul și acceptarea lui Dumnezeu. Când se căiește și își pune credința în Cristos, el devine fiul / fiica lui Dumnezeu. Acesta este cel mai important rol în viața unei persoane.

O persoană este, de asemenea, identificată spiritual cu membrii familiei lui Dumnezeu (Efeseni 2:19). Toți ceilalți credincioși sunt frații și surorile sale și el simte o legătură de rudenie cu orice creștin adevărat pe care îl întâlnește în calea sa.

Biserica există atât ca o familie universală a lui Dumnezeu, cât și ca o comunitate locală care funcționează ca o familie locală a lui Dumnezeu. Dacă un frate sau o soră are nevoie, familia spirituală locală îl ajută. Un credincios poate conta pe ajutorul familiei sale spirituale și, în același mod, trebuie să fie dedicat și el și să fie gata să-i ajute pe ceilalți. Ar fi imposibil să ne bazăm pe ajutorul din partea familiei, dacă nu ar exista credincioși care își vor dedica timpul și resursele în acest sens.

Unii oameni cer ajutor, dar ei înșiși nu sunt pregătiți să-i ajute pe alții. Ei nu înțeleg ce înseamnă să fii dedicat familiei.

Alți oameni se îngrijesc de ei înșiși și se așteaptă ca alții să facă același lucru. Ei nu-și înțeleg responsabilitatea față de ceilalți.

► Cum i-ai explica unei persoane că trebuie să se dedice familiei lui Dumnezeu?

---

² În 1 Corinteni 6:19, trupul credinciosului este numit templul Duhului Sfânt; prin urmare, nu este o greșală să considerăm că fiecare creștin este locul de sălășluire al lui Dumnezeu. În altă parte, în aceeași epistolă, trupul bisericii locale este denumit templul colectiv al lui Dumnezeu (3:16-17).

Eroarea individualismului

A crede adevărul lui Dumnezeu și a asculta de Domnul sunt decizii pe care fiecare persoană trebuie să le ia de sine stătător. Relația dintre Dumnezeu și om începe când se căiește și își pune credința în Cristos. Relația credinciosului cu Isus nu depinde de nimeni altcineva. Fiecare creștin are Duhul Sfânt care să-l îndrume în înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu.

Cu toate acestea, mulți credincioși au devenit prea independenți. Percepția lor personală a devenit autoritatea supremă. Ei au încredere doar în interpretarea personală a Scripturii și caută un asemenea scop pentru viața lor personală care să le onoreze darurile personale în loc să caute împlinirea acelor daruri în trupul lui Cristos. Ei își bazează deciziile importante pe opiniile, sentimentele și dorințele lor personale, fără a se ghida de înțelepciunea bisericii.

Mulți oameni nu pot explica scopul bisericii. Ei îi văd valoarea doar în satisfacerea anumitor nevoi ale oamenilor și nu se dedică ei ca familie. Nu se supun niciunei autorități spirituale și, dacă apare o problemă, părăsesc imediat comunitatea și caută una nouă.

Asemenea problemă există pretutindeni, dar în unele culturi înclinația spre independență se manifestă mai mult, pentru că acolo se înalță cultul libertății personale.

Multe biserici au decis că oamenii sunt independenți spiritual. În predici, ele oferă îndrumări cu privire la modul de a lua decizii independente pentru cel mai bun rezultat. Unele biserici au o echipă de conducere care se ocupă cu implementarea programelor bisericii, în timp ce ceilalți sunt doar o mulțime de spectatori; alte biserici sunt proprietatea pastorului și el încearcă să manipuleze oamenii, pentru a-i păstra și a colecta sprijin financiar.

Imaginea din Noul Testament a Bisericii este aceea a unei congregații locale care împarte responsabilitățile bisericii între membrii congregației sale. Este imposibil ca biserica să-și îndeplinească sarcinile, dacă nu există o comunitate dedicată de oameni care cooperează. Majoritatea epistolelor din Noul Testament nu sunt scrise indivizilor, ci bisericilor și trebuie interpretate și primite ca atare.

Unele scopuri ale bisericii locale identificate în Noul Testament

Pe măsură ce examinați fiecare aspect, reflectați de ce și cum va face congregația lucrul mai bine decât o persoană din afara bisericii.

1. Evanghelizarea (Matei 28:18-20).
2. Închinarea comună (1 Corinteni 3:16).
3. Angajamentul față de doctrină (1 Timotei 3:15, Iuda v.3).
4. Sprijinul financiar al pastorului (1 Timotei 5:17-18).
5. Susținerea misionarilor (Fapte 13: 2-4, Romani 15:24).
6. Ajutarea membrilor bisericii care sunt în nevoie (1 Timotei 5:3).
7. Disciplinarea membrilor bisericii care cad în păcat (1 Corinteni 5:9-13).
8. Oficierea botezului și a cinei Domnului (Matei 28:19, 1 Corinteni 11:23-26).
9. Învățarea credincioșilor și îndrumarea lor spre maturitate (Efeseni 4:12-13).

Majoritatea punctelor de mai sus nu pot fi realizate separat. Implementarea lor depinde de cooperarea grupului de credincioși și de structura de conducere.

Dumnezeu îl cheamă pe fiecare creștin să se angajeze într-o biserică locală și să ajute la îndeplinirea misiunii sale în lume. Dacă un membru al comunității nu este angajat în slujire, atunci nu își îndeplinește datoria de membru al trupului lui Cristos.

Dumnezeu are un plan de acțiune pentru trupul bisericii locale. Domnul ne dă tot de ce avem nevoie și așteaptă dedicarea noastră.

Asemănarea bisericii cu un trup

Solicitați unui student să citească 1 Corinteni 12:12-27 pentru întreaga clasă.

Pavel a spus că membrii bisericii ar trebui să lucreze împreună ca membri ai unui trup fizic. O parte a trupului nu poate fi independentă de celelalte, prin urmare, nu poate realiza multe fără ceilalți membri.

Creștinul trebuie să înțeleagă că abilitățile sale capătă adevărata valoare doar în trupul bisericii. După cum un ochi sau o ureche sunt inutile în afara corpului, este puțin probabil ca o persoană să îndeplinească scopul semnificativ al lui Dumnezeu dacă nu este un membru dedicat al bisericii.

Procesul de acceptare ca și membru al bisericii

Solicitați unui student să citească Faptele 2:46-47 întregii clase.

Domnul adăuga oameni la biserică în fiecare zi. În zilele bisericii timpurii, aderarea la o comunitate nu era un proces dificil. Dovezile convertirii și credinței au stat la baza calității de membru. Chiar și fără un proces formal de acceptare sau o listă de reguli comunitare, era ușor de observat cine aparținea bisericii și cine nu.

Adesea, o biserică începe fără o membrie oficială. La început, ea este formată dintr-o echipă de slujitori; apoi localnicii care au răspuns Evangheliei se alătură și se implică în slujire. Grupul se întâlnește adesea pentru a discuta probleme de viață, aspecte spirituale, viziuni ale viitorului și aspecte practice ale vieții bisericești. Nu există o listă a membrilor comunității, dar toată lumea știe cine este dedicat bisericii.

Pe măsură ce comunitatea crește, apar probleme legate de membrie. Mulți oameni participă la biserică și participă la activități, dar care dintre ei aparțin într-adevăr comunității? Biserica trebuie să fie o mărturie pentru localitatea sa. Dar cum poate fi biserica o mărturie dacă oamenii din jur nu îi vor cunoaște pe cei care aparțin bisericii? Învățăm comunitatea să ajute oamenii care aparțin trupului lui Cristos, dar de unde să știe ei cine sunt aceștia? Dacă o persoană refuză să răspundă la observații și trăiește în mod deschis în păcat, cum poate fi distins de un grup de credincioși și să se vadă diferența dintre cei care sunt dedicați unei vieți sfinte și credincioase și care - nu?

„Datoria fiecărui creștin nu este numai să-și mărturisească deschis credința în Cristos, ci și să intre în comuniune cu trupul lui Cristos, cu credincioșii din zona sa și să-și asume responsabilitatea unui membru al bisericii”.
Wiley & Culbertson,
„Introducere în Teologia Creștină”

Multe biserici de astăzi au o listă detaliată a cerințelor pentru membrii congregației lor, precum și doctrine și reguli stabilite pentru viața de zi cu zi; este posibilă și o perioadă de probă. Nu este foarte ușor pentru credincioși să se alăture acestor biserici.

Noul convertit trebuie acceptat imediat în părtășia bisericii. El trebuie să facă parte dintr-un grup de credincioși dedicați unii altora. După ce a câștigat mântuirea, un credincios își pierde prietenii, de regulă, necredincioși, iar părtășia creștină este pur și simplu necesară pentru el.

De asemenea, un nou convertit are nevoie de ucenicia pe care o primește în părtășie cu credincioșii; valorile oamenilor care își împărtășesc viața cu el îl vor forma ca și creștin.

Ce se întâmplă dacă un nou convertit nu poate să se alăture bisericii din cauza unor cerințe exagerate pe care el nu le poate înțelege încă? Dacă nu este acceptat ca membru al comunității, el simte că nu este acceptat în biserică. El are nevoie imediat de un fel de membru. Biserica primară soluționează rapid întrebarea apartenenței noilor convertiți.

Dacă creștinii nou-converțiți devin rapid membri ai bisericii, atunci vor fi oameni imaturi spiritual în congregație. Noii convertiți nu înțeleg importanța tuturor doctrinele bisericii; în plus, nu au dezvoltat încă un stil de viață creștin matur, deci nu ar trebui să li se permită să participe la deciziile comunității. Atunci când există creștini imaturi între membrii bisericii, membrii obișnuiți ai bisericii nu ar trebui să fie implicați în decizii vitale, cum ar fi direcția în care ar trebui să meargă biserica.

Printre membrii bisericii ar trebui să existe oameni care vor forma corpul de conducere; acesta ar trebui să fie compus din creștini maturi care practică doctrinele predate de biserică în viața lor. Calitatea de membru al acestui grup trebuie să aibă cerințe mai ridicate decât calitatea de membru general. Oamenii din acest grup pot sluji ca și învățători și conducători ai bisericii. Organul de conducere se asigură că biserica rămâne fidelă doctrinei și scopului ei.

Calitatea de membru general prevede acceptarea adevăraților convertiți consacrați. Cerințele generale de membru sunt cunoașterea elementelor de bază ale creștinismului și angajamentul față de o anumită biserică. Un nou convertit ar trebui să fie acceptat rapid în comunitate dacă s-a pocăit cu adevărat. Apoi credincioșii sunt atrași în părtășia și viața bisericii de care au nevoie urgentă. Unele biserici numesc apartenența generală - părtășie.

- ▶ De ce un nou convertit are nevoie de implicare imediată în viața bisericii?
- ▶ În lumina materialelor din această secțiune, ce este părtășia și cine poate fi membru al bisericii?
- ▶ Ce este un organ de conducere și cine poate fi membru al acestuia?

Părtășia și organul de conducere constituie un sistem de membru. Urmează o descriere a altor două sisteme de membru comunitară.

Alte sisteme de admitere în calitatea de membru al bisericii

Membră pentru creștinii maturi

Conceptul de membră presupune ca membrii să fie sănătoși din punct de vedere doctrinar și suficient de maturi, încât să li se poată încredința votarea deciziilor bisericești. Acest grup alege oamenii pentru funcții de conducere, inclusiv funcția de pastor. Ei fie votează deciziile pentru fiecare întrebare separat, fie aleg un grup de reprezentanți care iau acele decizii.

Deoarece calitatea de membru înseamnă control asupra conducerii, noii convertiți nu sunt acceptați imediat în comunitate. Cu cât biserica este mai conservatoare și mai precaută, cu atât este mai lungă lista cerințelor și cu atât este mai lungă perioada de la convertire la statutul de membru. Cerința fundamentală pentru membră, stabilită de biserică este creștinismul matur, iar noul convertit nu poate atinge acest nivel de maturitate. Astfel, un nou convertit poate participa la viața bisericii ani de zile fără a fi membru al bisericii. Unii nou-converși pleacă pentru că nu pot fi membri ai comunității.

Membră în adunare

În unele congregații sunt considerați membri ai bisericii cei care frecventează slujbele duminicale. Un grup separat de oameni poate vota referitor la problemele bisericii. Pot fi prezente și alte forme de structuri de conducere, dar toți cei care vin la servicii sunt membri ai comunității. Biserica poate susține că nu există o listă de persoane care îi aparțin, totuși, chiar și într-o comunitate care spune că nu are o listă a membrilor bisericii, există un sistem nescris pentru identificarea membrilor congregației, doar că acesta este mai puțin clar.

Într-o biserică cu astfel de membră, controlul poate fi în mâinile unui pastor care a slujit în biserică de mai mulți ani sau poate că congregația este condusă de lideri din familii puternice, chiar dacă nu sunt în funcții oficiale.

Dacă o biserică tânără are o membră „diluată” și congregația este autoritatea supremă de luare a deciziilor, este imposibil să se prevadă cum va arăta ea în câțiva ani.

Dacă o biserică este stabilă pe termen lung, aceasta este probabil controlată fie de un grup familial, fie de un pastor puternic. Dacă oamenilor le este greu să explice regulile, de ce se întâmplă totul anume în acest fel, ei pur și simplu au încredere în cei care sunt la conducere. Este posibil să nu existe instrucțiuni scrise sau ca acestea să fie ignorate. Când vine timpul să fie înlocuit un pastor sau alți lideri, pot avea loc mari schimbări în biserică.

► Ce puncte tari și puncte slabe vedeți în cele două tipuri de membră descrise mai sus?

Exemple de luat în considerare

Planul de Părtășie a Bisericii este folosit de o biserică din Indianapolis, Indiana, în Statele Unite. Legământul de membru al Bisericii este utilizat în Biserica Metodistă din Filipine.

Studentii trebuie să analizeze aceste două exemple și să le compare cu membră din bisericile pe care le cunosc.

EXEMPLU DE PLAN DE PĂRTĂȘIE PENTRU BISERICĂ

Părtășia în biserica Victory Chapel

La Biserica Victory Chapel oamenii din zonă sunt invitați la majoritatea activităților, inclusiv slujbe de închinare, adunări la domiciliu și studii biblice. Toată lumea poate participa la închinare, își poate împărtăși nevoile, se poate ruga, poate veni la cine, la discuții și socializare, cu toate că Noul Testament ne învață că grupul de oameni care alcătuiesc o biserică locală trebuie să fie desemnat: trebuie să se știe public care sunt membrii bisericii. Fără un grup clar definit, este imposibil ca biserica să poarte o mărturie clară în lume, precum și o adevărată părtășie creștină bazată pe unitatea creștină; nu este posibil să practici disciplina biblică și să fii responsabil în comun pentru slujirea bisericii, deci responsabilitatea pentru slujirea la Victory Chapel revine unui grup din cadrul comunității numit Părtășie.

Cerințe pentru membrul grupului de părtășie

Recunoaștem că există multe alte semne de creștere spirituală, dar următoarea listă oferă fundamentele necesare pentru unitate și adevărata părtășie.

1. Viața spirituală

Manifestarea dovezilor convertirii, a setei spirituale și dăruirii; trăirea în ascultare și în relație cu Dumnezeu.

2. Morala biblică

Abținerea de la promiscuitatea sexuală, consumul de droguri, tutun și băuturi alcoolice.

3. Angajament bisericesc

Participarea cu dedicare la toate slujbele bisericii, cu excepția cazurilor de boală, alte slujbe sau lucrări care nu pot fi anulate duminica. Practicarea zecuielii.

4. Unitate doctrinară

Este esențială acceptarea și înțelegerea declarațiilor de credință ale bisericii Victory Chapel. Pastorul poartă personal o conversație cu fiecare candidat.

5. Etica practică

Sinceritate în toate relațiile și loialitatea dedicării. Alegeți un comportament care să fie în concordanță cu principiile iubirii și loialității față de cei care se află în această părtășie.

Politici

Suntem conștienți că unii dintre noii membri ai comunității ne vor părăsi, dar alegerea noastră a fost să nu avem o perioadă de probă, deoarece noii convertiți au nevoie de implicare imediată în viața bisericii.

Organul de conducere aprobă persoana propusă pentru părtășie după ce pastorul intervievează candidatul. Un convertit acceptat în părtășie va fi botezat, dacă nu a fost botezat mai devreme.

Dacă un credincios încalcă cerințele părtășiei, organul de conducere îl va exclude fie din părtășie, fie îi va permite să treacă o perioadă de probă și responsabilizare, după care problema va fi revăzută.

Exemplu de legământ de membru al Bisericii

Biserica Metodistă Biblică Filipineză

„După ce L-am acceptat pe Isus Cristos ca Mântuitor și Domn, crezând în moartea Sa, prin vărsare de sânge și înviere, ca un act necesar pentru mântuirea mea, mă alătur trupului universal al lui Cristos, care are mai multe membre la fel ca trupul uman. Prin rugăciunea sinceră și îndrumarea Duhului Sfânt, decid să mă alătur familiei Bisericii Metodiste Biblice Filipineze în părtășie, credință și disciplină spirituală pe măsură ce Dumnezeu mă hrănește. Fac asta pentru a mă dedica lui Dumnezeu și altor membri ai comunității și mă angajez să fac următoarele:

În primul rând, să apăr unitatea bisericii:

- Acționând cu dragoste față de ceilalți membri ai comunității (1Pet.1:22);
- Refuzând să bârfesc și să vorbesc de rău (Efeseni 4:29);
- Supunându-mă liderilor (Evrei 13:17);
- Arătând compasiune pentru cei care s-au îndepărtat de harul lui Dumnezeu (Gal. 6:1-2).

În al doilea rând, să împărtășesc responsabilitățile bisericii mele:

- Rugându-mă pentru creșterea ei (1Tes. 1:1-2);
- Invitând oameni din afara bisericii (Luca 14:23);
- Primind cu căldură vizitatorii (Rom. 15:7);
- Predicând pe Isus Cristos oamenilor (Fapte 8:33-35).

În al treilea rând, să slujesc în biserica mea:

- Revelând darurile spirituale (1Pet.4:10);
- Învățând, să fiu alături de pastori în slujire (Efeseni 4:11-12);
- Dezvoltând o inimă de slujitor, să slujesc sfinților, celor flămânzi, goi, bolnavi, văduvelor și orfanilor, prizonierilor, oferindu-le harul dat mie (Mat.25:31-46; Fil.2:3-7).

În al patrulea rând, să arat o mărturie bună a bisericii mele:

- Participând cu fidelitate la întruniri (Evrei 10:25);
- Acceptând cu smerenie Cuvântul lui Dumnezeu prin predicare și umblând în lumină (1Ioan 1:9-10);
- Trăind o viață sfântă (Evrei 12:14; Fil.1:27);
- Mărturisind greșelile (Iacov 5:16);
- Participând la Cina Domnului (I Cor. 11:23-26);
- Donând regulat financiar (Lev.27:30; 1Cor. 16:2; 2Cor.9:7).

Semnat _____ data _____

Semnătura membrului bisericii _____

Aprobat de pastorul bisericii locale: _____

Șapte afirmații rezumative

1. Dumnezeu trăiește în grupul credincioșilor într-un mod special.
2. Biserica este familia lui Dumnezeu în care credincioșii se dedică unei relații asemănătoare familiei.
3. Apartenența la biserică este un mod de a se angaja să îndeplinească planul lui Dumnezeu pentru biserică.
4. Membrii comunității ar trebui să împartă responsabilitățile bisericii între ei.
5. Abilitățile personale ale fiecărui membru al comunității sunt valorificate la maxim atunci când sunt folosite în viața bisericii.
6. Noii convertiți ar trebui să fie implicați imediat în viața bisericii.
7. Maturitatea nu ar trebui să fie o cerință pentru calitatea de membru al bisericii.

Lecția 5 Temă pentru acasă

1. *Memorați cele șapte afirmații rezumative pentru Lecția 5. Scrieți un comentariu, explicând semnificația și importanța fiecăreia dintre cele șapte afirmații rezumative (șapte alineate) pentru cineva care nu face parte din această clasă. Transmiteți sarcina scrisă profesorului înainte de următoarea lecție. Fiți gata să împărtășiți un alineat cu grupul dacă profesorul vă solicită acest lucru în timpul discuției. Scrieți afirmațiile din memorie la începutul următoarei sesiuni de curs.*
2. *Nu uitați să vă planificați propriile oportunități de predare în afara clasei și să raportați profesorului atunci când ați predat.*
3. *Lucrare scrisă: Estimați procentul de oameni care sunt membri consacrați ai bisericii voastre. Descrieți cum devine o persoană membru în biserica voastră.*

Lecția 6

Viața comunitară a bisericii

Notiță pentru profesor

Studentii trebuie să transmită profesorului lucrările scrise cu privire la cele șapte afirmații rezumative din lecția anterioară.

Profesorul ar trebui să invite mai mulți studenți să împărtășească clasei una dintre cele șapte afirmații rezumative.

De asemenea, studenții trebuie să predea profesorului sarcina scrisă din lecția anterioară.

Biserica după Rusalii

Solicitați unui student să citească Faptele 2:42-47 pentru întreaga clasă.

► Ce detalii ați observat în părtășia bisericii după Rusalii?

Cartea Fapte descrie viața bisericii la scurt timp după Rusalii. „Toți cei ce credeau erau împreună la un loc și aveau toate de obște”. Mulți oameni au vândut proprietăți pentru a susține viața comună a bisericii. Ei se întâlneau adesea pentru închinare la templu și părtășie pe la case.

În perioada când lucrarea Duhului Sfânt atinsese cel mai înalt nivel în ei, viața comunitară a bisericii era mai puternică. Pentru primii credincioși, a face parte din biserică însemna mult mai mult decât a participa la slujbele duminicale: ei își împărtășeau zilnic viața cu alți creștini.

„Atât în Scripturi, cât și în crezuri, părtășia creștină este reprezentată ca un mijloc de har”.
- Wiley & Culbertson,
„Introducere în teologia creștină”

Viața în familie

Biserica este numită familie ³; credincioșii – copii ai lui Dumnezeu ⁴ și se numesc frați și surori ⁵.

Să ne imaginăm cum era percepută familia în cele mai multe părți ale lumii până în perioada modernă. Comunitatea de rudenie forma un clan care făcea parte din trib. Familia extinsă oferea protecție, acces la justiție, pământ, muncă, căsătorie, educație, îngrijire pentru limită de vârstă, sprijin pentru orfani și văduve. Imaginați-vă o lume în care nimic din toate acestea nu era disponibil în afara legăturilor de familie.

Într-o astfel de cultură, toată lumea urma aceeași religie. Copiii erau crescuți în tradițiile familiale, iar religia nu era considerată o alegere personală.

³ Galateni 6:10; Efeseni 3:15.

⁴ Galateni 3:26; 1 Ioan 3:2.

⁵ Iacov 2:15; 1 Corinteni 5:11.

Mulți convertiți la creștinism au fost respinși de familiile lor. Ei au pierdut tot ce le oferea familia. Biserica a devenit noua lor familie, așa că s-au numit reciproc frați și surori. Oamenii din comunitate se ajutau reciproc și depindeau unul de celălalt.

Dacă membrii congregației s-ar vedea numai duminica, s-ar gândi că doar întâlnirea duminicală constituie biserica. Biserica Noului Testament se întâlnea duminica, dar era activă zilnic.

► Prin ce se deosebește o biserică în care membrii congregației își împărtășesc viața în fiecare zi?

Pastorii trebuie să știe că slujirea congregației în timpul săptămânii este la fel de importantă ca și conducerea unui serviciu de închinare duminică. Sunt necesare tot felul de daruri spirituale, nu doar cele folosite în slujba duminicală a Bisericii. Există o slujire pentru fiecare persoană. Oamenii din comunitate vor vedea ce înseamnă să fii cu adevărat parte a unei familii spirituale.

Ca familie de credință, biserica își dedică resursele umane și găsește resurse divine pentru a satisface nevoile de orice fel ale acelor membri ai bisericii, care sunt în părtășie și arată lumii înțelepciunea lui Dumnezeu în fiecare aspect al vieții și, care îi invită pe cei nemântuiți să se convertească și să se alăture familiei.

Aspecte ale vieții comune

Dacă membrii comunității își împărtășesc viața reciproc, atunci timpul petrecut împreună va include următoarele aspecte.

1. Slujirea este planificată și efectuată în comun.

În multe biserici, doar o mică echipă este responsabilă pentru planificarea și realizarea lucrărilor bisericești. Fiecare membru al comunității ar trebui să aibă ocazia să participe la lucrarea bisericii, chiar și un nou convertit.

2. Nevoile sunt satisfăcute împreună.

Dacă o persoană are o problemă, ar trebui să caute ajutor la prietenii din biserică. Aceasta nu înseamnă că unei persoane i se poate permite să fie iresponsabilă, dar dacă depune eforturi pentru a-și rezolva problema, familia bisericii ar trebui să fie gata s-o ajute.

3. Munca se face împreună.

Relațiile puternice se dezvoltă atunci când credincioșii lucrează împreună pentru a ajuta pe cineva din comunitate. De asemenea, pot colabora pentru a-și asigura familiile.

„Căci biserica este familia lui Dumnezeu, căreia, prin naștere și sânge, aparținem și noi - o comunitate a moștenirii și iubirii în care intrăm prin nașterea din nou, mântuiți prin sângele lui Isus.”

- Larry Smith, „Eu cred: fundamentele credinței creștine”

4. Timpul liber este petrecut împreună.

Membrii comunității ar trebui să se întâlnească și să petreacă timpul liber împreună, bucurându-se de plăcerea de a socializa, de a mânca împreună și de a participa la activități recreative.

5. Momentele speciale din viață sunt sărbătorite împreună.

Nu toate culturile sărbătoresc evenimente semnificative ale vieții în același mod. Acestea sunt momente speciale importante pe care oamenii le sărbătoresc: aniversări, începutul școlii, absolvirea școlii, botezul, ziua de naștere, nunta, nașterea copiilor, înmormântarea etc. Biserica ar trebui să sărbătorească împreună evenimentele speciale.

Zeciuiala în Vechiul Testament

Este interesant să urmărim scopul zeciuiei în Vechiul Testament. Zeciuiala a fost folosită nu numai pentru a sprijini templul și slujitorii, ci și pentru a ajuta văduvele, orfanii și străinii.⁶ Era folosită pentru serbări speciale. Folosirea zeciuiei ne arată că aceste aspecte ale vieții sunt relevante și pentru biserică.⁷

Părtășia și economia

Solicitați unui student să citească Iacov 2:15-16 întregii clase.

► Ce învață aceste versete despre părtășia creștină?

Uneori oamenii trăiesc de parcă suplinirea unei nevoi financiare nu privește comunitatea credincioșilor, dar Scriptura ne spune că, fiind parte a familiei credinței, trebuie să răspundem nevoilor oamenilor.

Părtășia înseamnă a-ți împărtăși viața cu cineva, a împărtăși experiențele spirituale. Cuvântul grecesc *Koinonia*, folosit în Noul Testament, este adesea tradus ca „părtășie” și este folosit inclusiv cu semnificația de „a împărtăși ceva”. Uneori este folosit atunci când este vorba de distribuirea resurselor financiare (2 Corinteni 9:13, 8:4; Romani 15:26).

În primul secol, în comunitatea creștină din Ierusalim nu era nimeni care să nu aibă nimic (Fapte 4:34-35), deoarece oamenii împărtășeau ceea ce aveau.

În prima generație a bisericii Noului Testament, când exista discriminare în managementul financiar al bisericii, slujirea se confrunța cu obstacole. Când problema a fost rezolvată, numărul noilor convertiți a început să crească (Fapte 6:1,7).

Scriitorul creștin Aristides, în jurul anului 125 d.Cr. a scris următoarele: „Ei umblă cu smerenie și bunătate și nu este minciună între ei; se iubesc. Nu disprețuiesc văduvele și nu jignesc orfanii. Cel care are dăruiește celui care nu are. Dacă văd un străin, îl iau sub acoperiș, bucurându-se de el ca de un frate, pentru că se numesc frați nu în trup, ci în Duh și Dumnezeu. Când unul dintre ei părăsește această lume, toți cei care află despre aceasta, dăruiesc pentru înmormântare în funcție de posibilitățile sale. Dacă

---

⁶ Deuteronom 26:12

⁷ Deuteronom 12:17-18

aud că cineva a fost aruncat în închisoare sau hărțuit pentru numele lui Mesia, fiecare se îngrijește de nevoile acestuia și, dacă este posibil, îl eliberează. Dacă este un sărac și nevoiaș printre ei și nu au suficient de împărțit, postesc două sau trei zile și oferă celor nevoiași hrana necesară.”

Împăratul roman Iulian Apostatul (361-363 d.Cr.), care a persecutat biserica, a făcut această afirmație despre creștini: „Galileenii fără de Dumnezeu îi hrănesc nu numai pe săracii lor, ci și pe ai noștri.”⁸

Biserica își îndeplinește doar jumătate din responsabilitățile sale dacă predică pocăința, dar nu invită pe cel căit în familia credinței, unde va învăța să-și hrănească viața. De exemplu, dacă biserica spune unei femei că nu poate câștiga bani într-un mod imoral, atunci comunitatea trebuie să-i arate cum va găsi sprijin în familia credinței.

În unele părți ale lumii, vedem congregații care prezintă acest tip de comunitate creștină. Ca rezultat al acestui tip de comunicare, este vizibilă nu doar grija unii pentru alții, ci și progresul în slujire.

„Bisericile săracilor [din Bolivia] plantate printre cei nevoiași, nu s-au putut baza pe tradiție, ajutorul din partea guvernului, contribuțiile binefăcătorilor bogați sau slujitorii profesioniști. Acestea erau comunități ai căror membri trebuiau să-și unească forțele pentru ca biserica să poată trăi, să crească, să predice credința și, în același timp, să supraviețuiască. Toată viața lor era plină de activități creștine. Este mult mai dificil să se realizeze implicarea deplină a membrilor obișnuiți ai bisericii și participarea lor absolută la bunăstarea comunității creștine, atunci când bisericile sunt deja dezvoltate și stabilite. Printre bisericile săracilor, o astfel de implicare era un mod de viață normal pentru congregație. Orice altă formă de viață și slujire era imposibilă.”⁹

Exemplul acestor biserici ne arată ceva. Putem presupune că congregația trebuie să aibă mulți bani pentru a-și asuma responsabilitatea pentru membrii bisericii lor. Dar în biserica săracilor nu aceasta este baza comunității.

În orice societate, oamenii sunt deja conectați financiar prin intermediul economiei sociale. Suntem plătiți pentru muncă și apoi cumpărăm ceea ce de ce avem nevoie; familia are însă o economie diferită. Contribuția fiecăruia nu se măsoară în bani. Se așteaptă ca toți membrii familiei să ajute cu ceea ce pot, fără o răspundere strictă. Ajutorul este oferit în contextul relațiilor de familie. Nu se așteaptă ca fiecare membru al familiei să facă același lucru sau că munca va avea același nivel de complexitate pentru toți, dar el ar trebui să lucreze în măsura în care capacitățile sale sunt suficiente; dacă refuză, va fi muștrat și, posibil, nu va primi ajutorul de care are nevoie.

---

⁸ Creștinii erau numiți „fără de Dumnezeu” sau „atei” deoarece credeau într-un singur Dumnezeu invizibil și nu credeau în diverși idoli vizibili.

⁹ Samuel Escobar, Fața urbană a misiunii: slujirea Evangheliei într-o lume diversă și în schimbare. Editat de Manuel Ortiz și Susan S. Baker. (Phillipsburg: P & R Publishing, 2002), 105.

Economia bisericii ar trebui să semene mai mult cu economia familiei decât cu economia comunității. Pentru ca acest lucru să funcționeze, relația din biserică trebuie să meargă mai adânc decât relația prieteniei obișnuite. Aceasta înseamnă că vor exista multe întrebări pentru cineva care a fost iresponsabil în gestionarea resurselor personale sau a refuzat să-i ajute pe alții.

Congregația găsește modalități de a dezvolta relații între membrii bisericii. Trebuie să învățăm să explicăm ce este biserica oamenilor care nu ajută niciodată, ci doar cer ajutor, precum și să îi învățăm pe cei care nu știu să coopereze cu ceilalți; să-i muștrăm pe cei care își urmează doar propriile dorințe și nu reacționează la observațiile pastorului.

► Dați exemple despre modul în care membrii bisericii se pot ajuta reciproc (în gospodărie, îngrijirea copiilor, la locul de muncă, în situații de criză).

Ghid practic

Invitați un student să citească 1 Timotei 5:3-16 întregii clase.

Acest pasaj oferă îndrumări practice cu privire la modul de sprijinire a membrilor nevoiași ai comunității. Nici măcar nu trebuie ridicată întrebarea dacă o biserică ar trebui să aibă grijă de nevoile membrilor săi. Versetul 16 spune că acei oameni care au această ocazie ar trebui să aibă grijă de membrii familiei lor, astfel încât biserica, la rândul ei, să poată avea grijă de oamenii pe care nu are cine să-i ajute. Apostolul presupune faptul că este responsabilitatea bisericii să aibă grijă financiar de membrii bisericii.

Evident, dacă fiecare membru al comunității devine dependent financiar de aceasta, atunci ajutorul nu ar putea fi oferit nimănui. Acest pasaj instruește biserica să-i ajute pe acei care au cu adevărat nevoie de aceasta.

Acest pasaj vorbește în mod specific despre văduve, dar principiile se aplică nu doar văduvelor. Știm că biserica este responsabilă și de ceilalți: Iacov 2:15-16 menționează că trebuie să răspundem nevoii unui frate sau unei surori; Iacov 1:27 menționează văduvele și orfanii.

Trei principii de asistență financiară pentru membrii bisericii din comunitate:

1. În primul rând, familia ar trebui să își asume responsabilitatea pentru rudele lor.

Membrii familiei sunt responsabili pentru a ajuta rudele care au nevoie, astfel încât biserica să nu fie nevoită să-i sprijine (5:4,16). Dacă o persoană nu își ajută familia, este un necredincios (5:8).

Dacă pastorul vede pe cineva aflat într-o situație dificilă în biserică, el ar trebui să afle dacă are rude care pot ajuta.

„[Arătați-vă dorința de a fi creștin]
... făcând bine mai ales celor din
familia credinței ... angajându-i la
serviciu, cumpărând unul de la
altul, ajutându-vă reciproc în
afaceri; și chiar mai mult decât
atât, pentru că lumea îi va iubi pe
ai săi și doar pe ei.”
- John Wesley
„Reguli pentru Societatea Poporului
numit Metodisti”

2. Un membru credincios al bisericii merită să fie ajutat.

O văduvă merită ajutor dacă trăiește ca un creștin fidel care îi ajută pe ceilalți (5:10). Același principiu se aplică și celorlalți care au nevoie, care nu sunt în măsură să se îngrijească singuri.

3. Pentru el și pentru ceilalți, membrul bisericii ar trebui să facă tot ce poate.

Creștinul ar trebui să facă tot posibilul pentru a fi o binecuvântare pentru alții (5:10). Dacă nu are un loc de muncă, poate găsi alte modalități de a ajuta oamenii.

Biserica nu ar trebui să susțină o persoană care nu vrea să lucreze (2 Tesaloniceni 3:10).

Solicitați unui student să citească 2 Tesaloniceni 3:6-12 întregii clase.

Acest pasaj vorbește despre viața bisericii timpurii. Aici Pavel rezolvă problema oamenilor care sunt dependenți financiar de biserică și nu vor să lucreze.

Ce învățăm despre biserică din acele timpuri? Aveau grijă unul de celălalt. Biserica se simțea responsabilă pentru toată lumea și trebuia să se asigure că nimeni din comunitate nu moare de foame. Erau ca o familie.

Din acest motiv, unii erau leneși și trăiau pe spatele altora. Pavel a scris că este necesar să li se ceară oamenilor să facă ce pot. Dacă o persoană nu este dispusă să facă ce poate, atunci nu ar trebui să i se permită să mănânce ceea ce au câștigat alții.

Este minunat când biserică, ca și familia, poate satisface nevoile de orice fel. Pentru a trăi astfel, biserică trebuie să urmeze anumite principii. Comunitatea trebuie să aibă cerințe pentru cei care depind financiar de aceasta; fără ele, foarte curând biserică va fi împovărată cu oameni leneși și nu va putea satisface nevoile celor care au cu adevărat nevoie de ajutor.

Pastorii și diaconii trebuie să îndrume biserică să funcționeze ca o familie. Ar trebui să se răspundă nevoilor cu dragoste, dar a iubi înseamnă a spune adevărul. Dacă o persoană nu își îndeplinește îndatoririle, cineva ar trebui să îi vorbească despre asta. Dacă o persoană nu îi ajută pe ceilalți și nu face tot ce poate pentru a se întreține, biserică ar trebui să înceteze să-l susțină financiar.

Suntem înțelepți când punem întrebări, dacă cineva cere ajutor. Este el dispus să-i ajute pe ceilalți? Lucrează el, când poate? Își gestionează banii cu înțelepciune? Își asumă responsabilitatea pentru familia sa?

Mulți oameni vin la biserică pentru a cere ajutor. Biserica trebuie să aibă un mod de a-și manifesta grija atunci când o persoană vine pentru prima dată, chiar înainte ca aceasta să-și asume vreo responsabilitate pentru sine. Apoi ar trebui să existe o modalitate de a dezvolta relația. O persoană trebuie să știe ce să facă pentru a deveni parte a părtășiei bisericii.

Șapte afirmații rezumative

1. Lucrarea Duhului Sfânt în biserică îi încurajează pe oameni să construiască relații strânse și să-și împărtășească viața cu ceilalți.
2. Biserica este o familie în care oamenii își împărtășesc viața zilnic și lucrează împreună pentru a satisface fiecare nevoie.
3. Biserica îl invită pe păcătosul pocăit în familia credinței, unde va învăța să-și asigure viața.
4. Când biserica funcționează în fiecare zi, există un loc de slujire pentru fiecare credincios.
5. Timpul petrecut împreună de biserică include slujirea, satisfacerea nevoilor, munca, odihna și sărbătorile.
6. Părtășia creștină include și sprijinul financiar unul pentru celălalt.
7. Biserica nu este obligată să ajute oamenii care nu fac tot posibilul să se îngrijească și să-i ajute pe ceilalți.

Lecția 6 Temă pentru acasă

1. *Memorați cele șapte afirmații rezumative pentru Lecția 6. Scrieți un comentariu, explicând semnificația și importanța fiecăreia dintre cele șapte afirmații rezumative (șapte alineate) pentru cineva care nu face parte din această clasă. Transmiteți sarcina scrisă profesorului înainte de următoarea clasă. Fiți gata să împărtășiți un alineat cu grupul dacă profesorul vă solicită acest lucru în timpul discuției. Scrieți afirmațiile din memorie la începutul următoarei sesiuni de curs.*
2. *Nu uitați să vă planificați propriile oportunități de predare în afara clasei și să raportați profesorului atunci când ați predat.*
3. *Lucrare scrisă: Care sunt diferitele moduri în care oamenii din biserica voastră împărtășesc viața împreună dincolo de slujbele de închinare?*

Lecția 7

Biserica în lume

Notiță pentru profesor

Studentii sunt obligați să transmită profesorului lucrările scrise cu privire la cele șapte afirmații rezumative ale lecției anterioare.

Profesorul ar trebui să invite mai mulți studenți să împărtășească celorlalți ceea ce au scris despre una dintre cele șapte afirmații rezumative.

De asemenea, studenții ar trebui să predea sarcina scrisă din lecția anterioară profesorului.

Biserica în societate

Ieremia le-a scris evreilor în captivitate pentru a menține o relație cu societatea păgână în care se aflau. Evreii erau acolo împotriva voinței lor; religia era păgână; guvernul asupra și distrugea poporul; ei așteptau cu nerăbdare ziua în care puteau fi liberi. Poate că ei credeau că nu ar trebui să fie implicați în viața societății.

► Cum ar trebui să fie implicată biserica în viața publică?

Ascultați mesajul pe care Dumnezeu l-a dat prin profeți poporului Său:

„Urmăriți binele cetății în care v-am dus în robie și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea voastră atârnă de fericirea ei!” (Ieremia 29:7).

Biblia engleză folosește cuvântul *Shalom*, care este tradus de obicei ca pace, dar acesta se referă nu doar la pace, ci și la binecuvântările care o însoțesc - binecuvântările Domnului. Închinătorii lui Dumnezeu într-o țară păgână vor fi binecuvântați de Dumnezeu, dacă vor încerca să aducă aceste binecuvântări oamenilor din societatea păgână.

Rădăcina problemei lumii este păcatul. Societatea, fiecare individ și structurile existente nu respectă Cuvântul lui Dumnezeu. Biserica are mai multă înțelepciune pentru a spune lumii despre problemele sale, deoarece poate explica Cuvântul Domnului și poate demonstra înțelepciunea lui Dumnezeu. Ea nu numai că ar trebui să spună lumii despre păcat, ci și să explice și să arate cum ar trebui să arate societatea.

„Biserica creștină este o comunitate în care Duhul Sfânt manifestă răscumpărarea și distribuie daruri; este instrumentul prin care Dumnezeu Își desfășoară lucrarea de împăcare în Cristos. Biserica este chemată din lume pentru a sărbători venirea lui Dumnezeu pe pământ și, apoi, pentru a se întoarce în lume cu scopul de a proclama Împărăția lui Dumnezeu, care este centrată pe venirea lui Dumnezeu și care așteaptă întoarcerea Sa ”.

Thomas Oden, „Viața în Duh”

Biserica și oamenii din jur

► Care sunt indiciile unei biserici de succes?

O persoană cu o înțelegere lumească consideră că succesul unei biserici depinde de numărul de oameni care participă la ea, precum și de mărimea bugetului și de costul clădirii. Ca și creștini, știm că acest lucru nu este chiar așa în ochii lui Dumnezeu, dar suntem încă prea impresionați de astfel de lucruri. De obicei, considerăm că un pastor are succes dacă are o astfel de biserică.

Un indicator mai realist al succesului este numărul de oameni care s-au pocăit cu adevărat ca urmare a slujirii bisericii. Creșterea spirituală a credincioșilor este, de asemenea, foarte importantă, dar dificil de măsurat.

Un indicator foarte important al succesului unei biserici îl reprezintă schimbările pe care aceasta le produce în zona sa.

Luați în considerare următoarea afirmație:

„Succesul unei biserici locale ar trebui să fie direct legat de gradul de profunzime al schimbării din mediul său imediat. Toți ceilalți factori de succes sunt secundari.”¹⁰

► Ce părere aveți despre afirmația anterioară?

Evangelia îi influențează pe oameni într-un mod special prin noii convertiți. Fiecare persoană pocăită începe să trăiască conform principiilor creștine și astfel îi influențează pe mulți. Isus a spus că urmașii Săi sunt lumina și sarea pentru această lume.

Principiile creștine sunt nu doar fundamentul libertății și dreptății, ci și baza reformării societății. Dacă biserica influențează oamenii și ei încep să urmeze principiile creștine, vor influența societatea, afirmând libertatea și dreptatea.

Acest lucru se aplică comunității din jurul bisericii. Dacă oamenii din împrejurimi se mântuiesc, atunci trebuie să aibă loc schimbări.

► Ce schimbări s-ar întâmpla în zona dumneavoastră, dacă mai mulți oameni ar urma principiile creștine?

Ce ar însemna pentru comunitatea locală să fie influențată de slujirea bisericii? Aceasta ar presupune: reducerea criminalității, a abuzului asupra copiilor, a comportamentului imoral, a cruzimii, a discriminării rasiale, a afacerilor ilegale, a afacerilor de exploatare și a vandalismului. Mai mulți oameni și-ar putea cumpăra o casă. Oamenii de afaceri și-ar dezvolta angajații mai bine, angajații, la rândul lor, ar munci mai mult.

Influența spirituală a bisericii este cea mai importantă prioritate și, dacă această influență este reală, ea se va manifesta prin schimbări vizibile în societate.

---

¹⁰ John Perkins, citat de Daniel Hill în „Church in Emerging Culture”, în A Heart for the Community. Editat de John Fuder și Noel Castellanos. (Chicago: Moody Publishers, 2009), 203.

Slujirea săracilor

- ▶ Care este a doua dintre cele mai mari porunci date de Isus?

Solicitați unui student să citească Matei 22:37-39 întregii clase.

În Evanghelia după Luca se povestește o întâmplare, când un slujitor al legii l-a întrebat pe Cristos cum să primească viața veșnică. Isus a pus o contra întrebare: „Ce este scris în lege?”. Răspunzând, omul a unit cele mai mari două porunci: trebuie să-L iubești pe Dumnezeu cu toată inima și pe aproapele tău ca pe tine însuși (Luca 10:27). Isus i-a răspuns că are dreptate și a spus: „Fă așa și vei avea viața veșnică”. O persoană care trăiește după acest principiu al iubirii are viață veșnică.

Atunci cel care întreba a vrut să clarifice: „Cine este aproapele meu?”. El nu credea că trebuie să-i iubească pe toți, ci voia doar să găsească o categorie mică de oameni pe care trebuie să-i iubească pentru a simți că îndeplinește porunca.

Isus i-a răspuns la această întrebare cu o istorioară. Aproapele din istorioară era străinul în nevoie.

- ▶ Ce istorie le-a spus Isus ca exemplu pentru iubirea aproapelui?

Solicitați unui student să citească Luca 10:30-37 pentru întreaga clasă.

Isus a spus povestea samariteanului ca o ilustrare a ceea ce înseamnă să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Acesta este un exemplu de răspuns la o nevoie practică urgentă. Aproapele nostru este orice persoană pe care o întâlnim în calea noastră; dragostea ne face să răspundem la nevoie.

Isus și-a prezentat misiunea Sa în Luca 4:18-19:

„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia, M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea și orbilor, căpătarea vederii, să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului.”

Această afirmație oferă un răspuns exhaustiv la întrebarea de ce a venit Cristos, pentru că El Însuși a spus pentru ce a fost uns; acesta a fost scopul Său, prezis încă în Vechiul Testament.

Ceea ce a făcut Isus a fost să dea îndrumare bisericii care este „trupul lui Cristos” din lume. Primul lucru pe care l-a spus, a fost să le predice celor săraci. Biserica nu îndeplinește această misiune dacă îi neglijează sau îi exclude pe cei săraci.

Descrierea lui Isus a slujirii Sale pământești arată că El venit să schimbe și împrejurările pământești.

Solicitați unui student să citească Mica 6:6-8 întregii clase.

- ▶ Ce întrebări pune profetul?

Profetul Mica s-a întrebat ce vrea Dumnezeu cu adevărat de la închinătorii Săi. El se întreba dacă o mie de berbeci sunt de ajuns pentru sacrificiu sau poate ar trebui să fie sacrificat doar primul născut. Mica a explicat că nu este vorba de a găsi un sacrificiu

suficient de mare pentru a fi demn de Dumnezeu. Dumnezeu și-a dezvăluit cerințele. Suntem responsabili să facem dreptate și să îi ajutăm pe ceilalți să primească dreptate.

Mila se referă nu numai la folosirea puterii spre bine, ci și la împlinirea nevoilor. Isus a spus că samariteanul este un exemplu al iubirii pe care Dumnezeu o poruncește pentru că „mila le-a fost arătată”.

Uneori bisericile cred că ar trebui să se concentreze doar asupra nevoilor spirituale. Ei cred că nu sunt responsabili pentru rezolvarea problemei sărăciei, dar trupul lui Cristos pe pământ ar trebui să fie un model de iubire după chipul bunului samaritean.

Biblia îi menționează pe cei săraci de aproximativ 400 de ori, de aici deducem că rezolvarea problemei sărăciei este importantă pentru Dumnezeu.

Isus a spus că săracii sunt binecuvântați cu Împărăția Cerurilor (Luca 6:20); apostolul Iacov spune că Dumnezeu a ales pe săraci pentru a-i îmbogăți în credință (Iacov 2:5). Cel Preaînalt Își manifestă puterea prin folosirea celor săraci și slabi ai acestei lumi (1 Corinteni 1:27-29). Biserica are multe motive să le propovăduiască Evanghelia săracilor și unul dintre ele este că Evanghelia se răspândește mai repede printre săraci.

Orașul Sodoma a devenit un nume cunoscut datorită perversiunii sale sexuale; dar nu acesta este singurul lucru către care Domnul ne atrage atenția.

Solicitați unui student să citească Ezechiel 16:49-50 întregii clase.

► Ce păcate sunt menționate în aceste versete?

Oamenii din Sodoma și-au folosit averea pentru propria lor plăcere și nu au căutat modalități de a-i ajuta pe cei săraci (nu „au sprijinit mâna”) să-și schimbe viața.

Conceptul de parohie

Când o biserică este responsabilă pentru o anumită zonă, acea zonă se numește parohială. Din punct de vedere istoric, marile organizații bisericesti se așteptau ca fiecare congregație să slujească într-o anumită zonă geografică. Acest obicei este comun în Biserica Romano-Catolică din multe părți ale lumii, în Biserica Luterană din Germania și în Biserica Anglicană din Marea Britanie. Majoritatea bisericilor protestante nu au parohii în acest sens.

Să ne imaginăm cum ar fi dacă fiecare biserică s-ar privi ca singura biserică pentru zona sa. Toată lumea din parohie l-ar cunoaște pe pastor și că acesta se poate ruga, da sfaturi și încurajări, indiferent dacă oamenii vin sau nu la biserică. Dacă ar fi vizitat oameni din împrejurime, atunci obiectivul său principal nu ar fi să-i convingă pe oameni să vină la slujbele bisericesti, în schimb, el ar duce slujirea bisericii la ei.

Biserica ar avea o slujire care să răspundă nevoilor zonei. Aceasta ar fi consiliere de familie, mentorat pentru tineri, asistență în alegerea unei profesii pe baza caracterului unei persoane și alte aspecte importante. Toate acestea sunt legate de sarcinile bisericii. Acestea sunt domenii ale vieții umane în care un răspuns biblic este critic, iar biserica trebuie să împărtășească înțelepciunea lui Dumnezeu în aceste domenii practice ale vieții. Este ușor să subliniem ce este greșit într-o societate, dar biserica trebuie să arate cum ar trebui să fie.

► Ce nevoi din zona ta pot fi schimbate cu ajutorul Cuvântului lui Dumnezeu?

Profeții Vechiului Testament au privit pământul și oamenii în contextul apartenenței la Dumnezeu și îi chemau pe toți să respecte legământul Domnului. Ei predicau despre binecuvântările care veneau în comunitate atunci când era urmat planul lui Dumnezeu și despre blestemele care veneau ca urmare a neascultării.

Pastorul trebuie să-și perceapă zona ca pe o parohie aparținând lui Dumnezeu. Dumnezeu este proprietarul și conducătorul, oferindu-Se să binecuvânteze pe poporul Său dacă trăiesc conform planului Său. Pastorul trebuie să-i îndemne în mod constant pe oameni să trăiască în conformitate cu îndrumările lui Dumnezeu, să explice ce înseamnă a primi binecuvântările lui Dumnezeu și să îi încurajeze să intre într-o relație cu Cel Preaînalt.

Conceptul de parohie nu înseamnă că toți locuitorii din zonă sunt membri ai comunității. Biserica este formată din cei care și-au dedicat viața lui Dumnezeu și astfel de oameni influențează societatea din jur.

Conceptul de parohie nu înseamnă că zona controlează comunitatea și îi stabilește valorile. Biserica are o misiune de la Dumnezeu: urmează Cuvântul Său și reprezintă interesele Împărăției lui Dumnezeu înaintea societății.

Din moment ce biserica ar trebui să fie lumină și sare, este chemată să producă schimbări în zona sa.

Prioritatea Evangheliei

Multe misiuni sprijină programe care răspund nevoilor materiale ale zonei. Ei ajută cât le permit resursele și cred că acest lucru îi va ajuta să se împrietenească cu oamenii și să-i atragă către Evanghelie. Scopul, deci, este de a crea o oportunitate de a împărtăși Evanghelia; în acest fel, credincioșii vor să arate că nu sunt indiferenți la nevoile oamenilor din jurul lor.

„Fiind trupul lui Isus, biserica este o comunitate care există pentru a face voia Sa și pentru a reprezenta interesele Împărăției Sale”.

Larry Smith, „Eu cred: Fundamentele Credinței Creștine”

Formula este: program – relații – Evanghelie. Adesea programele de ajutorare nu funcționează conform planului inițial. Ajutorul, posibil, contribuie la construirea relațiilor dintre cel care oferă și acel care beneficiază de acest ajutor.

Uneori însă oamenii sunt interesați doar să primească ajutor, dar nu sunt interesați de Evanghelie. Slujitorii implicați în proiect pot fi prea ocupați pentru a împărtăși Vestea Bună; cei care beneficiază de bunuri, iau cât pot și pe cât de mult timp pot, apoi caută ajutor de la altcineva.

Formula ar trebui schimbată în direcția exact opusă: accentul principal al bisericii ar trebui să fie pe evanghelizare la prima întâlnire.

► Ce este Evanghelia?

Când biserica prezintă Evanghelia lumii, ea trebuie să fie însoțită de o descriere a vieții noi în comunitate. Salvarea nu este o decizie personală care lasă o persoană singură

într-o viață nouă ciudată. Păcătoșii nu vor accepta Evanghelia decât dacă sunt atrași de o comunitate de credință care le face cunoștință cu Evanghelia.

În slujirea lui Isus și a apostolilor vedem Evanghelia ca „Vestea Bună” a Împărăției lui Dumnezeu. Acesta este mesajul că păcătosul poate fi iertat și restaurat în relația cu Dumnezeu. Omul este eliberat de puterea păcatului și devine o nouă creație; el se alătură familiei credinței, unde frații și surorile sale spirituale îl încurajează și îl ajută în nevoie.

Biserica ar trebui să-și vadă misiunea principală în răspândirea Evangheliei și să lucreze constant la ea. Toată lumea ar trebui să știe că mântuirea sufletelor este esența funcționării bisericii, apoi va atrage oamenii potriviți - oameni interesați de Evanghelie. Astfel de oameni se vor alătura bisericii. Și aceasta este relația creată de Evanghelie.

Apoi biserica ar trebui să ajute oamenii care au relații cu comunitatea. Poate că nu toți acești oameni sunt mântuiți, dar sunt deja atrași de Evanghelie și sunt în părtășie cu biserica.

Deci, formula modificată este: Evanghelie - Relație - Ajutor (nu programul). Biserica nu trebuie limitată doar la programe de ajutor; o biserică este un grup de oameni care îi ajută pe cei care sunt în relație cu ea. Dacă comunitatea organizează programe, oamenii vor veni la ele fără a dezvolta relații.

Șapte afirmații rezumative

1. O biserică eficientă produce schimbări în zona sa.
2. Trebuie să arătăm dragoste pentru ceilalți, răspunzând nevoilor lor.
3. Misiunea bisericii este de a sluji săracilor.
4. Biserica ar trebui să slujească oamenii din aria sa geografică.
5. Biserica ar trebui să explice și să arate cum ar trebui să fie societatea.
6. Slujirea răspândirii Evangheliei ar trebui să fie principala prioritate a bisericii.
7. Biserica ar trebui să ajute oamenii în contextul relațiilor cu ei.

Lecția 7 Temă pentru acasă

1. Memorați cele șapte afirmații rezumative pentru Lecția 7. Scrieți un comentariu, explicând semnificația și importanța fiecăreia dintre cele șapte afirmații rezumative (șapte alineate) pentru cineva care nu face parte din această clasă. Transmiteți sarcina scrisă profesorului înainte de următoarea lecție. Fiți gata să împărtășiți un alineat cu grupul dacă profesorul vă solicită acest lucru în timpul discuției. Scrieți afirmațiile din memorie la începutul următoarei lecții.

2. Nu uitați să vă planificați propriile oportunități de predare în afara clasei și să raportați profesorului atunci când ați predat.

3. Interviu: Discutați cu mai multe persoane care nu frecventează biserica. Rugați-i să descrie influența bisericii din cartier. Scrie un rezumat în acest sens.

Lecția 8

Sprijinul financiar al Bisericii Locale

Notiță pentru profesor

Studentii trebuie să transmită profesorului lucrările scrise cu privire la cele șapte afirmații rezumative din lecția anterioară.

Profesorul ar trebui să invite mai mulți studenți să împărtășească altora ceea ce au scris despre una dintre cele șapte afirmații rezumative.

Studentii trebuie să predea sarcina scrisă din lecția anterioară profesorului. De asemenea, pot discuta despre ceea ce au învățat din interviu.

Indicațiile lui Isus

Solicitați unui student să citească Luca 10:1-9 întregii clase.

Ucenicii au fost primii care au predicat Evanghelia în multe dintre satele în care au fost trimiși de Isus.

► Ce a fost neobișnuit în sfatul lui Isus atunci când Și-a trimis discipolii în slujire?

Cristos avea autoritatea și toate resursele pe care El le putea oferi ucenicilor. El le-ar fi putut da suficienți bani pentru a cumpăra tot de ce aveau ei nevoie pentru a satisface nevoile altor oameni; i-ar fi împuternicit să înmulțească pâinea și peștele pentru ei și pentru oamenii cărora le-au predicat; ei ar fi putut oferi hrană oricărui sat pe care îl vizitau.

În schimb, El i-a trimis fără bani și le-a spus să depindă de ajutorul oamenilor. Ucenicii au respectat instrucțiunile lui Isus și, ca urmare, nu au avut nevoie de nimic.¹¹

► De ce a ales Cristos anume această cale?

Slujirea ucenicilor a atras oamenii potriviți. Deoarece au predicat mai întâi Evanghelia, au atras oameni care erau interesați de Evanghelie. Pentru că aveau nevoie, au atras oameni care doreau să ajute. În cele din urmă, au avut cei mai buni oameni pentru începutul unei biserici.

Ce s-ar fi întâmplat dacă ucenicii s-ar fi dus în sate cu tot de ce aveau nevoie și cu lucruri de împărțit oamenilor? Ar fi atras oamenii greșiți. Ar fi adunat un grup de oameni care ar fi venit doar să primească ceva. După aceea, slujirea s-ar fi putut dezvolta doar continuând să împartă oamenilor lucruri. Slujirea nu ar fi putut crește fără a avea ceva de împărțit. Nu ar avea ajutor decât dacă ar plăti pentru asta. Nu ar avea grupul de oameni care ar face un început bun pentru o biserică.

Metoda pe care a sugerat-o Isus a reunit un grup care putea deveni biserică. Aceștia erau oameni entuziasmați de Evanghelie și dispuși să ajute. Este important ca biserica să înceapă corect.

---

¹¹ Luca 22:35.

Motive pentru care o biserică locală ar trebui să fie susținută financiar

► De ce ar trebui sprijinită local o biserică? Înainte de a examina lista de mai jos, la ce motive vă puteți gândi?

Motivul 1: Isus a arătat că lucrarea într-un anumit loc trebuie să înceapă corect. El a trimis ucenicii fără bani pentru a atrage un grup de oameni interesați de Evanghelie și dispuși să ajute slujirea.

Motivul 2: Dumnezeu a dat instrucțiuni bisericii Noului Testament. Aceasta urma să trimită sprijin pentru prima biserică din Ierusalim (1 Corinteni 16:1-3; 2 Corinteni 8:1-7, 9:1-6), îngrijirea văduvelor și a celor care au nevoie de comunitate (1 Timotei 5:16; Iacov 1:27, 2:15-16), precum și sprijinirea oamenilor care erau pe deplin angajați în slujire (Galateni 6:6).

Motivul 3: Dumnezeu echipează fiecare biserică pentru a fi trupul lui Cristos la locul ei (1 Corinteni 12:27). Aceasta înseamnă că o biserică matură poate lua decizii și poate dezvolta o viziune pentru slujirea sa. Acest lucru nu se va întâmpla dacă biserica este dependentă din punct de vedere financiar și are nevoie de îndrumare din partea liderilor din afară. Susținerea bisericii locale este necesară pentru maturitatea bisericii.

Motivul 4: Dumnezeu binecuvântează financiar zeciuiala oamenilor. Blestemați sunt cei care nu dau zeciuiala (Maleahi 3:8-10).

Motivul 5: Dependența de finanțarea externă face ca biserica locală să fie vulnerabilă. Economii naționale și internaționale nu sunt stabile. Dacă sponsorii din străinătate încetează să mai dea bani, biserica care depinde de ei va avea de suferit.

Motivul 6: Pastorii trebuie să fie susținuți de oamenii pe care îi slujesc (Galateni 6:6). Congregația locală știe dacă pastorul este fidel sau nu: cât de devotat este slujirii sale, cât timp și efort investește. Pastorul nu ar trebui să fie asigurat pe termen lung din afara bisericii.

► Ce probleme pot apărea dacă biserica depinde de finanțare externă?

Politicile financiare ale misiunii sunt bazate pe centralitatea bisericii locale

O misiune sau o confesiune internațională trebuie să urmeze anumite linii directoare pentru a ajuta bisericile. Organizațiile trebuie să fie atente și să ajute într-un mod care face bisericile mai puternice, nu dependente. Iată câteva exemple de principii pe care le poate avea o denominațiune.

1. A se vorbi despre zeciuială ca fundament al finanțării creștine.

Dacă congregația nu dă zeciuială, Dumnezeu nu va binecuvânta finanțele bisericii. Dacă membrii bisericii nu fac ce pot acum, au deja o concepție greșită cu privire la finanțarea slujirii. Ajutorul din exterior poate agrava situația în loc să ajute.

2. În loc să se acorde doar finanțare, să se creeze proiecte care vor oferi un venit constant.

Organizația ar trebui să cheltuiască bani pentru proiecte care vor ajuta biserica să fie mai puternică financiar și să nu depindă de finanțarea externă. Dacă există salarii lunare de la asociația bisericii, atunci ea ar trebui să se gândească cum să ajute biserica să se poată autofinanța.

3. Să nu se inițieze slujiri care nu pot fi finanțate niciodată de biserica locală.

Organizațiile nu ar trebui să înceapă proiecte care vor depinde de finanțare externă permanentă. Scopul este de a organiza slujiri sau afaceri care vor fi deținute și finanțate de biserica locală. De exemplu, o școală poate fi o slujire a unei biserici locale.

Orice slujiri care nu pot fi finanțate de congregația locală ar trebui să fie pe termen scurt, atingând rapid obiectivul, fără a crea dependență (de exemplu, conferințe și seminare).

4. Conducerea bisericii locale să fie întărită, și nu ignorată.

Când liderii externi sau liderii de rang superior oferă ajutor fără a implica slujitorii locali, se creează impresia că slujitorii sunt ineficienți. În loc să acorde fonduri direct oamenilor din biserică, organizația trebuie să instruiască liderii bisericii să satisfacă nevoile comunității.

► Care sunt câteva exemple de ajutor greșit oferit de misiuni? Care sunt câteva exemple de ajutor potrivit?

Evitarea industriei de ajutorare

Biserica nu ar trebui să se distragă de la prioritățile sale, creând o „industrie a ajutorului”.

Sunt oameni și organizații care doresc să ajute, dar nu au contacte directe cu cei care au nevoie, așa că sunt create „organizații de ajutorare”. Acestea sunt structuri care colectează resurse de la sponsori și le distribuie. Uneori administrația unor astfel de organizații primește salarii din finanțele pe care le colectează. În această stare de lucruri, există cazuri de înșelătorie și apoi sunt înșelați atât sponsorii, cât și cei care sunt susținuți. Chiar dacă ajutorul ajunge direct la destinatar, una dintre probleme este că astfel de organizații încearcă să mulțumească donatorii în loc să încerce să înțeleagă nevoile reale ale oamenilor.

Organizațiile de caritate ocolesc în general bisericile locale, dar caritatea funcționează cel mai bine atunci când este oferită prin biserică, prin lideri care cunosc circumstanțele oamenilor și într-un mod care arată importanța bisericii.

Dacă o organizație satisface nevoile de bază ale săracilor (cum ar fi hrana), fără a-și schimba situația, aceasta îi face pe săraci mai dependenți. Dacă au resurse suficiente, pot crea comunități de persoane dependente. Dacă vor continua suficient de mult să facă aceasta, vor crește noi generații de oameni dependenți.

Misiunea nu trebuie să devină parte a industriei ajutoarelor și să uite de prioritățile sale. Dacă faceți acest lucru, atunci, în cele din urmă, va dăuna atât bisericii, cât și oamenilor care au nevoie.

► Ce exemple de industrie a ajutorului ați văzut și care au fost rezultatele activităților lor?

Planul lui Dumnezeu pentru finanțarea pastorilor

Solicitați unui student să citească Deuteronomul 18:1-5 întregii clase.

► Ce ne spune acest pasaj despre sprijinul financiar al slujitorului?

Suținerea financiară a oamenilor în slujirea cu normă întreagă a fost planul lui Dumnezeu din vremea Vechiului Testament. Preoții urmau să fie sprijiniți pentru munca lor în templu. Nu au primit o parte din pământuri, deoarece nu trebuiau să fie ocupați cu agricultura.

Uneori, când Israelul devia de la credințioșia în închinare, scădea și sprijinul pentru preoți. Un semn al infidelității lui Israel era faptul că slujitorii templului erau nevoiți să-și abandoneze slujirea pentru a-și găsi alte modalități de întreținere (Neemia 13:10).

Solicitați unui student să citească 1 Corinteni 9: 1-14 pentru întregul grup.

► Ce ne spune acest pasaj despre sprijinul financiar pentru slujire?

Pavel a spus că planul lui Dumnezeu este ca predicatorii Evangheliei să fie susținuți de slujirea lor, la fel ca în sistemul Vechiului Testament (1 Corinteni 9:13-14). Pavel a folosit mai multe ilustrații ale acestui principiu. Un fermier este susținut din venitul de la culturile pe care le produce. Un cioban este susținut de producția turmei. Un soldat nu face război pe cheltuiala sa.

Apostolul spune că slujirea merită concentrarea completă a pastorului. Cea mai bună situație este ca el să poată părăsi alte locuri de muncă (versetul 6). Apostolul spune că o slujire ar trebui să poată susține de asemenea soția pastorului și copiii acestuia (versetul 5).

Solicitați unui student să citească 1 Timotei 5:17-18 pentru întregul grup.

► Ce ne spune acest pasaj despre sprijinul financiar pentru slujire?

Prezbiterii care conduc bine merită o dublă onoare. Versetul 18 arată că onoarea reprezintă sprijinul financiar.

Un student ar trebui să citească Galateni 6:6 pentru întregul grup.

Persoana care beneficiază de slujire ar trebui să ajute la finanțarea ei.

Procesul obișnuit al formării unei biserici

Încă din primul secol al bisericii, majoritatea bisericilor au început ca grupuri mici care se întâlneau pe la case. Clădirile bisericesti nu existau în primele două sute de ani, totuși creștinismul s-a răspândit rapid. În unele orașe mari, mii de oameni erau în părtășia bisericii, totuși se întâlneau în grupuri mici pe la case.

Pe măsură ce Pavel călătorea și evangheliza, prioritatea lui era să întemeieze o biserică în fiecare loc. Această metodă includea numirea pastorilor (Fapte 14:23; Tit 1:5).

Pastorul din fiecare loc era o persoană care locuia deja acolo și făcea parte din comuniune.

Un pastor își începe de obicei slujirea fără sprijin financiar. El îl ajută pe misionar sau începe să predice Evanghelia când misionarul este absent, deoarece are dorința de a ajuta. El începe să manifeste daruri și abilități pentru slujire. El o face nu pentru plată, ci din aspirații spirituale.

Pe măsură ce se formează un grup de credincioși, responsabilitățile pastorului cresc și necesită mai mult timp. Grupul ar trebui să-l ajute pe pastor, astfel încât să-și poată investi timpul pentru slujire. Este posibil ca suportul să nu fie complet la început, dar poate crește treptat.

„Haideți să nu-i mai lăudăm pe acei
"vagabonzi" care hoinăresc și nu se
alătură nici unei biserici pentru că ideile
lor nicăieri nu se realizează; întotdeauna
le lipsește ceva”.

- Philip Melanchthon

► Ce i-ați spune unei persoane care spune că vrea să fie pastor, dar așteaptă sprijin financiar?

Excepții

Pavel a explicat că planul lui Dumnezeu este ca pastorul să fie sprijinit. Cu toate acestea, în propria sa slujire, el a fost uneori o excepție. În mai multe locuri a lucrat pentru a se întreține (1 Tesaloniceni 2:9; 2 Tesaloniceni 3:8).

Este posibil ca o nouă biserică să nu poată susține complet un pastor. Când un misionar pleacă într-o zonă nouă pentru a predica Evanghelia, este posibil să nu existe prea mult sprijin pentru el. Prin urmare, un predicator trebuie să fie o persoană care predică pentru că dorește să urmeze chemarea lui Dumnezeu. El va face slujire, chiar dacă nu este plătit, pentru că aceasta vine din inima lui.

Dacă un pastor nu este dispus să lucreze pentru a se întreține și a predica fără plată atunci când este necesar, nu are dragostea pentru Dumnezeu pe care ar trebui să o aibă. Unii oameni vor face pentru bani ceea ce nu vor face pentru Dumnezeu. Ar trebui să fim dispuși să facem orice pentru Dumnezeu. Dacă un pastor crede că este prea important pentru a lucra cu scopul de a se întreține, el ar trebui să-și amintească exemplul lui Pavel. Nu a existat niciodată un misionar mai mare decât Pavel, dar el a fost dispus să facă tot ce era necesar pentru a-și îndeplini slujirea.

Pavel a spus că a propovăduit Evanghelia datorită chemării lui Dumnezeu. El a predicat pentru că altfel nu I-ar plăcea lui Dumnezeu. Predicatorul are o responsabilitate specială și va fi judecat de Dumnezeu dacă nu se supune (1 Corinteni 9:16-17).

► Care ar trebui să fie motivația unui pastor pentru slujirea sa?

Caracterul pastorului și al diaconului

Apostolul Petru a spus că prezbiterul este un păstor care ar trebui să aibă grijă de turmă, cu dorința de a o hrăni și a o păzi. Motivul său nu ar trebui să fie banii (1 Petru 5:1-2).

Dima a fost un om care l-a ajutat pe apostolul Pavel, dar l-a părăsit din cauza iubirii lucrurilor lumii (2 Timotei 4:10). Imaginați-vă ce privilegiu a avut Dima de a lucra cu Pavel în prima generație a bisericii, totuși a părăsit slujba din cauza materialismului. Unii pastori iubesc lucrurile lumii mai mult decât Îl iubesc pe Dumnezeu. Unii dintre ei părăsesc slujirea, iar alții folosesc slujirea ca o modalitate de a obține lucrurile lumii.

O caracteristică a învățătorilor doctrinei false este că o fac pentru bani (Tit 1:11; 2 Petru 2:3).

Un student ar trebui să citească 2 Corinteni 12:17-18 pentru grup.

► Ce aflăm despre Pavel și Tit din acest pasaj?

Solicitați unui student să citească Filipeni 2:19-22 pentru grup.

► Ce aflăm despre Timotei din acest pasaj?

Pavel a dat un exemplu de slujire din cauza iubirii pentru Dumnezeu. Timotei și Tit au urmat exemplul său (Filipeni 2:19-22; 2 Corinteni 12:17-18).

Responsabilitatea financiară

Este important să aveți răspundere financiară în biserica locală. Apostolul Pavel ne-a dat un exemplu. Când strângea bani de la o biserică pentru a-i duce la alta, a avut martori și s-a asigurat că nu se face nimic pe ascuns (2 Corinteni 8:20-21).

Oamenii lumii nu se încred în oamenii care gestionează banii. Presupun că mulți oameni fură din banii pe care îi gestionează. Ei cred că mulți pastori servesc doar pentru bani. Este important ca biserica locală să aibă un sistem de responsabilitate financiară care să demonstreze că pot avea încredere în pastorul lor.

► Care sunt unele practici care ajută o biserică să demonstreze că donațiile sunt utilizate în mod onest?

Pentru responsabilitatea financiară, donațiile ar trebui colectate și numărate de mai multe persoane, nu doar de una. Cineva, în afară de pastor, ar trebui să țină o evidență a modului în care sunt cheltuiți banii.

Unii pastori învață că toată zeciuiala le aparține. Biblia nu învață că toată zeciuiala ar trebui să meargă la pastor. Zeciuiala era folosită în mai multe scopuri (Deuteronom 26:12).

Pastorul ar trebui să ajute la administrarea utilizării zecuielilor și a darurilor în așa fel, încât să se îngrijească de slujirea bisericii. Congregația va fi dispusă să ofere mai mult dacă vede o utilizare cinstită a donațiilor.

Șapte afirmații rezumative

1. Slujirea într-un loc nou trebuie să aibă drept prioritate Evanghelia, ca să atragă oamenii potriviți.
2. O biserică matură nu depinde de sprijinul sau de leadership-ul extern.
3. Organizațiile ar trebui să ajute bisericile în așa mod, încât să nu slăbească sprijinul financiar local.
4. Organizațiile care oferă ajutor împiedică adesea slujirii bisericii și provoacă dependență.
5. O biserică ar trebui să-și susțină pastorul, astfel încât el să se poată consacra complet slujirii.
6. Biserica ar trebui să aibă un sistem de responsabilitate și transparență financiară care să fie o dovadă a onestității acestei comunități.
7. Dragostea față de Dumnezeu și dorința de a sluji oamenilor trebuie să fie forța motrice fundamentală a pastorului.

Lecția 8 Temă pentru acasă

1. *Memorați cele șapte afirmații rezumative pentru Lecția 8. Scrieți un comentariu, explicând semnificația și importanța fiecăreia dintre cele șapte afirmații rezumative (șapte alineate) pentru cineva care nu face parte din această clasă. Transmiteți sarcina scrisă conducătorului clasei înainte de următoarea lecție. Fiți gata să împărtășiți un alineat cu grupul dacă liderul clasei vă solicită acest lucru în timpul discuției. Scrieți afirmațiile din memorie la începutul următoarei sesiuni de curs.*
2. *Nu uitați să vă planificați propriile oportunități de predare în afara clasei și să raportați conducătorului clasei atunci când ați predat.*
3. *Test: La începutul următoarei sesiuni de curs, va trebui să scrieți din memorie cel puțin cinci din cele șase motive pentru sprijinul bisericii locale și cele patru politici financiare ale misiunii.*

Lecția 9

Zeciuiala

Notiță pentru profesor

Studentii trebuie să transmită profesorului lucrările scrise cu privire la cele șapte afirmații rezumative din lecția anterioară.

Profesorul ar trebui să invite mai mulți studenți să împărtășească grupului una dintre cele șapte afirmații rezumative.

Test: Studentul trebuie să fie pregătit să scrie din memorie cel puțin cinci din cele șase motive pentru care comunitatea locală ar trebui să se autofinanțeze, precum și cele patru reguli financiare ale misiunii.

Introducere

Zeciuiala este un subiect controversat în unele biserici. Unii oameni cred că ideea zeciuiei nu este în concordanță cu mântuirea prin har. Ei cred că aceasta ar presupune plată pentru mântuire. Unii oameni nu vor să se simtă responsabili să susțină biserica. Oferă în orice moment cât le place să ofere. În această lecție vom analiza baza biblică și scopul practic al zeciuiei.

► Ce motive ați auzit că invocă oamenii pentru a nu da zeciuială?

Domnul a toate

Un creștin înțelege că Dumnezeu este Stăpânul a tot ce există în Univers. Noi Îi aparținem ca unui Creator al nostru. El ne-a creat, ne-a dat abilități și a creat toate resursele pe care le folosim. Totul a fost făcut de El, continuă să existe prin puterea Sa și există pentru slava Sa (Coloseni 1:16-17).

Noi Îi aparținem lui Dumnezeu și prin răscumpărare. El a plătit prețul pentru mântuirea noastră. El ne-a răscumpărat din judecata pe care am meritat-o din cauza păcatului. Îi datorăm viețile pentru că Isus a murit pentru noi (2 Corinteni 5:14-15).

Noi Îi aparținem lui Dumnezeu și datorită eliberării. Ca păcătoși am fost sub puterea lui Satana și a păcatului. Mântuirea ne eliberează de sub controlul răului (Fapte 26:18).

Pentru că aparținem lui Dumnezeu, tot ce avem Îi aparține, de asemenea, lui Dumnezeu.

► Dați un exemplu despre modul în care vă gestionați bunurile pentru Dumnezeu.

Poruncile specifice ale lui Dumnezeu

Uneori, Dumnezeu își demonstrează proprietatea asupra tuturor, dând instrucțiuni specifice pentru o parte din ceea ce avem. Când respectăm instrucțiunile lui Dumnezeu pentru acea parte, demonstrăm că suntem dispuși să-L ascultăm în toate privințele.

De exemplu, când Dumnezeu i-a pus pe Adam și Eva în Grădina Edenului, le-a interzis să mănânce dintr-un anumit pom. Ascultarea de o poruncă specifică oferea o demonstrație a ascultării în toate.

Cerințele specifice ale lui Dumnezeu ne oferă șansa de a demonstra ascultare. Dacă o persoană nu respectă poruncile specifice ale lui Dumnezeu cu privire la anumite părți ale vieții sale, aceasta arată că nu se supune instrucțiunilor generale ale lui Dumnezeu pentru restul.

O femeie s-a plâns unui pastor că nu înțelege de ce Dumnezeu nu o binecuvântează. Pastorul a întrebat-o dacă se supune lui Dumnezeu. Ea a spus: „Da, încerc să fac ceea ce este bine. Nu știu ce ar trebui să fac diferit.” Pastorul i-a amintit că nu participase la serviciul de biserică. El i-a mai spus: „Poate că nu știi ce vrea Dumnezeu să faci în unele zile ale săptămânii, dar știi ce vrea El să faci duminica. Dacă nu faci ceea ce știi că este corect în acea zi, probabil că nu te supui lui Dumnezeu în celelalte zile”.

Există mai multe exemple biblice în care Dumnezeu a dat instrucțiuni specifice despre un aspect al vieții cuiva. Dumnezeu le-a dat recompense pentru ascultare și pedepse pentru neascultare. Recompensele și pedepsele nu au afectat doar acea parte din viața lor, care era sub cerință. Alegerea lor le-a afectat fiecare parte a vieții lor.

Exemple de porunci specifice

1. Pomul interzis din grădina Eden

Dumnezeu le-a spus lui Adam și Evei să nu mănânce dintr-un anumit pom. Până la neascultarea lor, au fost binecuvântați și au trăit în prezența lui Dumnezeu. Când au încălcat restricția de a mânca dintr-un singur copac, au pierdut accesul la Eden, și-au rupt relația cu Dumnezeu și au adus un blestem asupra întregii omeniri (Geneza 3:17-19).

2. Ziua a șaptea

Dumnezeu a dat restricții pentru ziua Sabatului. O persoană care nu respecta indicațiile lui Dumnezeu pentru acea zi arăta că nu se supune în celelalte zile. Neascultarea a adus blestemul de la Dumnezeu care a afectat fiecare parte a vieții (Isaia 58:13).

3. Ierihon

Ierihon a fost primul oraș distrus de Israel când au intrat în Țara Promisă. Dumnezeu le-a spus că tot ceea ce a fost luat din Ierihon trebuia să fie dedicat lui Dumnezeu. Pentru alte cetăți nu aveau această cerință, dar Dumnezeu a dat instrucțiuni speciale pentru Ierihon. Neascultarea a provocat înfrângerea în luptă, moartea a treizeci și șase de oameni și moartea unei familii (Iosua 7:5).

4. Saul și amaleciții

Dumnezeu i-a spus regelui Israelului, Saul, să distrugă amaleciții și să omoare toți oamenii și toate animalele. Saul i-a ținut pe unii în viață. El a susținut că l-a ascultat pe Dumnezeu, chiar dacă nu s-a supus poruncii specifice. Dumnezeu l-a respins pe Saul ca și împărat (1 Samuel 15:3, 9, 20-23).

5. Sabatul pământului

Pământul trebuia să se odihnească în fiecare al șaptelea an. Oamenii n-au ascultat de Dumnezeu și nu au păstrat Sabatele pentru pământ. Dacă un fermier nu l-a ascultat pe Dumnezeu în al șaptelea an, probabil că nu s-a supus lui Dumnezeu în ceilalți ani. Când oamenii nu ascultau, Dumnezeu îngăduia ca ei să-și piardă complet pământul. Sabatele pentru pământuri au fost respectate de-a lungul celor șaptezeci de ani de captivitate (2 Cronici 36:21).

6. Primele roade

Israelii trebuiau să dea lui Dumnezeu primele roade ale câmpurilor lor. Dacă se supuneau, Dumnezeu binecuvânta producția câmpurilor (Proverbe 3:9-10). Binecuvântarea nu era doar pentru partea pe care o dădeau, ci pentru întreaga lor recoltă. Dacă nu respectau porunca, pământul lor nu era binecuvântat. Dacă o persoană nu dă partea pe care o cere Dumnezeu, ea nu ascultă de Dumnezeu nici în celelalte aspecte ale vieții.

7. Zeciuiala

Dumnezeu poruncește să se dea zeciuiala. Dacă o persoană nu o dă, prin aceasta ea arată că banii săi nu-l glorifică pe Dumnezeu. Înseamnă că ea nu folosește nici celelalte 90% pentru gloria lui Dumnezeu. Dumnezeu va binecuvânta bunurile celui care dă zeciuiala (Maleahi 3:10). Dacă o persoană nu dorește să susțină slujirea, toate bunurile sale sunt blestemate (Hagai 1:6).

Un proprietar de magazin a plecat într-o călătorie. Înainte de a pleca, el i-a spus angajatului său: „Să ai grijă de magazin și asigură-te că podeaua va fi măturată”. Când s-a întors, podeaua nu fusese măturată. Angajatul i-a spus: „Am avut grijă de magazin pentru tine”. Proprietarul i-a spus: „Pentru că nu ai făcut singurul lucru specific pe care ți l-am solicitat, știu că în toată munca pe care ai făcut-o, ți-ai făcut plăcere ție, și nu mie”.

► Cum poate o persoană să arate că se supune lui Dumnezeu?

Scopurile originale ale zeciuiei

► La ce se folosea zeciuiala?

Preoția Vechiului Testament era susținută de zeciuială (Numeri 18:20-21). Leviților, seminția preoților, nu li s-a dat o parte în țară (Deuteronom 18:1-4). Ei erau susținuți financiar pentru slujirea lor în templu. Planul lui Dumnezeu era ca leviții să se concentreze asupra slujirii și să nu fie implicați în afaceri.

Zeciuiala era folosită pentru a susține închinarea la templu și pentru cei responsabili de aceasta. Zeciuiala era folosită și pentru sărbătorile comune de închinare a poporului, la care erau invitați săracii (Deuteronom 12:17-18, 14:22-29). Zeciuiala era folosită pentru a ajuta săracii, văduvele și străinii (Deuteronom 26:12).

► Ce diferențe vedeți în utilizarea zeciuiei astăzi?

Poporul Israel se putea ruga pentru binecuvântarea lui Dumnezeu doar după ce își aducea cu credințioasă zeciuiala (Deuteronom 26:12-15). A păstra zeciuiala pentru sine

înseamnă a-L jefui pe Dumnezeu, dar zeciuiala adusă în „magazia lui Dumnezeu” va produce belșug de binecuvântări (Maleahi 3:8-10).

► Ce i-ai spune unei persoane care spune că este prea săracă pentru a da zeciuială?

Actualitatea zeciuiei astăzi

Unii oameni spun că zeciuiala a fost un sistem valabil doar pentru Vechiul Testament.

► Există motive să credem că sistemul zeciuiei nu era o cerință temporară a Vechiului Testament?

1. Avraam

Avraam i-a dat zeciuială lui Melhisedec cu mult înainte ca legea lui Moise să fie dată pentru Israel. Aceasta arată că a fost un principiu general înaintea lui Moise. Zeciuiala nu a început cu legea Vechiului Testament, a fost un principiu de la început (Geneza 14:20; Evrei 7:4).

2. Iacov

Iacov a promis că va da zeciuială lui Dumnezeu (Geneza 28:20-22), chiar dacă legea lui Moise nu era data încă. Iacov știa că acesta era deja un principiu al dăruirii lui Dumnezeu.

3. Isus

Isus a confirmat zeciuiala și nu a spus că a aceasta ar fi fost doar pentru o vreme din trecut (Matei 23:23).

4. Pavel

Pavel le-a spus membrilor bisericii să dea „în prima zi a săptămânii”, conform câștigurilor lor (1 Corinteni 16:2). Prin urmare, ei trebuiau să dea proporțional cu ceea ce au primit. Principiul Vechiului Testament de zece la sută ne arată ceea ce Dumnezeu consideră că este o proporție rezonabilă. Nu există niciun motiv să credem că părerea lui Dumnezeu s-a schimbat.

5. Astăzi

Planul lui Dumnezeu pentru cei care sunt în slujba cu normă întreagă este ca ei să fie susținuți financiar de slujirea lor. „Cei care propovăduiesc Evanghelia ar trebui să trăiască din Evanghelie.” Dumnezeu nu a planificat ca pastorii să lucreze și să se întrețină singuri și să nu aibă timp să se dedice slujirii lor. 1 Corinteni 9:11-14 spune că persoana care oferă beneficii spirituale ar trebui să primească beneficii financiare de la cei pe care îi slujește. 2 Corinteni 12:13 arată că în general bisericile l-au sprijinit pe Pavel financiar în timp ce el le slujea.

Politicile bisericii

Zeciuiala ar trebui așteptată de la cei care sunt membri dedicați ai bisericii. Biserica nu ar trebui să învețe despre zeciuială oamenii care nu sunt mântuiți.

O persoană care vine la biserică pentru prima dată nu ar trebui să simtă niciodată că este obligată să dea bani bisericii.

O biserică nu ar trebui să încerce să adune zeciuială de la oamenii care vizitează biserica și care nu sunt membri consacrați al bisericii.

Biserica ar trebui să se asigure că oamenii nu cred că zeciuiala este un garant al mântuirii. Nimeni nu ar trebui să creadă că zeciuiala va ajuta o persoană să se salveze.

Biserica ar trebui să slujească adunării și comunității fără a solicita „plată” pentru aceasta.

Toți membrii ar trebui să știe cum sunt folosiți banii bisericii. Biserica ar trebui să urmeze proceduri transparente de gestionare a banilor, astfel încât toată lumea să știe că totul se face onest.

Zeciuiala nu aparține numai pastorului. Zeciuiala ar trebui să sprijine slujirea bisericii. Cu toate acestea, sprijinirea pastorului ar trebui să fie o prioritate a bisericii.

Șapte afirmații rezumative

1. Dumnezeu este proprietarul nostru și a tot ceea ce avem.
2. Zeciuiala este un angajament atât față de biserică, cât și față de Dumnezeu.
3. O persoană care nu este dispusă să dea zeciuiala nu se supune în totalitate lui Dumnezeu cu finanțele sale.
4. Zeciuiala nu este plata pentru mântuire.
5. Zeciuiala este planul lui Dumnezeu pentru susținerea slujirii bisericii.
6. Dumnezeu binecuvântează zeciuiala și dăruirea cu sacrificiu.
7. Zeciuiala arată că noi ne încredem totalmente în Dumnezeu pentru asigurarea financiară al vieții noastre.

„Zeciuiala ar trebui plătită indiferent de ocupația ta.”
- Augustin

Leția 9 Temă pentru acasă

1. *Memorați cele șapte afirmații rezumative pentru Leția 9. Scrieți un comentariu, explicând semnificația și importanța fiecăreia dintre cele șapte afirmații rezumative (șapte alineate) pentru cineva care nu face parte din această clasă. Transmiteți sarcina scrisă profesorului înainte de următoarea clasă. Fiți gata să împărtășiți un alineat cu grupul dacă profesorul vă solicită acest lucru în timpul discuției. Scrieți afirmațiile din memorie la începutul următoarei sesiuni de curs.*
2. *Nu uitați să vă planificați propriile oportunități de predare în afara clasei și să raportați conducătorului clasei atunci când ați predat.*
3. *Realizarea interviului: Întrebați mai mulți membri ai bisericii voastre dacă dau zeciuiala și de ce o fac sau nu. Scrieți un rezumat.*

Lecția 10

Botezul

Notiță pentru profesor

Studentii trebuie să transmită profesorului lucrările scrise cu privire la cele șapte afirmații rezumative ale lecției anterioare.

Profesorul ar trebui să invite câțiva studenți să împărtășească celorlalți ceea ce au scris despre una dintre cele șapte afirmații rezumative.

Studentii trebuie să prezinte lucrările scrise din lecția anterioară și să discute rezultatele interviului.

Originea Ritualului Botezului

Solicitați unui student să citească Matei 3:1-12 pentru grup.

În Noul Testament suntem introduși în conceptul de botez prin slujirea lui Ioan Botezătorul. Cu toate acestea, Ioan nu a inventat obiceiul botezului. Fariseii botezau neamurile care se converteau la iudaism. Fariseii nu botezau evrei, deoarece se presupunea că evreii deja erau poporul lui Dumnezeu. Ioan atribuia acestui ritual o altă semnificație, de aceea boteza evrei.

► *Pe cine a respins Ioan de la botez? De ce? Ce ne spune aceasta despre cerințele botezului?*

Unii dintre farisei au venit să fie botezați de Ioan, dar el i-a respins pentru că nu s-au pocăit.

Fariseii au crezut că nu trebuie să se pocăiască și să fie iertați pentru că sunt evrei. Ioan a vrut ca ei să înțeleagă că oamenii adevărați ai lui Dumnezeu sunt cei care Îl iubesc și Îl slujesc. Oamenii care pretind că sunt poporul lui Dumnezeu din cauza faptului că s-au născut ca evrei sunt ca pomii fructiferi care nu produc rod. Dumnezeu îi respinge.

Solicitați unui student să citească Ioan 3:22-23 și 4:1-2 pentru grup.

Se pare că Isus a subliniat botezul în slujirea Sa. Isus Însuși nu a botezat, ci a dat această responsabilitate discipolilor Săi. Ei au botezat chiar mai mulți oameni decât Ioan.

Solicitați unui student să citească Matei 28:18-20 pentru grup.

La sfârșitul slujirii Sale pământești, Isus le-a spus ucenicilor să meargă peste tot în lume și să facă ucenici, botezându-i.

Noi știm că această poruncă nu a fost doar pentru apostoli, deoarece misiunea aceasta se va încheia peste secole. Isus a promis că va fi cu ei „până la sfârșitul veacurilor”, ceea ce arată că porunca și promisiunea sunt pentru biserica din toate generațiile.

Din epistolele Noului Testament aflăm că biserica din primul secol a respectat această poruncă literalmente (Fapte 2:38, 8:38).

Solicitați unui student să citească 1 Corinteni 1: 12-17 pentru grup.

► De ce s-a bucurat Pavel că nu a botezat personal mulți oameni în Corint?

Botezul reprezenta alăturarea la biserică. Biserica din Corint era dezbinată, pentru că membrii aveau tendința să urmeze diverși lideri. Pavel le amintește că botezul nu înseamnă că devin adeptii unei anumite persoane; înseamnă că devin urmași ai lui Cristos. S-a bucurat că nu i-a botezat personal pe mulți dintre ei, astfel încât nimeni să nu creadă că el vrea să aibă urmașii săi personali. Prioritatea lui Pavel era să predice Evanghelia.

► Ce ne spune pasajul despre practica normală a botezului în biserica primară?

Acest pasaj ne spune că biserica primară îi boteza pe credincioși pretutindeni. Ei urmau porunca lui Isus. Botezul nu a fost doar pentru oamenii din Israel. Nu era un obicei temporar. Se făcea peste tot unde se vestea Evanghelia.

De la început, biserica practica botezul ca mărturie publică a faptului că un păcătos s-a pocăit și a intrat în părtășia credincioșilor.

Pentru majoritatea oamenilor, botezul nu constituie momentul în care aceștia devin creștini. Un păcătos pocăit este salvat în momentul în care își pune credința în Cristos. După ce a fost mântuit, el ar trebui să asculte porunca de a fi botezat ca o dovadă a noii sale vieți de ascultare față de Isus ca Domn. Există însă și excepții, când oamenii în momentul botezului și-au pus credința în Cristos și au experimentat convertirea. Dar, de obicei, botezul este mărturia că mântuirea a avut loc deja.

„Botezul creștin este un sacrament solemn care înseamnă acceptarea beneficiilor ispășirii lui Isus Cristos și este un angajament cu scop deplin de ascultare în sfințenie și dreptate”.
- Wiley & Culbertson,
„Introducere în teologia creștină”

► Ce i-ai spune unei persoane care spune că a devenit creștin când a fost botezat?

O eroare de evitat: gândul că botezul face parte din convertire

Unii oameni interpretează anumite versete din Scriptură pentru a sublinia că botezul este o parte a mântuirii. Ei cred că o persoană nu este mântuită cu adevărat până nu este botezată. Anania i-a spus lui Saul: „Scoală-te, primește botezul și fii spălat de păcatele tale” (Fapte 22:16). Totuși, păcatele noastre sunt spălate de sângele lui Cristos (1 Ioan 1:7). Spălarea apei doar reprezintă simbolic ceea ce s-a întâmplat în viața spirituală. Anania îi spunea lui Saul că ar trebui să demonstreze fizic pasul credinței. Botezul a fost mărturia că păcatele sale au fost spălate.

În Evrei 10:22 ni se spune că credincioșii ar trebui să se apropie de Dumnezeu „cu o inimă curată, cu credință deplină, cu inimile stropite și curățite de un cuget rău și cu trupul spălat cu o apă curată.” Poate că apa se referă la botez. Acest lucru nu este absolut sigur. Cu toate acestea, chiar dacă se referă la botez, versetul nu spune că botezul ne salvează. Pur și simplu spune că ar trebui să respectăm porunca lui Dumnezeu de a ne boteza.

Isus i-a spus lui Nicodim că o persoană ar trebui să fie „născută din apă și din Duh” (Ioan 3:5). Această afirmație urmează declarației Sale că o persoană trebuie să se nască din nou, ceea ce era confuz pentru Nicodim. Nicodim se gândea la nașterea fizică. Isus spunea că o persoană trebuie să se nască nu numai fizic, ci și spiritual, pentru a intra în Împărăția Cerurilor. A fi „născut din apă” este nașterea fizică.

Botezul în ascultarea de Cristos

Botezul nu este o lucrare pe care o face o persoană pentru a se califica pentru mântuire sau pentru a câștiga mântuirea. Unii oameni învață că, deoarece botezul nu este o lucrare care câștigă mântuirea, nu ar trebui să o practicăm. Sunt îngrijorați de faptul că oamenii și-ar putea pune credința în botez, mai degrabă decât să depindă de harul oferit în ispășire. Cu toate acestea, orice poruncă a lui Cristos ar trebui respectată și nu ar trebui să credem că ascultarea noastră față de poruncile lui Dumnezeu ar asigura mântuirea noastră.

Botezul ca mijloc de har

Botezul poate fi numit un mijloc de primire a harului. Aceasta nu înseamnă că ne salvează sau că acțiunea ne umple de har. Dacă o persoană este botezată fără credință, acest fapt nu are nicio valoare. Botezul este un mijloc de har, deoarece este o acțiune pe care Dumnezeu a conceput-o pentru noi. Când o facem cu ascultare și credință, Duhul lui Dumnezeu lucrează în inimile noastre pentru a ne consolida în viața creștină.

► De ce ar trebui să fim botezați?

Simbolismul teologic

Solicitați unui student să citească Romani 6:3-11 pentru grup.

► Ce simbolizează botezul, conform acestui pasaj din Scriptură?

Biblia ne spune că botezul simbolizează moartea, înmormântarea și învierea lui Cristos. Când un credincios este botezat, el mărturisește despre legătura sa cu ispășirea oferită de Cristos. Apostolul a folosit chiar afirmația că suntem „botezați în Cristos Isus”.

În mântuire, primim beneficiile morții lui Cristos; dar, într-un sens special, participăm și la moartea Sa. Isus a murit din cauza păcatului, nu a păcatului Său, ci a păcatelor lumii. La fel, în mântuire murim pentru păcat, pentru că ne căim de el și îl părăsim.

Tema din Romani 6 reprezintă victoria asupra păcatului. Aceasta se referă nu numai la iertare. Este clar că credinciosul trebuie să fie liber de controlul păcatului (v.12-14) și să nu mai păcătuiască (v.1).

În mântuire participăm la învierea lui Isus. Așa după cum a înviat El din morți, tot așa începem noi o viață nouă atunci când murim pentru păcat. Începem o viață de victorie și de eliberare de păcat.

„Harul de care avem nevoie nu este în apă, ci în lucrarea Duhului Sfânt, care este simbolizată prin botez; nu în pâine și vin, ci în ispășirea pe care o semnifică aceste rânduielei”.
John Miley, „Teologie sistematică”

Divergențe privind metodele de botez

Întrebarea despre metodele botezului este următoarea: cum ar trebui să primească botezul un credincios: prin scufundare, turnare sau stropire?

Majoritatea creștinilor care practică botezul credincioșilor o fac prin scufundare.

Există mai multe motive pentru care mulți creștini cred că scufundarea este singurul mod corect de a fi botezat.

1. Cuvântul „botez” provine din cuvântul grecesc care înseamnă a scufunda sau a adânci.
2. Botezul simbolizează moartea, înmormântarea și învierea lui Cristos, ilustrate cel mai bine prin scufundare (Romani 6:3-5).
3. Biblia menționează doar acele ocazii în care oamenii intrau în apă pentru a fi botezați (Marcu 1:10, Fapte 8:38).
4. Biserica timpurie practica scufundarea, cu excepția cazului în care aceasta era imposibilă din cauza sănătății precare sau a lipsei de apă. „Didache”, învățătura Domnului dată tuturor națiunilor prin intermediul apostolilor, scrisă în jurul anilor 70 A.D, spune că se poate boteza, turnând apă, dacă nu este suficientă apă.

Iată de ce mulți creștini cred că anume scufundarea este metoda biblică, confirmată istoric, de botez.

Unii cred că și o altă formă de botez este biblică. Vechiul Testament descrie ceremoniile de stropire care simbolizau ispășirea. Noul Testament se referă și la stropirea de sânge. Deoarece acest act poate simboliza ispășirea, posibil botezul prin stropire ar putea însemna același lucru. (Versete biblice despre stropire: Exod 24:8; Evrei 9:19-20,10: 22, 12:22-24; Numeri 8:6-7; Isaia 52:15; Ezra 36:25; 1 Petru 1:2).

Întrucât Biblia nu spune nicăieri ce formă de botez este necesară, ar trebui să fim îngăduitori cu creștinii care au o viziune diferită asupra acestei chestiuni.

Amânarea botezului

Uneori oamenii care se numesc creștini vor să amâne botezul. Ei spun că au crezut în Evanghelie și s-au pocăit, dar nu vor încă să fie botezați, iar acest eveniment este amânat ani de zile, și uneori chiar până la moarte.

De regulă, oamenii amână botezul, deoarece consideră că de la ei se așteaptă un anumit nivel de consacrare. Poate că nu vor să fie dedicați bisericii sau există un păcat pe care încă nu l-au abandonat; poate nu vor să depună mărturie publică despre creștinismul lor.

O persoană este creștină înainte de botez dacă s-a pocăit cu adevărat: nu această poruncă îl face credincios. Totuși, dacă nu este gata să se pocăiască complet de păcatul său și să depună mărturie despre credința sa, el nu este încă un creștin.

► Ce i-ați spune unei persoane care pretinde că este creștină, dar nu vrea să fie botezată?

Divergențe privind botezul copiilor

Biserica este o comunitate de credință care trăiește în legământ cu Dumnezeu. Când un păcătos se pocăiește, el se alătură bisericii, iar botezul este o mărturie publică a convertirii sale.

Dar ce ziceți de un copil născut într-o familie creștină care aparține bisericii? Copilul face parte din comunitatea credinței, dar este prea mic pentru a se converti, așa că este acceptat de Dumnezeu până când este suficient de matur pentru a putea face o alegere.

Unele biserici cred că un copil ar trebui să fie botezat ca semn că face parte din comunitatea credinței. Dacă un copil botezat la o vârstă conștientă acceptă doctrinele bisericii, atunci are loc o ceremonie numită „confirmare”. Există, de asemenea, opinia că convertirea nu este necesară dacă copilul s-a născut în biserică și a acceptat ceea ce i s-a predat (Biserica Romano-Catolică, Biserica Luterană, Biserica Anglicană). Alte biserici care practică botezul copiilor cred că convertirea este importantă. De exemplu, primii metodiști, conduși de John Wesley, credeau că convertirea era necesară chiar dacă o persoană era botezată din pruncie.

Există o categorie de oameni care cred că tăierea împrejur în Vechiul Testament a servit aceluiași scop: a fost un simbol al legământului cu Dumnezeu. Copilul nu trebuia să aștepte până când va fi suficient de mare pentru a înțelege semnificația legământului.

Biserica primară pare să fi practicat botezul copiilor. Hipolit a scris despre tradiția apostolică în anul 212 d.Cr: el a spus că copiii ar trebui să fie botezați și, dacă sunt prea mici pentru a vorbi, părinții lor pot răspunde pentru ei. Origen a scris în 248 d.Cr. că apostolii practicau botezul copiilor. În scrierile lui Augustin (400 d.Cr.) găsim informații că întreaga biserică practica botezul copiilor încă de pe vremea apostolilor și că el nu ar fi auzit de la nimeni că botezul copiilor ar fi fost respins de cineva.

În cartea Fapte, apostolii au botezat uneori familii întregi (11:14; 16:15, 33); putem presupune că ei au botezat și copii.

Obiecții la botezul copiilor

1. În Noul Testament, credincioșii au fost botezați după ce și-au mărturisit credința. Aceștia erau oameni care s-au pocăit de păcatele lor și au crezut în Evanghelie. Nicăieri nu găsim porunca de a boteza copii.
2. Botezul copiilor nu poate îndeplini scopul inițial al botezului - mărturia că credinciosul a murit pentru păcat și trăiește pentru Dumnezeu.
3. Rezultatul istoric al botezului copiilor în majoritatea cazurilor a fost crearea de comunități de oameni neconvertiți care se credeau creștini.

Unele biserici practică „consacrarea” copiilor în loc de botez. În timpul acestei ceremonii, părinții îl consacră pe copil lui Dumnezeu și Îi promet că îl vor crește în tradițiile creștine. În astfel de biserici, copiii nu sunt botezați până când nu au vârsta suficientă pentru a înțelege semnificația pocăinței și temeliile credinței.

Atunci când predicăm oamenilor care au fost botezați ca pruncie nu trebuie neapărat să discredităm botezul lor. În schimb, merită subliniat faptul că o persoană nu poate primi mântuirea fără pocăință și credință mântuitoare. Dacă o persoană nu trăiește cu Cristos, botezul nu este un motiv pentru a-l considera creștin.

Problema timpului

► Cât trebuie să aștepte biserica înainte de a boteza un nou-convertit?

În Noul Testament, noii convertiți erau botezați imediat, iar botezul nu era o ceremonie care necesita maturitate sau cunoștințe din partea credinciosului.

Unele biserici insistă ca noii convertiți să primească instruire și un fel de experiență spirituală înainte de botez. Vor să se asigure că credincioșii sunt un bun exemplu al vieții creștine și, de asemenea, să-i vadă umblând în Dumnezeu, astfel încât mai puțini oameni să se îndepărteze de credință după botez.

Botezul este o dovadă a convertirii unei persoane, nu a maturității sau a cunoașterii, deci nu ar trebui să fie amânat. A aștepta înseamnă a presupune că nu există certitudine cu privire la adevărul pocăinței unei persoane și această îndoială poate provoca o slăbire a credinței sale.

Botezul este, de asemenea, un mijloc de a primi harul, deoarece, întrucât o persoană ascultă de Dumnezeu și Îl mărturisește public, Cel Preaînalt îi dă un har întăritor. Dacă facem ca un nou convertit să aștepte botezul, îl vom priva de ajutorul de care are nevoie disperată.

Dacă vi se pare că o persoană nu înțelege Evanghelia și transformarea prin har nu se manifestă în viața sa, persoana nu trebuie să fie botezată. Dacă însă cele de mai sus sunt prezente în viața unei persoane, atunci botezul ar trebui efectuat în viitorul apropiat pentru a ajuta persoana să se consolideze în credință.

Problema numelui

► Ce ar trebui să spună pastorul atunci când botează un nou-convertit?

În Marea Trimitere, Isus le-a poruncit ucenicilor Săi să boteze „în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt” (Matei 28:19).

A fi botezat „în numele” Treimii însemna a fi cufundat în autoritatea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt. Isus a folosit termenul „nume” în același sens când a spus că nu a venit în numele Său (Ioan 5:43).

Unele biserici cred că la botez pastorul ar trebui să spună: „Te botez în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”. Alții cred că este suficient să spui: „Te botez în numele lui Isus”, ca să botezi în numele tuturor celor trei persoane ale Trinității.

În lucrarea bisericii descrisă în Noul Testament, vedem câteva exemple de porunci referitoare la botez. Cuvintele folosite în ele sunt diferite de cele folosite de Isus când vorbea despre Marea Trimitere. În ziua Rusaliilor, Petru, adresându-se credincioșilor, a spus: „Fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Cristos” (Fapte 2:38). Pavel i-a botezat pe credincioșii din Efes în numele lui Isus (Fapte 19:5). Când Petru le-a vorbit credincioșilor din casa lui Corneliu, el a spus că trebuie „botezați în numele lui Isus

Cristos" (Fapte 10:48). Pavel a vrut să spună că credincioșii din Corint sunt botezați în numele lui Isus (1 Corinteni 1:12-13).

Botezul descris în cartea Fapte a fost efectuat în numele lui Isus, ceea ce era diferit atât de botezul lui Ioan, cât și de botezul efectuat în alte religii.

Realizând Marea Trimitere, biserica pare să fi folosit numele lui Isus în botez. Pastorul care săvârșea ceremonia în biserica din secolul I, probabil spunea: „Te botez în numele lui Isus”. În primii ani ai bisericii, o mare importanță se acorda faptului ca oamenii să creadă în realitatea lui Cristos; dacă o persoană credea în Isus, era considerată a fi creștină.

Cu toate acestea, conform informațiilor istorice, biserica a înălțat și Trinitatea la botez. În prima generație de credincioși, au existat oameni care au spus că ei cred în Isus, dar nu credeau în doctrinele corecte despre Dumnezeu. „Didache”, învățătura Domnului către toate națiunile prin intermediul apostolilor, scrisă în jurul anilor 70 d.Cr., spune că noii convertiți ar trebui să fie scufundați de trei ori la botez, reafirmând credința în fiecare persoană a Trinității. Alți scriitori, în 248 d.Cr. au remarcat faptul că menționarea Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt la botez era o practică obișnuită (Hipolit, Origen, Tertulian și alții).

O altă problemă astăzi este că multe grupuri religioase resping Trinitatea. Ei spun că cred în Isus, dar nu acceptă faptul că El este o Persoană, precum Tatăl și Duhul Sfânt. Ei botează în numele lui Isus, deoarece, potrivit concepțiilor lor, numele „Isus” este numele comun al Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt, confirmând că Toți sunt o singură persoană. Biserica Penticostală Unită este una dintre aceste biserici.

Astăzi, majoritatea bisericilor care cred în Trinitate botează cu cuvintele: „Eu botez în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”. În acest fel, ei confirmă credința în Isus și în Treime.

Model de botez

Adunarea. Convertiții care vor fi botezați ar trebui să stea împreună pentru a fi prezentați oamenilor care sunt acolo. Pe măsură ce mulțimea se adună, cineva i-ar putea îndemna să-L laude pe Dumnezeu prin câteva imnuri.

Scriptura: Cineva ar putea citi Matei 28:18-20.

Declarație: Pastorul s-ar putea adresa mulțimii și să spună: „Oamenii aceștia care vor fi botezați astăzi au mărturisit căința și credința în Cristos. Deoarece botezul reprezintă moartea și învierea lui Isus, acești credincioși vor mărturisi prin botez că au murit pentru păcat și acum trăiesc pentru Dumnezeu. Ei au început o nouă viață, în ascultare de Dumnezeu. ”

Rugăciune: Apoi pastorul ar trebui să conducă biserica în rugăciune pentru convertiți. Rugăciunea sa ar trebui să includă afirmații de genul acesta: „Doamne, Îți mulțumim pentru harul Tău care i-a adus pe acești oameni la mântuire și la viață spirituală. Îți mulțumim că i-ai eliberat de sub puterea păcatului. Ne rugăm ca puterea Duhului Sfânt să-i umple și să le dea victorie în fiecare zi. Fă-i martori ai comunității lor și o binecuvântare pentru biserică ”.

Botez: Convertiții ar trebui să intre câte unul în apă către pastor. Înainte de a-i boteza pe fiecare, pastorul ar trebui să spună: „Vă botez în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”.

Imn: După botez, adunarea poate cânta împreună un imn. Cineva i-ar putea conduce într-o rugăciune scurtă.

Șapte afirmații rezumative

1. Ucenicii lui Isus au botezat în timpul slujirii Sale.
2. Biserica primară a botezat oameni pretutindeni pe unde se vestea Evanghelia.
3. Botezul simbolizează moartea, înmormântarea și învierea lui Isus.
4. Botezul este o mărturie a mântuirii și a unei noi vieți în Cristos.
5. Un convertit ar trebui să fie botezat la scurt timp după convertire.
6. O persoană nu ar trebui să presupună că este creștină doar pentru că a fost botezată.
7. Biserica ar trebui să afirme doctrina Trinității în botez.

Lecția 10 Temă pentru acasă

1. Memorați cele șapte afirmații rezumative pentru Lecția 10. Scrieți un comentariu, explicând semnificația și importanța fiecăreia dintre cele șapte afirmații rezumative (șapte alineate) pentru cineva care nu face parte din această clasă. Transmiteți sarcina scrisă profesorului înainte de următoarea lecție. Fiți gata să împărtășiți un alineat cu grupul dacă profesorul vă solicită acest lucru în timpul discuției. Scrieți afirmațiile din memorie la începutul următoarei lecții.

2. Nu uitați să vă planificați propriile oportunități de predare în afara clasei și să raportați profesorului atunci când ați predat.

3. Realizarea interviului: Discutați cu trei credincioși botezați și întrebați ce a însemnat botezul lor pentru ei. Scrieți un scurt rezumat.

Lecția 11

Cina Domnului

Notiță pentru profesor

Studentii trebuie să transmită lucrările scrise profesorului pentru cele șapte afirmații rezumative din lecția anterioară.

Profesorul ar trebui să invite mai mulți studenți să împărtășească altora ceea ce au scris despre una dintre cele șapte afirmații rezumative.

De asemenea, studenții trebuie să prezinte rapoartele de interviu.

Introducere

Profesorul sau unul dintre studenți trebuie să relateze pe scurt povestea eliberării lui Israel din Egipt. Permiteți-le și celorlalți să participe și să completeze. Exodul 11-12 ne vorbește despre primul Paște.

Originea practicii Cinei Domnului

Paștele era o sărbătoare evreiască care celebra noaptea în care națiunea Israelului a părăsit Egiptul. Sărbătoarea nu se referea doar la eliberarea din Egipt; era sărbătoarea milei lui Dumnezeu față de ei când a ucis egiptenii, dar a trecut pe alături de casele israeliților (Exod 12:27). Prin urmare, evenimentul constituie un simbol al îndurării lui Dumnezeu față de poporul Său.

După eliberarea din Egipt, israeliții aveau în fiecare an o sărbătoare de Paște. Dumnezeu le-a dat ceremonii pentru acea zi, care includeau hrană specială și utilizarea ceremonială a sângelui.

Evenimentul a fost un prototip al mântuirii. Aceasta nu înseamnă că oamenii care au fost eliberați în acea zi au fost iertați de păcatele lor și într-o relație corectă cu Dumnezeu. Cu toate acestea, ei au fost eliberați din sclavie, au primit milă de la Dumnezeu, iar sângele era parte din cerința lui Dumnezeu. Aceste detalii fac din acest eveniment o ilustrare a mântuirii oferite de Cristos. Majoritatea israeliților sărbătoreau Paștele fără să-și dea seama de sensul său deplin.

La ultimul Paște pe care Isus l-a împărtășit cu discipolii Săi, El a explicat semnificația acestuia. El a instituit o ceremonie pentru biserică, spunând: „Să faceți aceasta spre pomenirea Mea” (Luca 22:15-20). Bisericele numesc această ceremonie „Cina Domnului”, „Împărtășanie”, „Euharistie”, „Liturghie”.

Pavel a scris că acest obicei trebuie practicat în mod regulat de către biserică până când se va întoarce Isus (1 Corinteni 11:24-26). Biserica a avut alte momente speciale de sărbătoare și părtășie care nu trebuie confundate cu Masa Domnului. De exemplu, când Biblia spune că primii credincioși „frângeau pâinea acasă”, ar trebui să ne amintim că termenul de frângere a pâinii se referea pur și simplu la mâncare (Fapte 2:46). Împărtășeau mâncând împreună în diferite case. Biserica a avut și „sărbători de dragoste” care nu erau la fel cu Cina Domnului (Iuda v.12).

Semnificația Cinei Domnului

Solicitați unui student să citească Ioan 6:47-58 pentru grup.

Isus a șocat mulțimile când a spus că El este pâinea din cer și că ei trebuie să-I mănânce trupul și să-I bea sângele.

► Ce a vrut să spună Isus prin aceste afirmații?

Isus a spus că Se dăruiește pentru viața lumii (Ioan 6:51). Vorbea despre sacrificiul Său Însuși pentru a asigura ispășirea. El Și-a comparat sacrificiul cu mâncarea și băutura. Așa după cum o persoană are nevoie de hrană pentru viața fizică, trebuie să accepte jertfa lui Cristos pentru viața veșnică.

Solicitați unui student să citească Luca 22:15-20 pentru grup.

La ultima masă de Paște cu ucenicii, Isus le-a spus că pâinea era trupul Său și vinul era sângele Său. El le spunea că Își va da viața pentru mântuirea lor.

Evrei 10:1-10 ne spune că jertfele Vechiului Testament au fost un simbol al ispășirii care a fost asigurată ulterior de Cristos.

„Trupul lui Cristos este dat, luat și primit la cină numai atunci când principiile cerești și spirituale sunt revelate cu adevărat în viața noastră. Și numai așa ar trebui ca trupul lui Cristos să fie primit la Cina Credinței”.
„Articol despre religia bisericii metodiste”

Pâinea și vinul

► De ce a folosit Isus pâinea și vinul pentru Cina cea de Taină?

Pot exista mai multe motive pentru care Isus a folosit pâinea și vinul pentru comuniune. Pe atunci, ca și astăzi de altfel, pâinea era alimentul de bază în multe părți ale lumii. Pâinea nu numai că reprezintă mâncarea în general, ci și viața, deoarece mâncarea este necesară pentru viață. Vinul era cea mai obișnuită băutură la acea vreme, în afară de apă. Vinul reprezintă și sărbătoarea.

Unele biserici folosesc vinul pentru Cina Domnului chiar dacă nu beau vin cu alte ocazii. Alte biserici folosesc suc de struguri pentru că nu vor să încurajeze consumul de alcool. Sucul de struguri era numit vin în Noul Testament, fie că era proaspăt sau în orice stadiu de fermentare.

Unele biserici au modificat complet mâncarea și băutura pentru Masa Domnului. Ar trebui să avem grijă când folosim ceva diferit pentru comuniune. Mormonii folosesc pâine și apă, dar nu cred în doctrina creștină a ispășirii.

În unele părți ale lumii, pâinea și vinul pot să nu constituie alimentele de bază; alte lucruri pot fi mâncarea și băutura de bază. În acest caz, prin rugăciune, biserica poate lua în considerare și alte opțiuni.

Nu corpul și sângele literal

Biserica Romano-Catolică și Biserica Ortodoxă Răsăriteană cred că pâinea și vinul devin literalmente trupul și sângele lui Cristos. Există alte biserici care cred că trupul și sângele Său sunt literalmente prezente în pâine și vin. Majoritatea bisericilor

protestante cred că pâinea și vinul reprezintă trupul și sângele lui Cristos fără prezența lor fizică.

Când Cristos a frânt pâinea ucenicilor, El a spus: „Acesta este trupul Meu ... acesta este sângele Meu”. Isus stătea încă înaintea lor fizic; trupul și sângele Său nu fuseseră încă sacrificate. Rezultă că El a vrut să spună că acestea erau simboluri ale corpului și ale sângelui Său, și nu literalmente sângele și corpul Său. Pâinea și vinul folosite în comuniune trebuie tratate în același mod.

Mântuirea vine prin sacrificiul unic al lui Cristos: moartea Lui nu are loc în mod regulat. Întrucât Cina Domnului este un act de închinare și credință în moartea lui Isus, nu este nevoie ca pâinea și vinul să fie literalmente trupul și sângele Lui.

Deoarece Biserica Romano-Catolică crede că controlează distribuția literală a corpului și a sângelui lui Cristos, mulți slujitori cred că biserica controlează primirea mântuirii și că o persoană nu poate fi mântuită dacă preotul îi refuză împărtășania; milioane de oameni cred că o persoană este salvată prin luarea împărtășaniei.

Viziunea corectă a Frângerii Pâinii este să o percepem ca pe un act de închinare, simbolizând moartea lui Cristos pentru noi. În momentul sacramentului, Dumnezeu dă har ca răspuns la credința participantului. Frângerea Pâinii pentru oamenii mântuiți și mântuirea lor nu depinde de participarea la Cină.

► De ce ar fi o greșală să presupunem că vinul și pâinea erau literalmente sângele și trupul lui Isus Cristos?

► De ce nu este necesar să presupunem că pâinea și vinul, luate în timpul Cinei Domnului, sunt literalmente trupul și sângele lui Cristos pentru a primi mântuirea?

Mijloacele de a obține harul

Cina Domnului este adesea menționată ca un mijloc de a obține harul. Dumnezeu a dat harul ca atare, dacă este acceptat cu credință în jertfa ispășitoare a lui Isus. Un creștin trebuie să se supună Celui Preaînalt în îndeplinirea poruncilor biblice și să nu negligeze acest mijloc de har pe care ni l-a dat Dumnezeu Însuși.

Dacă o persoană ia parte la Masa Domnului fără credință în Cristos, aceasta nu-i dă în mod automat har.

Dacă o persoană participă la Frângerea Pâinii fără respect pentru semnificația ei, atrage către sine condamnarea (1 Corinteni 11:27-29).

La fel ca botezul, Cina Domnului nu este baza mântuirii precum sunt căința și credința; este doar un act de ascultare și o expresie a credinței. Un creștin nu încetează să fie creștin, dacă nu are acces la Frângerea Pâinii.

► Este necesar ca un creștin să ia parte la Cina Domnului? Nu răspundeți doar cu „da,” sau „nu”. Explicați.

„Mijloacele harului reprezintă canalul divin prin care influența Duhului Sfânt este transmisă sufletelor oamenilor”.
- Wiley & Culbertson,
„Introducere în Teologia Creștină”

Forma corectă de împărtășanie

Apostolul Pavel i-a corectat pe corintenii care luaseră Cina Domnului în mod incorect. Instrucțiunile pe care le-a dat el sunt valoroase și pentru noi.

Solicitați unui student să citească 1 Corinteni 11:20-34 pentru întreaga clasă.

► Ce făceau greșit corintenii?

Corintenii au adus mâncare și au luat Cina Domnului ca o cină obișnuită. Fiecare persoană a mâncat ceea ce a adus, fără a împărtăși cu alții. Nu s-au așteptat unul pe celălalt să înceapă împreună. Unii oameni au mâncat prea mult, în timp ce alții au rămas flămânzi. Unii au băut mult și s-au îmbătat.

► Ce porunci specifice le-a dat Pavel?

În epistolă, apostolul le spune corintenilor să nu transforme Cina Domnului într-o cină ordinară. Bisericele aveau sărbători comune și cine de părtășie, dar ele trebuiau desfășurate în alte împrejurări; de asemenea, apostolul a poruncit să se aștepte unul pe altul și să înceapă Cina împreună.

Pavel a confirmat forma pe care a stabilit-o Isus ca obicei pentru biserică. Cristos a împărțit pâinea, vinul și apoi a explicat semnificația lor. Este important ca cei care participă la Cină să ia pâinea și vinul cu respect, amintindu-și de semnificația acestui act.

Pavel a spus că o persoană ar trebui să se cerceteze pentru a nu lua parte la împărtășanie în chip „nevrednic”. Unii oameni interpretează acest lucru în așa fel, încât o persoană să nu participe la frângerea pâinii până când nu este sigur că Îi place lui Dumnezeu în toate detaliile, dar versetul nu învață acest lucru. Apostolul a vorbit despre forma participării la Cină: o persoană este condamnată dacă o ia fără să cugete și fără reverență.

Este bine când adunarea se roagă împreună în timpul Cinei. Puteți cere oamenilor să se roage în diferite etape ale serviciului divin, precum și să cânte împreună. Totul trebuie făcut în liniște și în ordine. Nu este momentul pentru o bucurie spontană puternică; acesta este momentul pentru a reflecta asupra jertfei lui Isus care S-a dat pe Sine Însuși pentru mântuirea noastră.

Cine poate lua parte la Cina Domnului?

► Cine poate lua parte la Cina Domnului?

Isus le-a poruncit ucenicilor Săi să participe împreună la rânduiala Frângerii Pâinii; din aceasta putem concluziona că numai creștinii pot lua parte la Cina Domnului. O persoană care urmează o altă religie nu ar trebui să participe la Frângerea Pâinii. Cine se închină altor zei, se închină demonilor; de aceea, nu se poate închina lui Cristos în același timp (1 Corinteni 10:20-21).

Dacă cineva trăiește într-un păcat evident, nu ar trebui să ia parte la Cină. A participa la Frângerea Pâinii înseamnă a mărturisi că ne identificăm cu moartea lui Cristos; omul care păcătuiește conștient este lipsit de o asemenea mărturie.

O persoană care trăiește în păcate evidente, cum ar fi curvia, adulterul sau beția, nu este creștină (1 Corinteni 6:9-10). Biblia ne spune că nu putem avea părtășie cu o persoană care săvârșește aceste păcate și continuă să se numească creștin (1 Corinteni 5:11), deci ar fi greșit să i se permită să ia parte la Frângerea Pâinii.

Dacă un membru al adunării a păcătuit și a respins învățăturile bisericii, el ar trebui considerat nemântuit (Matei 18:17) și, de asemenea, nu i se va permite să participe la Cină.

Euharistia este o expresie a unității speciale a creștinilor, care este inclusă în însăși semnificația cuvântului „comuniune”. Apostolul a spus că participând la Cină, demonstrăm că suntem un singur trup special (1 Corinteni 10:16-17), prin urmare, dacă o persoană este vădit un păcătos iresponsabil, nu poate face parte din această unitate.

Pastorul este responsabil pentru administrarea Cinei Domnului credincioșilor, dar nu este responsabil pentru cercetarea detaliilor vieții fiecărui membru al adunării. Dacă o persoană mărturisește că este creștină și nu trăiește în mod deschis în păcat, pastorul îi poate accepta mărturia.

Fiecare persoană care este cu adevărat mântuită primește răscumpărarea, simbolizată de împărtășanie. Și nu contează dacă este sau nu membru al acelei biserici locale, deci apartenența la o biserică locală nu ar trebui să fie o cerință pentru participarea la Cină.

Un adevărat convertit poate primi atât botezul, cât și Frângerea Pâinii: nu este nevoie să așteptăm botezul ca să participe la Frângerea Pâinii, dacă el este cu adevărat gata să fie botezat.

Dacă într-o comunitate, în afară de creștini, sunt mulți oameni nemântuiți, inclusiv cei care trăiesc în păcate evidente, aceasta nu ar trebui să organizeze comuniunea împreună: Frângerea Pâinii ar trebui să aibă loc într-un timp separat și numai pentru cei care pot lua parte la ea.

► Din ce motive un păcătos evident nu ar trebui să ia parte la Cina Domnului?

Frecvența Cinei Domnului

► Cât de des ar trebui să aibă loc Frângerea Pâinii? De ce?

Unele biserici organizează Cina Domnului în fiecare săptămână, altele o dată pe lună sau chiar pe an. Sunt biserici în care Frângerea Pâinii este rară - din când în când, fără un program fix.

Biblia nu ne spune cât de des să facem Cina.

Unii oameni, înainte de a primi mântuirea, credeau că sunt salvați prin ritualuri. Când sunt mântuiți și renunță la această formă de religie, s-ar putea să se simtă incomod în timp ce îndeplinesc orice rânduieli religioase; ei pot crede că Cina Domnului trebuie făcută mai rar.

Uneori bisericile cu un stil neformal de închinare nu înțeleg valoarea rânduielilor lui Dumnezeu.

Unii oameni își pun din greșeală încrederea în ritualuri. Vor să ia parte la Cina Domnului mai des, pentru că aceasta îi ajută să se simtă mântuiți.

Este important ca pastorul să explice din când în când semnificația Cinei Domnului. El ar trebui să-și ajute enoriașii să înțeleagă semnificația acestei orânduielei, pentru a primi binecuvântări din relația cu Dumnezeu.

Autoritatea adecvată pentru administrarea Cinei

► Cine are dreptul să administreze euharistia?

Biblia ne spune că fiecare credincios este preot (Apocalipsa 1:6; 1 Petru 2:5,9). Aceasta înseamnă că putem să ne închinăm lui Dumnezeu direct și să îi ajutăm și pe alții să facă acest lucru. Pe pământ, nu avem nevoie de un intermediar care să ne conducă la Dumnezeu, deoarece Isus este Marele nostru Preot și El ne-a dat acces la Domnul (1 Timotei 2:5; Evrei 4:14-16); prin El trebuie să oferim continuu jertfa de laudă (Evrei 13:15).

Deoarece fiecare credincios este preot, putem concluziona în mod rezonabil că orice credincios poate administra Frângerea Pâinii altor creștini, mai ales într-o situație în care nu există pastor, dar există motive pentru care, de obicei, Frângerea Pâinii ar trebui să se facă sub conducerea liderului adunării.

Biblia nu spune în mod explicit că numai pastorul ar trebui să administreze Cina Domnului, dar Pavel a dat instrucțiuni specifice pentru împărțirea Cinei în ordine și respect. Instrucțiunile erau pentru un grup de credincioși și un conducător trebuia să o conducă. Oamenii din biserică se bazează în mod natural pe pastor pentru a se asigura că administrarea Cinei se desfășoară corect, iar pastorul ar trebui să își asume această responsabilitate.

Uitați-vă din nou la avertismentele date în 1 Corinteni 11:27-34.

Pavel a spus că aceste porunci sunt importante pentru a onora Trupul și Sângele lui Cristos. Dacă o persoană abordează acest lucru iresponsabil, va fi vinovată. Condamnarea prin boală și prin moarte era deja printre mulți dintre corinteni. Pavel a subliniat că, dacă s-ar fi examinat cu atenție pe ei înșiși, ar fi fost eliberați de judecata lui Dumnezeu. Apostolul a promis că le va oferi învățături suplimentare mai târziu.

Este important să împărțim Cina în modul convenit, nu numai pentru a evita răul care rezultă din participarea necorespunzătoare, ci și pentru a obține beneficiul pe care Dumnezeu l-a conceput pentru noi.

Este rezonabil să credem că apostolul se aștepta ca conducătorii bisericii să se asigure că aceste învățături au fost urmate. Membrii bisericii ar dori ca pastorii lor să-i ajute să împărțască corect Cina, fiind conștienți de semnificația și importanța acestui act.

Pastorul are, de asemenea, o responsabilitate specială, deoarece Cina Domnului nu trebuie să fie oferită cuiva care este implicat într-o altă religie sau într-un păcat evident.

Prin urmare, împărtășania ar trebui să fie în mod normal împărțită de un pastor sau de cineva aflat sub îndrumarea pastorului. Pastorul poate cere altora să-l ajute într-o slujbă de împărtășanie. Pastorul poate da, de asemenea, aprobarea ca cineva să împartă Cina oamenilor atunci când care pastorul nu este prezent.

Ordinea desfășurării

Adunarea: Ar trebui să existe un mod ordonat de a desfășura Cina Domnului grupului de credincioși. Dacă se face într-un serviciu de închinare publică, liderii trebuie să știe cum vor împărți pâinea și vinul oamenilor.

Scriptura. Înainte de a împărtăși Cina Domnului, trebuie să se citească un pasaj din Scriptură. Puteți comenta câteva pasaje citite, dar foarte pe scurt. Exemple de pasaje din Scriptură care pot fi folosite pentru Cina Domnului: Matei 26:26-30; Marcu 15:22-28; Luca 22:14-20; Ioan 10:11-18; Ioan 19:1-6; Ioan 19:16-19; Ioan 20:26-29; 1 Corinteni 11:23-26; Evrei 10:11-17; Evrei 9:24-28; Evrei 4:12-16; Apocalipsa 1:12-18; Isaia 53:1-5 sau Isaia 53:6-12.

Rugăciunea. Cineva trebuie să conducă adunarea în rugăciune, care poate include următoarele afirmații: „Doamne, Îți mulțumim pentru mântuirea pe care ne-ai oferit-o în jertfa lui Isus. Îți mulțumim pentru harul care ne-a fost oferit fără plată. În timp ce participăm la această comuniune, mărturisim că ne bazăm pe Tine pentru viața noastră spirituală și că suntem una ca și credincioși. Ne rugăm pentru har pentru trăi o viață plăcută Ție în fiecare zi”.

Împărțirea pâinii. Pastorul și oamenii desemnați pot distribui pâinea. Ei pot spune: „Această pâine simbolizează trupul lui Cristos dat pentru mântuirea noastră”. Toată lumea ar trebui să păstreze o tăcere reverențioasă în timpul actului împărtășaniei. În unele biserici, pastorul cere tuturor să se aștepte unul pe altul și să ia parte la împărtășanie împreună; în altele, oamenii servesc pâinea individual, atunci când o iau de la slujitor.

Rugăciunea. Pastorul sau slujitorul desemnat de el poate să-I mulțumească lui Dumnezeu în rugăciune pentru harul Său.

Distribuirea vinului. Pastorul poate însoți împărtășania cu cuvintele: „Acest vin simbolizează sângele lui Isus vărsat pentru mântuirea noastră”. Unele biserici distribuie cupe individuale, altele utilizează o cupă comună. În unele biserici, oamenii își scufundă bucățica de pâine în vin. Este foarte important ca totul să meargă în ordine și într-o atmosferă reverențioasă.

Rugăciunea. Un pastor sau un slujitor, desemnat de el, poate conduce adunarea în rugăciune.

Imnul. Adunarea poate cânta împreună un imn.

Șapte afirmații rezumative

1. Ideea Cinei Domnului vine din tradiția evreiască a sărbătoririi Paștelui.
2. Paștele ilustra ispășirea dată de Cristos.
3. Pâinea și vinul sunt simboluri ale trupului și sângelui lui Isus.
4. Participarea la Cină nu salvează o persoană.
5. Participarea la Frângerea Pâinii este însoțită de un har special, dacă o persoană o acceptă cu credință în ispășirea lui Cristos.
6. Oamenii care trăiesc în păcat evident, precum și adepții altor religii, nu ar trebui să participe la Cina Domnului.
7. Pastorul este responsabil pentru a se asigura că Cina Domnului este organizată corespunzător.

Lecția 11 Temă pentru acasă

1. *Memorați cele șapte afirmații rezumative pentru Lecția 11. Scrieți un comentariu, explicând semnificația și importanța fiecăreia dintre cele șapte afirmații rezumative (șapte alineate) pentru cineva care nu face parte din această clasă. Transmiteți sarcina scrisă profesorului înainte de următoarea lecție. Fiți gata să împărtășiți un alineat cu grupul dacă profesorul vă solicită acest lucru în timpul discuției. Scrieți afirmațiile din memorie la începutul următoarei lecții.*
2. *Nu uitați să vă planificați propriile oportunități de predare în afara clasei și să raportați profesorului atunci când ați predat.*
3. *Realizarea interviului: Intervievează trei credincioși despre ceea ce înseamnă Cina Domnului pentru ei. Scrie un scurt rezumat.*

Lecția 12

Disciplina bisericească

Notiță pentru profesor

Studentii trebuie să transmită lucrările scrise profesorului pentru cele șapte afirmații rezumative din lecția anterioară.

Profesorul ar trebui să invite mai mulți studenți să împărtășească cu restul studenților una dintre cele șapte afirmații rezumative.

Studentii trebuie să prezinte rapoartele de interviu din tema pentru acasă.

Introducere

În Lecția 3 am învățat definiția pentru biserica locală:

Biserica locală este un grup de credincioși care funcționează ca o familie spirituală și o comunitate de credință; oferind Evanghelia și părtășia bisericii tuturor celor care se pocăiesc; practicând botezul și Cina Domnului; cooperând în închinare, părtășie, evanghelizare și ucenicie; realizând lucrările trupului lui Cristos prin darurile Duhului Sfânt; supunându-se Cuvântului lui Dumnezeu; în unitate bazată pe doctrina biblică, experiența harului și viața Duhului.

În cele ce urmează vom examina ce este disciplina bisericii.

Definiția disciplinei bisericii

Disciplina bisericii este răspunsul unit și intenționat al bisericii la păcatul unui membru, cu scopul de a proteja unitatea bisericii, de a susține adevărul, de a proteja adunarea de influența greșită și de a readuce membrul păcătos la mântuire și părtășie.

► Uitați-vă la definiția bisericii și la definiția disciplinei bisericești. Având în vedere ce este biserica, explicați de ce este necesară disciplina bisericii.

Necesitatea disciplinei bisericii

Ce se întâmplă când un membru al bisericii se întoarce în păcat, dar totuși participă la viața bisericii? Ce se întâmplă dacă un membru nu crede cu adevărat doctrinele fundamentale ale bisericii și învață doctrine greșite? Ce se întâmplă dacă un membru a greșit cuiva și nu recunoaște acest lucru?

Anumite biserici au fost mustrate de Isus pentru că nu reușeau să practice disciplina bisericii. Biserica din Pergam avea învățători ai doctrinei false care ar fi trebuit înlăturați (Apocalipsa 2:14-16). Biserica din Tiatira avea o femeie pe care Isus a numit-o Izabela, ea îi determina pe oameni să comită adulter și să se închine la idoli; de aceea, Domnul a muștrat acea biserică (Apocalipsa 2:20).

Biblia ne spune că nu poate exista părtășie între lumină și întuneric, între cei care Îl slujesc pe Cristos și cei care slujesc altor dumnezei (2 Corinteni 6:16-17).

Aici vom analiza motivele pentru care disciplina bisericii este necesară. Apoi vom analiza suportul scriptural ale acestor motive, dar le vom rezuma aici pentru a le face mai ușor de învățat.

1. Disciplina bisericii este necesară, deoarece biserica trebuie să fie în unitate.

Unitatea bisericii se bazează pe doctrina biblică și pe viața Duhului. Definiția bisericii arată cât de important este ca membrii bisericii să fie în părtășie spirituală. Această părtășie se bazează pe relația lor cu Dumnezeu și experiența harului. Dacă o persoană și-a pierdut viața spirituală, nu poate avea părtășie creștină. Dacă un membru refuză să accepte adevărul, să se pocăiască de păcat sau să recunoască greșeala, nu mai este în unitate cu biserica.

2. Disciplina bisericii este necesară, deoarece biserica trebuie să susțină adevărul.

A permite unui membru să continue viața în păcat înseamnă a nu susține adevărul. Biserica nu poate promova adevărul în fața lumii, dacă membrii săi trăiesc încălcând adevărul.

3. Disciplina bisericii este necesară pentru a proteja oamenii bisericii de o influență greșită.

Dacă un membru al bisericii trăiește într-un păcat evident și totuși continuă să fie respectat ca creștin, alți membri vor fi tentați să facă același lucru.

4. Disciplina bisericii este necesară pentru a restabili membrul care a păcătuit.

Dacă un membru trăiește în păcat și nu este confruntat, este mai puțin probabil să se pocăiască. Dacă este confruntat, poate fi supărat pentru un timp, dar probabilitatea că, drept rezultat, se va pocăi este mai mare.

Pedeapsa nu este esența disciplinei bisericii. Pedeapsa nu este o responsabilitate a bisericii. Numai Dumnezeu poate pedepsi pentru păcat. Acțiunea bisericii ar trebui să aibă ca scop corectarea, nu pedeapsa.

► Ce s-ar întâmpla, dacă o biserică nu l-ar disciplina pe un membru care trăiește deschis în păcat?

Învățătura lui Isus despre disciplina bisericii

Solicitați unui student să citească Matei 18:15-20 pentru întregul grup.

Isus a dat instrucțiuni pentru rezolvarea conflictelor dintre credincioși. Dacă un credincios crede că cineva i-a făcut rău, el ar trebui să vorbească cu persoana respectivă individual. Cele mai multe probleme sunt rezolvate în acest fel. De cele mai multe ori se iscă conflict din cauza unei neînțelegeri. Dacă doi credincioși sunt onești și smeriți, ei pot rezolva problema între ei.

Relația dintre creștini este foarte valoroasă. Dacă o persoană crede că cineva a greșit în raport cu ea, relația se deteriorează. Ar trebui să meargă la acea persoană pentru a-i arăta cu smerenie și bunătate că relațiile sunt importante pentru ea. Ar putea spune ceva de genul: „Frate, te apreciez. Ești o binecuvântare pentru biserică. Ești un prieten important. Dar sunt îngrijorat pentru că simt că ai greșit. Îți spun asta doar

pentru că vreau ca relația noastră să fie corectă”. Explicați situația, dar aveți grijă să nu învinuiți sau să fiți nepoliticos. Fiți dispus să ascultați, să înțelegeți și să iertați.

Conform poruncii lui Isus, dacă cineva a greșit cu adevărat și nu recunoaște acest lucru, persoana nedreptățită ar trebui să vorbească cu el în prezența unuia sau a doi credincioși respectați în biserică. Din nou, celui vinovat trebuie să i se sublinieze faptul că este iubit și că relațiile sunt importante.

Dacă și după aceasta persoana încă refuză să admită că greșește, acest lucru ar trebui raportat conducătorilor bisericii și aceștia, la rândul lor, ar trebui să vorbească cu ea. Dacă oricum refuză să asculte, biserica ar trebui să-l considere pe acest om necredincios.

A considera un om necredincios nu înseamnă să îl tratezi grosolan; aceasta înseamnă că el nu mai este membru sau conducător activ al bisericii și nu poate lua parte la Masa Domnului, deoarece este considerat străin (versetul 17). Biserica îl informează că îl consideră necredincios și se roagă pentru pocăința sa.

După aceste instrucțiuni, Isus a învățat despre iertare (Matei 18:21-35). Dacă o persoană recunoaște că nu are dreptate și se căiește, trebuie să fim dispuși să o iertăm.

► Cum ați vorbi cu o persoană care a reacționat incorect la încercarea dvs. de a restabili relațiile cu el?

Învățăturile lui Pavel despre disciplina bisericii

Solicitați unui student să citească 1 Corinteni 5 pentru grup.

► Care a fost situația abordată de Pavel în acest capitol?

Apostolul Pavel a dat instrucțiuni pentru disciplina bisericii într-un caz specific din biserica din Corint. Un membru al bisericii se afla într-o relație imorală.

Pavel le-a spus că disciplina bisericii nu este pentru oamenii care se află în afara bisericii, ci pentru membri (11-12). Biserica trebuia să acționeze în unitate („când sunteți adunați împreună”). Aceștia trebuiau să îndepărteze această persoană din părtășia lor.

Dacă o persoană, care se consideră „frate”, săvârșește păcate precum cele enumerate în versetul 11, creștinii trebuie să refuze în totalitate părtășia cu el. Scopul este să ne asigurăm că persoana își dă seama că nu este creștină și ca lumea să știe că această persoană nu face parte din biserică. Aceasta include îndepărtarea sa din orice poziție din biserică. El nu poate participa la Cină pentru că aceasta implică o părtășie creștină mai strânsă decât a mânca împreună la o masă.

Acționând astfel, Pavel a urmărit două scopuri. Unul este ca biserica să fie păstrată curată (6-7). Este imposibil ca o biserică să fie în unitate, dacă membrii sunt în păcat.

Un al doilea scop este aducerea păcătosului înapoi la mântuire („ca duhul să fie mântuit”). Dacă biserica continuă să-l accepte pe păcătos ca membru, în timp ce el continuă să păcătuiască, el va crede că este în regulă și nu va fi nici o probabilitate ca

el să se pocăiască. Este mai probabil ca el să se pocăiască, dacă i se va aplica disciplina bisericii.

Această acțiune se numește „a-l da pe mâna Satanei”. A fost un caz în care Pavel i-a dat pe mâna Satanei pe învățătorii de doctrină falsă (1 Timotei 1:20). Păcătosul trebuie să înțeleagă că nu se află sub binecuvântarea și protecția lui Dumnezeu. Ca păcătos, el se află în afara bisericii și este un slujitor al lui Satana. Viața în păcat îl va distruge, dacă nu se căiește.

Solicitați unui student să citească Tit 3:10-11 întregii clase.

Dacă o persoană propagă erezii, biserica ar trebui să încerce de două ori să o corecteze, după care nu ar trebui să comunice cu ea. Biblia ne spune că o astfel de persoană și-a trădat deja conștiința.

Ereziile nu sunt diferențe minore în doctrină, ci doctrine false care contravin principiilor fundamentale ale Evangheliei.

Nu trebuie să ne grăbim să acuzăm pe nimeni de erezie. O persoană poate greși în unele doctrine, dar să fie un urmaș devotat al lui Cristos.

Consultați 2 Tesaloniceni 3:6, 14-15. Explicați poruncile date în aceste versete.

Disciplinarea pastorului

Pastorii sunt adesea criticați. Pastorii sunt adesea în situații în care ar putea fi acuzați în mod fals. Este important ca pastorul să câștige încrederea enoriașilor săi, fiind întotdeauna un bun exemplu.

O acuzație împotriva unui pastor nu ar trebui luată în considerare decât dacă există doi sau trei martori (1 Timotei 5:19). Liderii unei asociații sau confesiuni bisericești sunt responsabili pentru păstrarea răspunderii pastorilor: ar trebui să fie implicați în verificarea sau concedierea liderilor comunității și pot ajuta la menținerea bisericii în unitate în perioadele de îndoieli cu privire la slujirea bisericii.

► De ce este grav păcatul unui pastor?

Procesul de restabilire

Trebuie să ne amintim că unul dintre scopurile disciplinei bisericii este de a ajuta un membru al comunității să se pocăiască de păcat și să restabilească părțășia. Nu este necesar să se verifice dacă păcătosul a fost pedepsit suficient: atunci când o persoană mărturisește și se căiește de păcat, biserica trebuie să aibă o procedură de restaurare.

Dacă o persoană recunoaște că a greșit și se corectează, poate continua să participe la slujirile bisericii. Păcatele mai grave sunt enumerate în 1 Corinteni 6:9-10. Această listă include păcatele sexuale, furtul și beția. Persoana vinovată de acestea trebuie să fie scoasă din calitatea de membru al bisericii și eliminată din toate funcțiile de conducere.

Procesul de recuperare începe în momentul în care persoana se căiește de faptele greșite. În cazul păcatelor grave, o persoană nu poate fi repusă instantaneu într-o funcție de conducere sau membru: va dura mult timp pentru a se recupera complet.

1. Pocăința

Un membru al bisericii trebuie să recunoască că a greșit față de cei pe care i-a rănit și față de cei care au participat la acțiunile greșite, precum și față de conducătorul său spiritual.

2. Separarea

Relațiile greșite, precum și cele negative, trebuie să fie întrerupte. Eventual lucrurile care au fost folosite în mod greșit pentru păcat vor trebui, de asemenea, aruncate. Membrul ar trebui să demonstreze că nu vrea să se mai întoarcă în păcat.

3. Raportarea

Aceasta durează. O persoană trebuie să raporteze în mod regulat liderului său spiritual, care poate fi pastorul sau un membru al consiliului, diaconul. El trebuie să comunice despre victoria sa asupra ispitei și, de asemenea, să demonstreze că este atent și face totul pentru a nu păcătui din nou.

Raportarea ar trebui realizată printr-o comunicare mai personală cu un mentor spiritual care va interacționa adesea cu persoana respectivă, poate zilnic pentru o perioadă de timp. Mentorul trebuie să fie de același gen cu cel care a păcătuțit.

Perioada de raportare ar trebui să fie de cel puțin câteva luni. În cazul păcatelor morale care implică alte persoane, mai ales dacă păcatul a durat o vreme, raportarea trebuie să fie și mai lungă. În timpul acesta, o persoană nu poate fi lider sau învățător. Ar trebui să i se permită să ia parte la împărtășanie, dacă există motive să se creadă că pocăința sa este autentică.

Timpul este necesar nu pentru că există îndoieli cu privire la sinceritatea pocăinței; dacă o persoană se pocăiește, atunci ea este iertată și mântuită. Este nevoie de timp pentru ca o persoană să se vindece de consecințele păcatului, să reînnoiască disciplina spirituală și să demonstreze o viață creștină corespunzătoare.

Biblia spune că o persoană nu ar trebui să fie un lider, decât dacă s-a dovedit și are o bună reputație în afara bisericii (1 Timotei 3:7, 10). Dacă o persoană s-a pocăit de păcate și l-a acceptat pe Isus Cristos ca Mântuitor al său, atunci lumea trebuie să-i vadă viața creștină cu ceva timp înainte de a deveni lider; în caz contrar, se va crea impresia că biserica numește păcătoși în funcții de conducere. Același principiu se aplică și unei persoane recuperate după o „cădere”.

4. Confirmarea

Aceasta este recuperarea completă. Acum încrederea bisericii într-o persoană a fost reabilitată și persoana poate ocupa orice funcție încredințată de biserică. Slujirea în funcții de conducere superioare, în special în funcții pastorale, poate necesita mai mult timp.

► Cum funcționează raportarea și care este scopul ei?

Cerințe de membru al Bisericii

Majoritatea bisericilor au o un statut doctrinar care depășește doctrinele fundamentale ale creștinismului. Aceste detalii ale doctrinei disting o biserică de alte biserici. Bisericile cu doctrine distincte sunt identificate cu nume, precum: metodistă, prezbiteriană, luterană, baptistă sau altele. Diferențele dintre biserici nu constituie de obicei erezii, iar o persoană nu ar trebui numită păcătoasă din cauza acestor diferențe.

Este necesar un acord referitor la detaliile doctrinei pentru ca membrii unei biserici să se poată închina împreună și să coopereze în lucrare. Prin urmare, biserica poate cere membrilor săi să sprijine statutul său doctrinar. Ei nu trebuie să spună că o persoană trebuie să-i creadă doctrinele pentru a fi creștină, ci pentru a fi în unitate cu acea biserică locală.

Dacă o persoană nu crede doctrinele unei anumite biserici, biserica respectivă ar avea dreptate să o refuze ca membru. Dacă un membru învață sau susține doctrine contrare doctrinei bisericii, el poate fi eliminat din calitatea de membru.

Dacă un membru este înlăturat din cauza diferențelor doctrinare care nu sunt esențiale creștinismului, acest lucru nu este același lucru cu disciplina bisericii din cauza ereziei sau a păcatului evident. Biserica nu ar trebui să spună că persoana nu este creștină doar pentru că nu îndeplinește cerințele de membru.

Dacă o biserică are cerințe de membru care includ reguli de îmbrăcăminte, distracție sau alt comportament, un membru poate fi înlăturat pentru că refuză să respecte aceste cerințe. Această acțiune este diferită de disciplina bisericii pentru un păcat evident. Biserica nu ar trebui să spună că persoana nu este creștină pur și simplu pentru că nu dorește să se supună cerințelor de membru ale bisericii.

► Care sunt câteva exemple de cerințe de membru care sunt deținute de unele biserici și de altele - nu?

Leadership și participare la închinare

Serviciile de închinare ale bisericii ar trebui să fie de obicei deschise oricui. Oamenii ar trebui invitați să viziteze adunarea.

O biserică poate să nu permită intrarea unei persoane care are un comportament perturbator, cum ar fi o persoană care este în stare de ebrietate. De asemenea, o biserică nu poate permite intrarea unei persoane care este îmbrăcată într-un mod evident lipsit de respect și indecent. Cu toate acestea, este important ca oamenii să nu fie excluși din cauza faptului că sunt prost îmbrăcați sau pentru că nu sunt familiarizați cu comportamentul adecvat al bisericii. Este o tragedie, când oamenii simt că nu pot merge la biserică pentru că nu au haine suficiente de bune.

„Sfânta Scriptură conține tot ceea ce este necesar pentru mântuire, prin urmare, ceea ce nu se regăsește în ea și nu poate fi dovedit prin ea, nu ar trebui prezentat ca o cerință pentru a fi credincios”.
Un articol despre religia Bisericii Anglicane

Dacă o persoană încalcă regulile de închinare, pastorul sau cineva desemnat de pastor ar trebui să vorbească cu ea. Dacă persoana refuză să se conformeze, nu ar trebui să i se permită să participe la servicii.

Uneori, o biserică permite cuiva să cânte la un instrument muzical sau să conducă închinarea unei persoane viața căreia nu este un bun exemplu. Oricine conduce închinarea sau cântă la un instrument muzical în fața bisericii, reprezintă biserica. Dacă trăiește în păcat, oamenii cred că biserica îl acceptă ca și creștin, chiar dacă păcătuiește.

► Ce cerințe ar trebui să aibă o biserică pentru cei care conduc închinarea?

Erori de evitat

Există trei erori pe care oamenii din biserică trebuie să le evite în rezolvarea problemelor din biserică.

1. Inconsecvența

Unele păcate par mai grave decât altele. Uneori aceasta se datorează diferențelor de percepție culturală. O biserică poate avea tendința de a pedepsi unele păcate, dar de a tolera altele. Dumnezeu cheamă biserica să stea pentru adevărul scriptural, și nu doar pentru valorile culturii.

Există, de asemenea, inconsecvență în modul în care bisericile disciplinează diferite persoane din congregație. Dacă o persoană provine dintr-o familie influentă, liderii pot fi mult mai atenți la modul în care o tratează. Biblia însă ne avertizează să nu favorizăm oamenii din cauza statutului lor social (Iacov 2:1-9).

2. Nerăbdarea

Uneori oamenii din biserică cred că o problemă nu este rezolvată suficient de repede. Ei încep să vorbească despre această problemă cu diferiți oameni, chiar și cu oameni din afara bisericii. Se plâng că liderii nu se ocupă de această problemă. Acest lucru creează probleme noi pentru biserică și dăunează autorității (influenței) bisericii.

3. Lipsa de iubire

Unii oameni sunt fericiți să găsească defectele altora. Ei observă și transmit rapid altora acțiunile greșite ale oamenilor. Îi judecă pe alții cu strictețe, fără a încerca să-i înțeleagă. Ei nu se întristează pentru păcatele membrilor bisericii. Sunt bucuroși să aibă vești proaste de spus. Nu le pare rău de răul adus mărturiei bisericii.

Pastorii și învățătorii nu ar trebui ei înșiși să bârfească și să-și învețe oamenii să urască bârfele și să refuze să le asculte.

Dacă o persoană Îl iubește pe Dumnezeu, biserica, frații și surorile sale în Cristos, ea ar trebui să privească păcatul ca pe o tragedie și să spera că ceea ce a auzit despre păcatul cuiva nu este adevărat. Dacă vestea se confirmă, această persoană ar trebui să dorească să vadă păcătosul restaurat. Un creștin trebuie să contribuie la prevenirea prejudiciului care poate fi adus imaginii și mărturiei bisericii. El nu va răspândi știrile mai mult decât este necesar.

Șapte afirmații rezumative

1. Disciplina bisericii are un scop care implică 4 aspecte: de a proteja unitatea bisericii, de a susține adevărul, de a proteja adunarea de influența greșită și de a readuce membrul păcătos la mântuire și părtășie.
2. Un membru care păcătuiește și nu se căiește nu trebuie să fie considerat credincios de către biserică.
3. Scopul disciplinei bisericești nu este pedeapsa, ci corectarea și restaurarea.
4. Biserica nu ar trebui să considere ca fiind un păcătos pe cineva care nu este de acord cu doctrinele sale distincte și cu cerințele de membru.
5. Etapele restaurării sunt mărturisirea, separarea, raportarea și confirmarea.
6. Restaurarea necesită timp, deoarece membrul trebuie să se recupereze de consecințele păcatului său, să construiască discipline spirituale puternice și să demonstreze o viață creștină autentică.
7. Biserica trebuie să se ferească de inconsecvență, nerăbdare și lipsă de dragoste.

Lecția 12 Temă pentru acasă

1. Memorați cele șapte afirmații rezumative pentru Lecția 12. Scrieți un comentariu, explicând semnificația și importanța fiecăreia dintre cele șapte afirmații rezumative (șapte paragrafe) pentru cineva care nu face parte din această clasă. Transmiteți sarcina scrisă profesorului înainte de următoarea clasă. Fiți gata să împărtășiți un paragraf cu grupul dacă profesorul vă solicită acest lucru în timpul discuției. Scrieți afirmațiile din memorie la începutul următoarei lecții.

2. Nu uitați să vă planificați propriile oportunități de predare în afara clasei și să raportați profesorului atunci când ați predat.

3. Sarcină scrisă: Referințele biblice de mai jos trebuie repartizate între studenți. Fiecare student ar trebui să scrie un comentariu, explicând ce ne îndeamnă versetul, respectiv să facem.

- 1 Timotei 5:13
- Tit 2:3
- Galateni 5:15, 26
- Galateni 6:1
- Coloseni 3 8-9
- Coloseni 3:12-15
- Filipeni 4:8
- Efeseni 4:29-32

Lecția 13

Caracterul liderului creștin

Notiță pentru profesor

Studentii trebuie să transmită lucrările scrise profesorului pentru cele șapte afirmații rezumative din lecția anterioară.

Profesorul ar trebui să invite mai mulți studenți să împărtășească una dintre cele șapte afirmații rezumative cu restul studenților.

Studentii trebuie să-și prezinte reflecțiile asupra versetelor sugerate în lecția anterioară.

Provocările liderilor creștini

Locul din Scriptură pe care îl vom analiza în această lecție se aplică în mod specific pastorilor, diaconilor și altor lideri ai bisericii. Fiecare persoană care predă lecții, conduce grupuri mici sau închinarea în biserică este un lider. Acești oameni trebuie să fie aprobați de biserică, deci este important să fie exemple bune de caracter creștin.

Caracterul liderului este mai important decât abilitățile sale naturale. Dumnezeu îl împuternicește pe liderul creștin cu abilitățile necesare lucrării sale.

Solicitați unui student să citească 1 Timotei 3:1-7 pentru întreaga clasă.

Nu este nimic greșit cu o persoană care dorește să fie pastor dacă are motivele întemeiate. Dacă, în schimb, el dorește cinste, putere sau oportunități de câștig, nu are inima unui pastor; el trebuie să fie dispus să slujească oamenilor.

Avem două pasaje din Scriptură care vorbesc despre calitățile pastorilor și diaconilor. Ele au fost scrise de apostolul Pavel lui Timotei și Tit. Timotei conducea biserica din Efes, Tit - bisericile din Creta. Ei au desemnat pastori în comunitățile locale.

Imaginați-vă ce însemna să fii pastor în prima generație a bisericii! Pastorul nu avea educație academică, nu avea cărți de pregătire pentru slujire și nu avea ocazia să învețe din experiențele altor pastori. Nici măcar nu aveau ocazia să urmărească istoria bisericii, având în vedere noutatea apariției ei; majoritatea cărților Noului Testament nu erau încă scrise în acel moment.

Pavel l-a învățat pe Timotei cum să câștige respectul adunării sale. El l-a rugat să fie un exemplu „în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție” (1 Timotei 4:12). Un pastor nu va fi respectat dacă cere respectul de la oameni.

► Cum poate un pastor să câștige respectul?

Apostolul i-a spus lui Timotei și lui Tit despre calitățile unui pastor. Majoritatea se referă mai degrabă la caracterul creștin și la maturitate, decât la abilitățile speciale, de aceea fiecare creștin ar trebui să cultive aceste trăsături.

Calitățile pastorului

1. Neprihănit

Pastorul nu trebuie să se facă fie vinovat de fapte greșite. Pastorul nu îi poate determina pe ceilalți să facă ceea ce este corect, dacă el nu procedează corect. Pastorul trebuie să fie o persoană care a demonstrat o viață creștină consecventă pe o perioadă mai lungă de timp. Acest lucru este necesar pentru ca biserica să poată avea încredere în el și să aibă o mărturie bună în comunitate.

2. Bărbatul unei singure neveste

În multe părți ale lumii, poligamia era un obicei obișnuit. Planul lui Dumnezeu pentru om este ca bărbatul să aibă o singură soție. Pastorii ar trebui să fie un exemplu în sensul acesta.

3. Vigilent

Pastorul este protectorul comunității sale. El ar trebui să stea de veghe împotriva doctrinelor false și a influențelor greșite. El trebuie să-și învețe enoriașii, astfel încât aceștia să fie siguri de doctrinele lor. El trebuie să fie gata să-i avertizeze cu privire la pericolul spiritual.

► Ce se întâmplă dacă un pastor nu este conștient de pericolele spirituale pe care le întâmpină enoriașii săi?

4. Serios

Pastorul trebuie să fie serios cu privire la slujirea sa. El nu ar trebui să fie o persoană impulsivă care să ia decizii rapide. El trebuie să fie capabil să se gândească calm la probleme importante. El nu trebuie să permită minții sale să-l distragă de la slujire prin preocupările personale, divertisment sau alte tentații.

„Predicarea Evangheliei cu o grijă pastorală orientată spre slujire este un instrument divin pentru convertirea păcătoșilor și edificarea spirituală a credincioșilor. Este logic că Dumnezeu Își va alege agenții și îi va chema la slujirea Sa”.

John Miley, j „Teologia Creștină”

5. Cu un comportament bun

Pastorul ar trebui să aibă un comportament ordonat. El nu ar trebui să se comporte într-un mod care nu este adecvat. El ar trebui să învețe cum să arate respect și onoare pentru obiceiurile locului în care slujește.

6. Ospitalier

Pastorul trebuie să fie o persoană care răspunde nevoilor altora. Ar trebui să fie dispus să se împartă cu alții. Ar trebui să fie prietenos și dispus să ajute chiar și persoanele pe care le întâlnește pentru prima dată.

7. În stare să învețe

Pastorul trebuie să poată explica adevărul, astfel încât oamenii să îl poată înțelege. El trebuie să își asume responsabilitatea de a citi și de a învăța.

8. Să nu fie bețiv

Pastorul nu trebuie să-și permită să se lase influențat de vin. Nu ar trebui să se comporte niciodată ca o persoană afectată de alcool. Acest principiu s-ar aplica oricărei alte substanțe care are un efect similar.

9. Să nu fie violent

Pastorul nu trebuie să-și atingă scopurile prin amenințări sau prin aplicarea forței. Este vorba despre forța fizică, dar și despre reacția sa la persoana care îl ofensează (vezi și 2 Timotei 2:24-25).

► Care este modalitatea corectă de a manifesta mânia îndreptățită?

10. Să nu fie zgârcit

Oamenii lumii distorsionează sensul cuvintelor de dragul profitului. Reprezentanții anumitor profesii, cum ar fi avocații, vânzătorii sau politicienii, sunt tentați să schimbe adevărul pentru a mulțumi oamenii. Un pastor este, de asemenea, ispitit, deoarece adevărul Cuvântului lui Dumnezeu nu place la toată lumea. Un pastor trebuie să fie fidel adevărului, indiferent dacă îi aduce profit financiar sau nu.

Un pastor trebuie să dorească ca lucrarea bisericii să fie susținută financiar. El trebuie să conducă biserica în așa fel, ca aceasta să funcționeze ca o familie care are grijă de membrii ei, mai degrabă, decât să se gândească întotdeauna la ceea ce ar trebui să primească el.

11. Să-și conducă bine casa

Capacitatea de conducere a pastorului trebuie demonstrată acasă. El trebuie să-și țină propriii copii sub control. Dacă nu își poate direcționa propria casă, nu va putea conduce nici biserica. Acest principiu nu include copiii care sunt adulți și care sunt departe de autoritatea sa, deoarece el nu este deja responsabil pentru ei.

12. Să nu fie nou convertit

Dacă o persoană este pusă într-o poziție de autoritate prea repede, va fi tentată să se mândrească. Mândria este păcatul care l-a făcut pe Satana să cadă. Promovarea ar trebui să vină treptat, odată cu experiența.

► Ce prejudicii se pot produce dacă o persoană este desemnată prea devreme într-o poziție și nu se descurcă cu obligațiunile sale?

13. Să aibă o reputație bună

Înainte ca un bărbat să fie numit pastor, el trebuie să aibă o bună reputație în rândul oamenilor din afara bisericii. Ei trebuie să știe că el este sincer și fidel în tot ceea ce face. Dacă a avut o reputație proastă înainte de a fi convertit, are nevoie de timp pentru a-și crea o reputație mai bună, înainte de a deveni pastor.

„Dumnezeul Atotputernic, Tatăl nostru
Ceresc, care v-a dat bunăvoința de a
face toate acestea, v-a dat și tăria de a
îndeplini aceste sarcini, astfel încât El să
poată completa în voi binele pe care L-a
început, astfel încât să fiți desăvârșiți și
fără vină în ultima zi prin Isus Cristos,
Domnul nostru. Amin”.
Consacrarea episcopilor, Cartea
rugăciunii simple

Solicitați unui student să citească Tit 1:5-11 pentru grup.

Majoritatea calificărilor pentru un pastor enumerate în Tit sunt enumerate, de asemenea, în pasajul din 1 Timotei.

► Ce caracteristici suplimentare ale unui pastor sunt prezente în pasajul din Tit?

În pasajul din Tit se subliniază capacitatea unui pastor de a reacționa la doctrina falsă. Pastorul trebuie să fie bine instruit în ceea ce privește doctrina adevărată și să fie convingător în explicații. Scopul este de a-i corecta pe cei care s-au rătăcit, dar și mai important, de a proteja biserica de erezii.

Calitățile diaconului

Solicitați unui student să citească Faptele 6:1-6 pentru grup.

► Ce problemă este descrisă în acest pasaj?

Primii diaconi au fost aleși la scurt timp după Rusalii. Apostolii trebuiau să se concentreze asupra rugăciunii și predicării, de aceea au fost numiți șapte bărbați pentru a ajuta în detaliile gestionării bisericii. Un diacon îl ajută pe pastor în slujire. El poate fi predicator, dar nu neapărat.

► Ce calități se cereau de la primii diaconi?

Calitățile primilor diaconi erau: o reputație a onestității și că sunt plini de Duhul Sfânt și de înțelepciune. Ei gestionau banii în biserică, așa că era necesară o reputație în ceea ce privește onestitatea. Lucrarea lor influența spiritual biserica, de aceea trebuia ca aceștia să fie plini de Duhul Sfânt pentru a avea îndrumarea, ungerea și curăția Sa. Ei se confruntau cu multe situații dificile, de aceea înțelepciunea era importantă.

Apostolul Pavel a enumerat câteva calități necesare pentru diaconi.

Solicitați unui student să citească 1 Timotei 3:8-13 pentru grup.

1. Respectat

Diaconul trebuie să fie o persoană respectată în relațiile sale cu familia, prietenii și comunitatea.

2. Sincer

Diaconul trebuie să fie o persoană care să fie de încredere în tot ceea ce spune. El va auzi critici despre oamenii din biserică și va auzi multe opinii despre problemele din biserică. Trebuie să fie o persoană cinstită.

3. Nu consumă alcool

Diaconul nu trebuie să fie o persoană afectată de alcool. Comportamentul său trebuie să fie respectabil și consecvent.

4. Nu este zgârcit

Un diacon va fi responsabil să gestioneze banii pentru biserică și să aibă grijă de nevoile oamenilor din biserică. El nu trebuie să fie o persoană care încearcă să se folosească de slujirea sa.

5. Păstrând o doctrina sănătoasă cu o conștiință curată

Când o persoană cade în păcat, de obicei, tinde să creadă o doctrină greșită. Dacă o persoană trăiește în victorie spirituală, este cu mult mai probabil ca aceasta să susțină adevărata doctrină.

6. Cu experiență

Înainte ca o persoană să primească funcția de diacon, ar trebui să aibă ocazia să arate că este înțeleaptă și de încredere în slujire. Liderii înțelepți vor oferi oamenilor oportunități de a sluji înainte de a le oferi poziții de autoritate.

► În ce mod o persoană poate ajuta în slujirea bisericii fără a fi într-o poziție de autoritate?

7. Cu o soție credincioasă

Slujirea diaconului va fi afectată, dacă soția lui bârfește și nu este un bun exemplu de creștină.

8. Care își chivernisește bine casa

La fel ca pastorul, un diacon ar trebui să-și poată conduce bine casa.

Prioritatea grupului dedicat

Biserica este un grup de credincioși care și-a luat angajamente față de Dumnezeu și unul față de celălalt, organizându-se în scopul îndeplinirii misiunii bisericii locale. Munca și resursele pentru a face lucrarea vin de la acel grup. Fără acel grup, nu există biserică.

Un străin care intră într-un magazin este important, deoarece este un potențial client. La fel, un vizitator al bisericii este important, deoarece este un membru potențial al grupului dedicat. Cea mai importantă persoană pentru o afacere este cea care este un client permanent. Cea mai importantă persoană pentru biserică este cea care se dedică bisericii.

Prin urmare, colaboratorii bisericii ar trebui să slujească grupului dedicat. Fiecare pastor și învățător trebuie să aibă scopul de a sluji pe membrii grupului și de a atrage mai mulți oameni să se alăture grupului. Grupul crește în număr atunci când oamenii sunt mântuiți și se dedică bisericii sau când oamenii care sunt deja mântuiți își dau seama că trebuie să se dedice slujirii. Liderii bisericii ar trebui să studieze nevoile grupului și să ofere ucenicie, călăuzire spirituală, instruire în slujire și metode de părtășie. Ei ar trebui să îndrume grupul să lucreze împreună pentru a satisface toate nevoile celor din grup.

Ca familie de credință, biserica oferă resurse umane și găsește resurse divine pentru a satisface nevoile de orice fel pentru cei din biserică, demonstrând lumii înțelepciunea lui Dumnezeu în fiecare aspect al vieții și invitând pe cei nemântuiți să se convertească și să intre în această familie.

► Cum ar arăta biserica, dacă prioritatea liderilor bisericii ar fi dezvoltarea grupului de credincioși care sunt dedicați unul altuia?

Prioritatea spirituală a bisericii

Deși problemele financiare sunt necesare pentru biserică (pentru sprijin pastoral, îngrijirea bisericii și alte slujbe locale), biserica ar trebui să se concentreze, în primul rând, pe prioritățile spirituale ale evanghelizării și uceniciei. Pastorul ar trebui să fie în primul rând un lider spiritual. Aceasta înseamnă că pastorul nu ar trebui să fie împovărat excesiv cu probleme administrative. Ideal ar fi ca membrii bisericii să aibă locuri de muncă sau afaceri din care să dea zeciuială. Pentru afacerile desfășurate de biserică, ar trebui să poarte răspundere diaconii de încredere. Primii diaconi au fost numiți pentru ca apostolii să poată fi devotați rugăciunii și slujirii Cuvântului (Fapte 6:2-4).

Calitățile pastorului responsabil

Studentii ar trebui să discute despre importanța fiecărui punct, începând cu întrebarea „De ce este importantă această trăsătură?”

1. Loialitatea sa nu este împărțită între mai multe organizații.
2. El este dispus să construiască o echipă de slujitori și să folosească abilitățile altor oameni.
3. El își conduce biserica astfel, încât această să fie ca o familie spirituală și este preocupat de toate nevoile ei.
4. Își slujește biserica din dragoste pentru Dumnezeu și pentru oameni, mai degrabă decât pentru profitul personal.
5. Prioritățile spirituale precum închinarea, evanghelizarea și creșterea spirituală sunt centrul lucrării sale.
6. Se bucură de încrederea enoriașilor săi.
7. El este dispus să construiască biserica ca instituție permanentă, dar care nu este proprietatea sa.
8. El conduce biserica la maturitate, învățând membrii să dea zeciuiala și să aibă părtășie, satisfăcând nevoile unul altuia.
9. El este onest în toate lucrurile, inclusiv în utilizarea banilor.
10. El demonstrează abilitatea de a conduce oamenii și de a gestiona bine banii.

Trăsăturile unui lider de slujire

Persoana aleasă să conducă o direcție de slujire a bisericii trebuie să posede anumite calități. Liderii bisericii ar trebui să lucreze la cultivarea acestor calități în membrii care își pot asuma anumite responsabilități de slujire și pot deveni ulterior parte a echipei de conducere.

Clasa ar trebui să discute despre importanța fiecărui punct, începând cu întrebarea „De ce este importantă această trăsătură?”

1. El este credincios unei biserici locale prin frecventare, zeciuială și implicare și are o mărturie creștină demnă de încredere.
2. El își investește deja efortul și pasiunea în biserica locală.
3. El are o sinceritate deplină și un înalt simț al eticii.
4. El arată deja inițiativă și motivație pentru a face tot ce depinde de el.
5. El este autodisciplinat, automotivat și în continuă perfecționare.
6. El demonstrează abilitatea de a organiza și conduce pe alții, nu doar capacitatea de a lucra atunci când este dirijat de altcineva.
7. El are competența necesară pentru rolul său în proiect.

Șapte afirmații rezumative

1. Caracterul personal al unui lider este mai important decât abilitățile sale naturale.
2. O persoană trebuie să prezinte calitățile sale creștine cu mult timp înainte de a deveni lider.
3. O persoană care are responsabilitate în biserică este un exemplu al caracterului creștin (reprezintă caracterul bisericii).
4. Gestionarea financiară este necesară bisericii pentru sprijinul pastorului, îngrijirea comunitară și alte slujiri locale.
5. Biserica ar trebui să se concentreze în primul rând pe prioritățile sale spirituale: evanghelizare și ucenicie.
6. Liderii bisericii ar trebui să se concentreze asupra dezvoltării grupului de oameni care sunt dedicați bisericii.
7. Biserica trebuie să fie înființată ca o instituție permanentă și să aparțină comunității.

Lecția 13 Temă pentru acasă

1. *Memorați cele șapte afirmații rezumative pentru Lecția 13. Scrieți un comentariu, explicând semnificația și importanța fiecăreia dintre cele șapte afirmații rezumative (șapte alineate) pentru cineva care nu face parte din această clasă. Transmiteți această sarcină scrisă profesorului înainte de următoarea lecție. Fiți gata să împărtășiți un alineat cu grupul dacă profesorul vă solicită acest lucru în timpul discuției. Scrieți afirmațiile din memorie la începutul următoarei lecții.*
2. *Nu uitați să vă planificați propriile oportunități de predare în afara clasei și să raportați profesorului atunci când ați predat.*
3. *Sarcină scrisă: Studiați Ezechiel 34:1-10 și scrieți câteva propoziții care să rezume mesajul acestui pasaj.*

Lecția 14

Darurile spirituale

Notiță pentru profesor

Studentii trebuie să transmită lucrările scrise profesorului pentru cele șapte afirmații rezumative din lecția anterioară.

Profesorul ar trebui să invite mai mulți studenți să împărtășească altora ceea ce au scris despre una dintre cele șapte afirmații rezumative.

Profesorul trebuie să adune lucrările scrise din pasajul din Ezechiel (34:1-10). Puteți selecta câteva afirmații bune pentru a le împărtășiți cu restul studenților.

Definirea darului spiritual

Darul spiritual este abilitatea dată credinciosului de către Duhul Sfânt pentru a fi folosită în slujirea bisericii. Este lucrarea Duhului prin credincios, totuși credinciosul face alegeri în modul în care își folosește darul și îl poate folosi și în mod necorespunzător. Un dar spiritual nu este același lucru cu o abilitate naturală, dar darurile pot însoți abilitățile naturale și uneori acestea nu pot fi ușor distinse.

Enumerarea darurilor spirituale

Darurile spirituale și rolurile de slujire sunt enumerate în mai multe locuri în Noul Testament. Listele sunt similare, dar nu identice. Biblia nu ne oferă o listă cu toate darurile spirituale.

Solicitați unui student să citească Efeseni 4:7-12 pentru grup.

Versetele 7-8 ne spun că harul lui Dumnezeu este dat fiecărei persoane sub formă de daruri spirituale. Se pare că apostolul nu vorbește despre harul mântuirii, deoarece în versetul 11 a enumerat mai multe roluri de slujire pe care le-a dat Dumnezeu.

Dumnezeu îi cheamă pe oameni la slujiri speciale și le dă darurile spirituale de care au nevoie. Pavel a enumerat unele slujbe, mai degrabă decât a enumerat darurile spirituale, așa cum a făcut în 1 Corinteni. Rolurile de slujire enumerate sunt cele de: apostol, profet, evanghelist, pastor și învățător. Evident, aceasta nu trebuie să fie o listă completă a tuturor rolurilor de slujire.

Apostol

Apostolii au fost aleși special pentru a extinde biserica după slujirea pământească a lui Isus. Ei erau cunoscuți pentru minunile pe care le făceau în lucrarea lor (2 Corinteni 12:12). Toți L-au cunoscut personal pe Isus în timpul slujirii Sale pe pământ (1 Corinteni 9:1, Fapte 1:21-22).

În cartea Apocalipsa citim că cele douăsprezece temelii ale orașului îi reprezintă pe cei doisprezece apostoli, ceea ce presupune că apostolii au fost unici în istoria bisericii (Apocalipsa 21:14).

Alte versete care susțin faptul că există doar doisprezece apostoli sunt Matei 10:2 și Fapte 1:26. Iuda 1:17 implică faptul că apostolii au fost în trecut și astăzi nu mai există apostoli.

Proroc

Unii oameni consideră că profeția este prezicerea evenimentelor viitoare, dar Noul Testament se referă la predicare ca profeție. În Vechiul Testament, profeția includea adesea prezicerea, deoarece acesta a fost un mod prin care profetul dovedea că mesajul său era de la Dumnezeu. În vremurile Vechiului Testament, o mare parte din Biblie nu fusese scrisă.

Un profet este o persoană care primește un mesaj de la Dumnezeu, care ar putea sau nu să includă prezicerea. Autoritatea mesajului său este, de obicei, Biblia.

Evanghelist

Cuvântul „evanghelist” provine din cuvântul „evanghelie”. Un evanghelist este o persoană care comunică Evanghelia, fie la nivel personal, fie la nivel de grup. Fiecare creștin ar trebui să împărtășească Evanghelia, dar unii sunt înzestrați special pentru această lucrare. Un pastor ar trebui să facă evanghelizare ca parte a slujirii sale (2 Timotei 4:5).

Pastor

Un pastor nu este doar un predicator, ci o persoană care oferă îngrijire spirituală unui anumit grup de oameni.

Învățător

În biserică, un învățător este cel care explică altora adevărul biblic și spiritual. Fiecare pastor ar trebui să fie învățător (1 Timotei 3:2, Tit 1:9), dar și alții care nu sunt pastori sunt calificați să fie învățători.

Solicitați unui student să citească Romani 12:6-8 pentru grup.

Aici apostolul spune că o persoană ar trebui să își concentreze eforturile pe darul pe care i l-a dat Dumnezeu, mai degrabă decât să-și împrăștie efortul și timpul printre multe tipuri de slujire.

Unele îndemnuri speciale sunt date pentru anumite tipuri de slujire. De exemplu, cel care conduce trebuie să fie sânguinos, nu conducând doar atunci când vrea, ci asigurându-se că responsabilitățile sunt îndeplinite întotdeauna. Cel care dă nu ar trebui să o facă într-un mod care atrage atenția spre sine, ci ar trebui să dea într-un mod simplu. Persoana care „arată milă”, ajutând persoanele cu nevoi urgente, ar trebui să o facă cu bucurie, nu cu răutate.

Solicitați unui student să citească 1 Corinteni 12:28 pentru grup.

Se pare că Pavel nu intenționa să ofere o listă completă a tuturor darurilor sau rolurilor de slujire în acest verset. De exemplu, el nu a menționat pastorii în această listă, deși i-a menționat în lista din Efeseni.

Apostolii, profeții și învățătorii au fost discutați anterior în această lecție.

Unii oameni sunt chemați la slujiri făcând minuni și vindecări. Fiecare credincios are privilegiul de a se ruga pentru minuni, iar Dumnezeu va răspunde credinței. Cu toate acestea, unii credincioși au un dar de a discerne voia lui Dumnezeu și de a-și exercita credința pentru minuni.

Unii oameni au darul ajutorărilor. Ei văd nevoile mai repede decât ceilalți oameni. Ei observă oportunități de a ajuta la nevoile individuale sau la lucrarea bisericii. Au diverse abilități practice.

Unora li se oferă abilități speciale de a conduce și de a administra. Mulți oameni cred că liderii sunt cei mai importanți oameni, dar conducerea ar fi lipsită de valoare fără celelalte daruri din biserică.

Darul limbilor este ultimul din listă. Poate că apostolul a vrut să-i corecteze pe cei care credeau că este cel mai important dar.

Principii date de Petru

Apostolul Petru a afirmat pe scurt cele mai importante principii despre darurile spirituale.

Solicitați unui student să citească 1 Petru 4:10-11 pentru grup.

Putem vedea cel puțin șase puncte importante despre darurile spirituale în aceste versete.

1. Credincioșilor li se încredințează daruri spirituale date de Dumnezeu. Prin urmare, ei sunt obligați să le folosească pentru Dumnezeu și nu în scopuri personale. Suntem răspunzători în fața lui Dumnezeu pentru folosirea darurilor spirituale.
2. Darurile trebuie utilizate pentru alții. Nu sunt pentru promovarea personală sau profit.
3. Harul lui Dumnezeu este divers („multiplu”). Există o mare varietate de daruri.
4. Vorbirea unei persoane trebuie să fie în concordanță cu Biblia.
5. O persoană ar trebui să depindă de puterea lui Dumnezeu în timp ce slujește.
6. Orice slujire ar trebui să aibă scopul de a-L slăvi pe Dumnezeu.

Principii date de Pavel

Biserica din Corint a fost binecuvântată cu multe daruri spirituale. Ei au avut unele neînțelegeri, așa că Apostolul Pavel le-a dat explicații despre darurile spirituale în 1 Corinteni 12-14.

Aceste capitole ale Scripturii ne învață multe principii despre darurile spirituale. Câteva dintre principii sunt scrise aici pentru ca noi să le putem studia.

Solicitați unui student să citească 1 Corinteni 12:1-3 pentru grup.

1. Principiul testului doctrinar: experiențele spirituale ar trebui evaluate prin adevărul pe care îl cunoaștem.

Credincioșii din Corint au fost înainte închinători la idoli. Idolii nu vorbesc, dar spiritele - da. Adepții multor religii păgâne se deschid acțiunilor spiritelor. Ei cred că orice experiență spirituală este bună. Ei caută transe mintale sau frenezii emoționale. Sunt bucuroși să ajungă sub controlul unui spirit, chiar dacă acesta îi face să vorbească sau să acționeze în moduri sălbatice sau obscene.

„Totuși, nu oricine vorbește în Duh este un profet, ci doar acel care urmează căile Domnului. În felul acesta vor fi recunoscuți profetul mincinos și profetul adevărat”.
„Didache” (sec.1 d.Cr.)

Apostolul a avertizat că nicio persoană care vorbește prin Duhul Sfânt nu va spune lucruri rele despre Isus. Dacă un duh rău preia controlul asupra închinării, îi va face pe oameni să-L dezonoreze pe Dumnezeu prin lucrurile pe care le fac și spun. Duhul Sfânt nu va conduce într-un mod care să-L dezonoreze pe Dumnezeu.

Nu ar trebui să presupunem că activitatea spirituală este un lucru bun doar pentru că este supranaturală. Aici, testarea trebuie comparată cu 1 Ioan 4:1-3. Dacă un duh spune ceva contrar Cuvântului lui Dumnezeu, acesta nu trebuie acceptat.

► Ce religii permit spiritelor rele să-i controleze pe închinători?

Solicitați unui student să citească 1 Corinteni 12:4-11 pentru grup.

2. Principiul diversității darurilor: Duhul Sfânt lucrează în fiecare credincios, dar în moduri diferite.

Aceste versete subliniază că Duhul Sfânt lucrează în multe moduri diferite. El alege cum să distribuie darurile spirituale. Fiecare credincios are cel puțin un dar spiritual. Nimeni nu deține toate darurile.

Membrul bisericii ar trebui să-și folosească darul pentru beneficiul trupului. Dumnezeu nu i-a dat darul pentru beneficiul său personal.

Solicitați unui student să citească 1 Corinteni 12:12-26 pentru grup.

3. Principiul corpului: Fiecare membru este important și fiecare membru are nevoie de ceilalți.

Apostolul a comparat membrii bisericii cu membrele unui corp fizic. Ele au abilități și scopuri diferite. Niciun membru al trupului nu trebuie să creadă că trebuie să fie ca un alt membru ca să fie în corp. De exemplu, urechea nu ar trebui să creadă că trebuie să fie ochi pentru a fi în corp. Nu există un anumit dar pe care o persoană trebuie să-l aibă pentru a face parte din trup.

Niciun membru nu ar trebui să creadă că, din cauza darurilor sale, nu are nevoie de ceilalți membri. Trupul nu poate funcționa bine fără toți membrii.

Unele daruri capătă mai multă atenție decât altele. Oamenii cred că anumite daruri sunt semne ale statutului spiritual. Dumnezeu decide cum să ofere darurile și nu există nici un statut deosebit, care se atribuie cuiva în temeiul deținerii unui dar.

► Ce i-ai spune cuiva care crede că o persoană care predică este întotdeauna mai spirituală decât persoana care face ordine în clădirea bisericii?

Solicitați unui student să citească 1 Corinteni 12:27-31 pentru grup.

4. Principiul rolurilor de slujire: Dumnezeu dă fiecărui membru ceea ce are nevoie pentru a-și îndeplini slujirea.

Această secțiune a Scripturii rezumă capitolul 12. Dumnezeu îi cheamă pe oameni să îndeplinească diferite slujiri. O slujire nu este pentru ca o persoană să o folosească pentru propria promovare, ci ca să slujească biserica.

Solicitați liderului clasei să citească întrebările din 12:29-30, iar clasa să răspundă. De exemplu, când liderul clasei citește întrebarea „Sunt toți apostoli?“, clasa ar trebui să spună „nu“.

Deoarece slujirile sunt diferite, darurile sunt diferite. Pavel a adresat o serie de întrebări, fiecare implicând răspunsul „nu”. El spune clar că nu există niciun dar care se așteaptă de la fiecare credincios.

Solicitați unui student să citească 1 Corinteni 13 pentru grup.

5. Principiul iubirii: Iubirea este prioritatea eternă, iar darurile spirituale nu sunt permanente.

Primele trei versete arată că nu putem compensa lipsa de dragoste cu un mare talent natural, daruri spirituale sau sacrificii personale.

Pentru examinarea personală, încercați să vă puneți propriul nume în locul iubirii în versetele 4-7 și să vă gândiți cât de bine se potrivește.

Versetul 11 nu este un apel la maturitate. Apostolul a comparat viața noastră pământească cu copilăria și a comparat viața din cer cu vârsta adultă. Într-o zi nu vom avea nevoie de lucrurile de care avem nevoie acum. Profetia și darurile cunoașterii sunt necesare acum, deoarece înțelegerea noastră este incompletă. În eternitate, acele daruri spirituale nu vor fi necesare și vor fi puse deoparte ca „lucruri copilărești”. Chiar și credința și speranța vor fi într-o zi inutile, deoarece totul se va împlini, dar dragostea va fi în continuare valoarea supremă.

Capitolul 14 din 1 Corinteni subliniază un principiu: principiul comunicării. În acest capitol sunt prezentate și alte adevăruri, dar apostolul a explicat și ilustrat acest principiu de mai multe ori.

6. Principiul comunicării: succesul slujirii depinde de comunicarea adevărului într-un mod ușor de înțeles.

Solicitați unui student să citească 1 Corinteni 14:1-5 pentru grup.

Predicarea este mai importantă decât vorbirea în alte limbi.

A profeti nu înseamnă doar să prezici evenimentele viitoare. Profetia înseamnă predică. În Vechiul Testament, profetia includea adesea prezicerea, deoarece acesta a fost un mod prin care profetul dovedea că mesajul său era de la Dumnezeu. În vremurile Vechiului Testament o mare parte din Biblie nu fusese scrisă.

Astăzi un predicator poate predica din Biblie și poate arăta că mesajul său este de la Dumnezeu. Însă oricum predica lui conține și un aspect supranatural, deoarece Dumnezeu îi oferă predicatorului o înțelegere specială a adevărului și a modalităților de aplicare a acestuia la situații concrete.

Vorbirea nu ajută decât dacă oamenii înțeleg limba vorbită. Dacă un om vorbește într-o limbă pe care alții nu o cunosc, numai Dumnezeu îl înțelege.

Unii oameni consideră că expresia „nimeni nu-l înțelege” înseamnă că vorbitorul nu se înțelege nici măcar pe el însuși, dar acesta nu este sensul firesc al propoziției. Dacă un german ar vorbi în biserica noastră și noi am spune mai târziu: „Nimeni nu l-a înțeles”, aceasta nu înseamnă că noi am vrea să spunem că nici el nu s-a înțeles pe sine.

Dacă cele spuse nu sunt explicate, biserica nu este edificată.

► Ce ar trebui să facă un pastor în legătură cu o persoană care vorbește des în biserică într-o limbă pe care nimeni nu o înțelege și nu o traduce nimeni?

În versetul 5, Pavel a spus că ar fi bine dacă toți ar avea darul limbilor; dar vezi și 1 Corinteni 4:8 și 7:7. El a spus în 4:8 că ar fi bine ca ei să domnească ca niște regi, dar el nu se aștepta cu adevărat la aceasta, deoarece chiar și apostolii sufereau. El a spus în 7:7 că ar fi bine dacă toți ar fi celibatari ca el; dar a spus că nu toți sunt chemați la aceasta și știm că căsătoria este planul lui Dumnezeu pentru majoritatea oamenilor. În 14:5, el afirmă pur și simplu că ar fi bine ca toată lumea să aibă darul limbilor; dar nu înseamnă că anume așa va fi. În 12:29-30, el demonstrează clar că nu există un dar pe care toată lumea ar trebui să îl aibă.

Solicitați unui student să citească 1 Corinteni 14:6-19 pentru grup.

Vorbirea nu valorează nimic, dacă nu este înțeleasă.

În versetul 6, apostolul a pus întrebarea: „La ce v-ar folosi?”. Dacă vorbirea nu este înțeleasă, nu-și are rostul. Chiar și instrumentele muzicale trebuie acordate după o anumită tonalitate sau melodie, în caz contrar ar fi inutile și ar produce doar zgomot. Trompetele sunt folosite pentru a semnaliza în armată. Dacă trâmbița va face zgomote încurcate, nimeni nu va ști dacă trebuie să atace inamicul sau să strângă corturile. Comunicarea este accentul întregului capitol.

Cuvintele care nu sunt înțelese se pierd „în aer” (9). Aceasta înseamnă că astfel de cuvinte nu au valoare.

Pavel a spus că dacă oamenii nu se înțeleg sunt ca niște străini (11). Dacă o persoană dorește să vorbească în continuare fără a fi înțeleasă, nu încercă să construiască biserica, ci încercă să își atingă propriul scop (12).

► Ce motive ar putea avea o persoană pentru a vorbi lucruri pe care nimeni nu le înțelege?

Pavel a spus că dacă o persoană vorbește într-o limbă necunoscută celorlalți oameni, propria sa înțelegere nu aduce roade (14). Pavel nu spunea că persoana respectivă nu se poate înțelege pe sine, ci că propria lui înțelegere nu ar face niciun bine pentru alții.

Pavel accentuează că este mai bine să slujești în Duhul și să fii înțeles (15). A fi în Duh nu înseamnă că o persoană nu poate fi înțeleasă.

Pavel consideră că, cel mai probabil, o persoană incultă nu va înțelege ceea ce se spune (16). Acest lucru confirmă faptul că vorbește despre limbi reale. El a spus că nu ar trebui să spunem „amin” la ceva ce nu înțelegem.

Pavel a spus că se bucură că poate vorbi în multe limbi. Cu toate acestea, el a spus că cinci cuvinte care sunt înțelese sunt mai bune decât zece mii care nu sunt înțelese (18-19).

”Rugăciunea publică în biserică sau desfășurarea sacramentelor într-o limbă neînțeleasă de oameni este contrară Cuvântului lui Dumnezeu și obiceiurilor Bisericii primare”.
Articol despre religia Bisericii metodiste

Solicitați unui student să citească 1 Corinteni 14:20-25 pentru grup.

Cuvintele unse de Duh, care sunt înțelese, Îl slăvesc pe Dumnezeu.

Scopul darului limbilor este răspândirea Evangheliei (vezi Marcu 16:15-17).

Unii oameni cred că darul limbilor este un semn că vorbitorul are Duhul Sfânt, dar versetul 22 spune că darul limbilor nu este un semn care să demonstreze aceasta. Aceasta înseamnă că darul nu dovedește nimic persoanei care îl are sau credincioșilor care îl văd. Este un semn pentru necredincioși numai atunci când este folosit pentru a comunica Evanghelia într-un mod ușor de înțeles.

Este posibil ca un dar spiritual să continue să lucreze printr-o persoană chiar dacă ea cade din nou în păcat și își rupe relația cu Dumnezeu. Prin urmare, un dar spiritual nu dovedește că o persoană face bine sau că este salvată.

Dacă un vizitator al bisericii îi aude pe toți vorbind și nu înțelege nimic, el va crede că sunt nebuni. Dar dacă un necredincios aude adevărul care îi cercetează inima, își va da seama că Dumnezeu este acolo.

Solicitați unui student să citească 1 Corinteni 14:27-35 pentru grup.

7. Principiul ordinii: Biserica trebuie să păstreze ordinea în închinare

Apostolul a întrebat: „De ce toată lumea crede că trebuie să facă ceva în timpul slujirii?” Credincioșii din Corint credeau că o persoană este importantă dacă predică sau conduce închinarea, așa că toată lumea voia să se implice în aceste slujiri.

El a spus că dacă o persoană vorbește într-o limbă pe care ceilalți nu o cunosc, ea ar trebui tradusă. Nu ar trebui să se ia mult timp în timpul închinării pentru lucruri care nu sunt înțelese (27).

O persoană care vorbește o limbă pe care ceilalți nu o cunosc, nu ar trebui să vorbească, dacă nu este cine să traducă (28).

Nu este bine ca să vorbească mai mulți oameni simultan (31). Posibil că toată lumea voia să vorbească, de aceea mai mulți oameni vorbeau în același timp și în felul acesta se producea un haos.

Probabil că unii dintre ei spuneau că nu se pot supune regulilor, deoarece atunci când Duhul îi îndeamnă, nu se pot controla. Pavel spune că profetul se poate controla pe sine (32). El spune că Dumnezeu nu provoacă haos în biserică (33). Duhul Sfânt nu va îndemna o persoană să facă ceva contrar învățaturii Bibliei.

► Care sunt câteva proceduri bune pentru păstrarea ordinii în închinare?

Se pare că femeile din biserica din Corint provocau dezordine. Este posibil ca ele să fi pus întrebări și să se certe, odată ce Pavel spune că ele trebuie să fie sub autoritatea soților și că ar trebui să aștepte să le adreseze întrebările acasă. În circumstanțe mai bune, femeilor li se poate permite să aibă slujiri și să participe la închinare, dar ele ar trebui să respecte ordinea.

Solicitați unui student să citească 1 Corinteni 14:36-40 pentru grup.

8. Principiul apostolic: fiecare biserică trebuie să corespundă doctrinei originale a apostolilor.

Credincioșii din Corint au fost binecuvântați cu daruri spirituale. Poate că ei au început să se gândească că nu au nevoie să asculte nicio altă autoritate. Pavel le-a amintit că Evanghelia le-a venit de la alții. Ei aveau nevoie să se supună doctrinelor bisericii universale a lui Dumnezeu. Dacă o persoană consideră că știe mai bine și mai multe decât instrucțiunile apostolului, este ignorantă și nu ar trebui considerată înțeleaptă sau spirituală.

Pavel le-a spus să nu interzică utilizarea diferitelor limbi. Darul limbilor este important, mai ales în locurile în care sunt vorbite diferite limbi; însă darul trebuie folosit în conformitate cu prescripția Cuvântului lui Dumnezeu.

Competiția bisericească în puterea spirituală

Sunt unele biserici care încearcă să atragă atenția prin demonstrarea puterii spirituale. Ele cred că minunile și darurile spirituale definesc cea mai bună biserică. Ei pretind multe minuni ale vindecării. Unii dintre membri pretind că primesc cuvinte frecvente de revelație de la Dumnezeu. Serviciile lor de închinare se concentrează pe demonstrarea darurilor spirituale mai mult decât pe Biblie. Ei cred că fiecare creștin ar trebui să aibă darul limbilor și doresc ca darul să fie demonstrat la serviciile lor de închinare. Îi încurajează pe oameni să ia inițiativa în serviciile de închinare atât de mult, încât serviciile lor pot fi haotice. Liderii lor încearcă să devină celebri, lăudându-se cu puterea lor spirituală și criticând alte biserici.

Există mai multe probleme în bisericile care au acest spirit de competiție în demonstrarea puterii spirituale. Mulți dintre membrii lor, chiar lideri fiind, trăiesc în păcat deschis. Ei nu înțeleg spiritualitatea matură care este demonstrată de credința care înfruntă problemele vieții. Mulți dintre liderii lor sunt tineri care nu trăiesc în victoria asupra păcatului și nu respectă credincioșii devotați și mai în vârstă. Au practici nebiblice cu utilizarea darului limbilor. Majoritatea nu au experimentat de fapt minuni, dar ei speră că aceasta se va întâmpla.

O biserică care este cu adevărat unsă cu Duhul Sfânt ar trebui să demonstreze credință și daruri spirituale în practicile scripturale. O biserică ar trebui să-i conducă pe membrii săi să dezvolte o credință matură care să îndure vremurile grele și să ofere victoria asupra păcatului. În loc să demonstreze darurile spirituale ca o performanță, biserica ar trebui să folosească darurile spirituale pentru a servi nevoile familiei de credință.

► Care sunt unele semne ale unei biserici care încearcă să concureze cu alte biserici demonstrând putere spirituală?

Șapte afirmații rezumative

1. Darul spiritual este abilitatea dată credinciosului de către Duhul Sfânt pentru a fi folosită în slujirea bisericii.
2. Fiecare credincios primește daruri spirituale, dar nu ne putem aștepta ca fiecare să aibă același dar determinat.
3. Diferiții membri ai bisericii ar trebui să funcționeze împreună ca un singur trup; fiecare dar este necesar și important.
4. Darurile spirituale însoțesc chemarea în slujire.
5. Cuvintele rostite nu au valoare dacă nu sunt înțelese.
6. Credinciosul trebuie să-și folosească cu atenție darul pentru a-L slăvi pe Dumnezeu și pentru a edifica biserica.
7. Iubirea pentru Dumnezeu și pentru oameni a fost și va rămâne pentru totdeauna cea mai importantă valoare.

Lecția 14 Temă pentru acasă

1. Memorați cele șapte afirmații rezumative pentru Lecția 14. Scrieți un comentariu, explicând semnificația și importanța fiecăreia dintre cele șapte afirmații rezumative (șapte alineate) pentru cineva care nu face parte din această clasă. Transmiteți această sarcină scrisă profesorului înainte de următoarea lecție. Fiți gata să împărtășiți un alineat cu grupul, dacă profesorul vă solicită acest lucru în timpul discuției. Scrieți afirmațiile din memorie la începutul următoarei lecții.

2. Nu uitați să vă programați propriile oportunități de predare în afara clasei și să raportați profesorului atunci când ați predat.

3. Test: La începutul următoarei lecții, va trebui să scrieți din memorie cel puțin șapte din cele opt principii despre darurile spirituale consemnate de apostolul Pavel.

Lecția 15

Întrebări pentru determinarea maturității spirituale

Notiță pentru profesor

Studentii trebuie să transmită profesorului lucrările scrise cu privire la cele șapte afirmații rezumative din lecția anterioară.

Profesorul ar trebui să invite mai mulți studenți să împărtășească altora ceea ce au scris despre una dintre cele șapte afirmații rezumative.

Test: Studentul trebuie să fie pregătit să scrie din memorie cel puțin șapte din cele opt principii identificate de apostolul Pavel cu privire la darurile spirituale.

Introducere

Această lecție ne oferă caracteristicile unei biserici mature sub formă de întrebări. O biserică ar trebui să ia în considerare aceste întrebări pentru a înțelege cum trebuie să se dezvolte.

Studentii s-ar putea să fie din biserici diferite și poate să nu fie dintre cei care pot lua decizii cu privire la schimbările din biserică. Ei pot folosi întrebările pentru evaluarea nivelului de maturitate al unei biserici și stabilirea obiectivelor pentru propria lor slujire.

Pentru fiecare întrebare de mai jos: discutați sensul întrebării, utilizând explicațiile oferite. Apoi reflectați ce ar putea face o biserică pentru a dezvolta caracteristica de care are nevoie.

Întrebări pentru determinarea maturității spirituale

1. Funcționează sistemul grupurilor mici care asigură viața spirituală bisericii?

O biserică sănătoasă are de obicei grupuri mici de slujire în care este susținută viața spirituală. Aceste grupuri pot fi biserici de casă, cursuri de școală duminicală sau alte tipuri de grupuri. Acestea pot fi organizate sau pot fi informale. Renașterea spirituală începe de obicei în grupuri mici. Viața spirituală a bisericii nu este susținută sau reînviată doar la slujbele de închinare. Creșterea spirituală și schimbarea vieții se întâmplă de obicei în grupuri mici. Liderii bisericii ar trebui să se asigure că există grupuri mici care îndeplinesc aceste scopuri. Dacă structurile existente în biserică nu asigură viața spirituală, sunt necesare schimbări.

2. Cui îi aparține biserica?

Biserica nu este matură decât dacă există un grup de membri angajați care își asumă responsabilitatea pentru slujire și sprijinul său financiar.

Dacă slujirea este operată ca o afacere personală pentru pastor, biserica nu se va maturiza niciodată. Dacă clădirea bisericii este închiriată, biserica nu este matură atâta timp cât o persoană sau o organizație externă plătește chiria.

În mod ideal, clădirea și slujirea ar trebui să fie deținute de grupul membrilor bisericii. Dacă clădirea este închiriată, biserica ar trebui să își asume responsabilitatea pentru plata chiriei.

Slujirea bisericii locale ar trebui organizată în așa fel, încât să continue ca instituție până la întoarcerea lui Cristos.

3. Cum este sprijinită financiar slujirea locală?

Cea mai bună situație financiară pentru o biserică este ca aceasta să fie susținută din zeciuiala membrilor. Dacă biserica este susținută de o organizație externă, aceasta nu este o biserică matură și este vulnerabilă. Dacă este susținută de pastor sau de câțiva donatori și nu de adunarea generală, biserica nu s-a dezvoltat încă într-o familie matură de credință.

Zeciuiala este metoda lui Dumnezeu pentru susținerea bisericii locale. Liderii bisericii ar trebui să învețe membrii despre zeciuială și treptat să construiască un sprijin local pentru slujirea bisericii. Biserica nu ar trebui să depindă de sprijinul extern pentru lucrările sale. Sprijinul extern ar trebui utilizat pentru proiectele care dezvoltă capacitatea bisericii.

4. Susține biserica un pastor cu normă întreagă?

Viziunea biblică pentru un pastor este ca acesta să își dedice timpul complet slujirii sale. Uneori acest lucru nu este posibil pentru o biserică nouă, dar biserica ar trebui să aibă ca scop dezvoltarea unui sprijin care să permită pastorului să se concentreze asupra slujirii fără a fi distras de nevoile financiare personale.

5. Care este sistemul de responsabilitate financiară?

Darurile ar trebui colectate și numărate de mai multe persoane. Mai mulți oameni de încredere ar trebui implicați în stabilirea priorităților financiare și a politicilor bisericii. Membrii bisericii ar trebui să știe cum funcționează sistemul financiar al bisericii.

6. Ce mijloace sunt folosite pentru a transmite Evanghelia oamenilor din afara bisericii?

Prima responsabilitate a bisericii este să aibă grijă de membrii dedicați ai bisericii. Cu toate acestea, un alt scop al bisericii este să atingă oamenii din cartier. Biserica trebuie să aibă activități prin care oamenii din afară vor vedea lucrarea bisericii și vor auzi Evanghelia. Unele dintre aceste activități se pot întâmpla spontan, alte necesită însă pregătire specială. În acest scop, membrii cu abilități ar trebui instruiți și implicați în aceste activități.

7. Cum răspunde biserica la nevoile cartierului?

Biserica ar trebui să găsească modalități de a răspunde nevoilor din cartier. Prioritatea ar trebui să fie întotdeauna de a arăta dragostea lui Dumnezeu și de a demonstra principiile biblice.

8. Sunt oare oameni cărora biserica nu le predică Evanghelia din cauza naționalității sau statutului lor social?

Oare oamenii săraci se simt bineveniți să participe la biserică în hainele pe care le au? Copiii comunității sunt bineveniți să participe chiar dacă părinții lor nu participă? Există un grup etnic de oameni care presupune că biserica nu este pentru ei?

9. Cum sunt întâmpinați vizitatorii?

Biserica trebuie să-și învețe membrii să salute oamenii care vizitează biserica. Cel mai important scop al întâmpinării vizitatorilor este de a face vizitatorul să se simtă binevenit și confortabil. Mai multe persoane ar trebui să încerce să se familiarizeze cu vizitatorul. El ar trebui să fie invitat nu numai la un alt serviciu de închinare, ci și la o întâlnire de grup mic sau la o întâlnire la domiciliu, unde să poată învăța și adresa întrebări.

10. Care este metoda bisericii de a-i implica imediat pe noii convertiți?

Când o persoană primește mântuirea, fie la biserică, fie în altă parte, nu ar trebui să fie invitat numai la un serviciu de închinare, ci și într-un sistem de ucenicie imediată. Acest lucru poate începe cu o discuție personală cu pastorul, apoi poate fi invitat într-un grup mic care se întrunește săptămânal. Biserica ar trebui să fie pregătită să slujească noilor convertiți.

11. Cum descrie biserica maturitatea spirituală?

Cum arată oamenii maturi spiritual? Biserica ar trebui să fie învățată să cunoască caracteristicile maturității spirituale. Aceste caracteristici nu însoțesc întotdeauna capacitatea de conducere sau talentele, dar persoanele cu aceste caracteristici ar trebui respectate și luate ca exemplu.

12. Care este sistemul dezvoltării spirituale intenționate?

O sarcină importantă a bisericii este de a ajuta la dezvoltarea spirituală a membrilor ei (Efeseni 4:11-13). Conducătorii bisericii nu trebuie să speră că dezvoltarea spirituală se va produce de la sine, limitându-se doar la predica duminicală și lăsând dezvoltarea spirituală la inițiativa individuală a enoriașilor. Pastorii ar trebui să încurajeze oamenii să practice disciplinele spirituale și să aibă un sistem de subordonare care îi responsabilizează prin intermediul conversațiilor personale, a grupurilor mici, a cursurilor și a altor modalități.

„Isus a înființat biserica, chemându-i și adunându-i personal pe apostoli în jurul Său; i-a învățat și le-a încredințat slujirea de proclamare și săvârșire a sacramentelor, exprimându-și clar intenția neclintită de a crea o comunitate funcțională căreia i se va conferi autoritatea să boteze, să direcționeze, să învețe și să serbeze Paștele, proclamând învierea Domnului”.

Thomas Oden, „Viața în Duh”

13. Există o structură de membrie care să ofere oamenilor un mod de a se dedica bisericii?

Oamenii care doresc să se dedice bisericii trebuie să știe concret ce înseamnă dedicarea. Unele biserici susțin că nu au o structură de membrie, dar fiecare biserică

are un fel de a ști cine sunt oamenii ei. Toată lumea trebuie să știe cine sunt oamenii care formează biserica.

14. Cerințele de membru sunt clare și cunoscute de toată lumea?

Toată lumea ar trebui să știe ce angajamente sunt necesare pentru aderare la biserică. Trebuie tipărite cerințele și o descriere a procesului de aderare.

15. Cât de rapid permit cerințele de membru unui convertit să se implice?

Un convertit care este gata să se dedice bisericii ar trebui să poată ajuta biserica imediat. Aceasta nu înseamnă că ar trebui să i se acorde o funcție sau responsabilități de conducere, dar ar trebui să știe că face parte din biserică.

16. Cine este responsabil pentru păstrarea valorilor și standardelor bisericii?

Există un grup de membri dedicați în cadrul adunării care determină natura bisericii. Aceștia pot fi un consiliu de diaconi sau pot fi un grup de membri cu drept de vot care ar putea fi numiți bordul de conducere. Liderii trebuie să acorde o atenție specială dezvoltării acestui grup. Schimbările din acel grup vor determina viitorul bisericii. Pastorul trebuie să răspundă în fața lui și să-l țină la curent. El și echipa de conducere trebuie să aibă aceleași priorități pentru biserică.

17. Împărtășește biserica angajamentul față de o viziune clară?

Pastorul, echipa de conducere și grupul de membri dedicați trebuie să petreacă mult timp discutând scopul și viziunile bisericii. Ei ar trebui să dezvolte o viziune a bisericii pe care să o poată susține. Adunarea trebuie să fie familiarizată cu viziunea bisericii.

18. Cunosc membrii adunării doctrinele bisericii?

Biserica trebuie să facă mai mult decât să-i conducă pe oameni să se închine și să aibă experiențe spirituale. Când un străin întrebă un membru: „Ce crede biserica ta?”, membrul ar trebui să aibă un răspuns bun. Membrii ar trebui să poată explica doctrinele de bază ale creștinismului și doctrinele speciale ale bisericii lor.

19. Înțeleg membrii bisericii relația dintre biserică și denomiția ei?

Biserica ar trebui să își îndeplinească angajamentul față de denomiția sa. Părtășia în asociație poate ajuta la susținerea doctrinei bisericii. Oamenii bisericii ar trebui încurajați să participe la evenimente asociației.

20. Cum sunt planificate și evaluate serviciile de închinare?

Liderii ar trebui să planifice în rugăciune slujba de închinare. Dacă Duhul Sfânt conduce slujba într-o direcție neașteptată, este minunat, dar de regulă liderii trebuie să aibă un plan de urmat. Ar trebui să se planifice întâlniri la care mai mulți lideri lucrează împreună la detaliile serviciilor de închinare.

Dacă biserica are o închinare bună, adunarea este implicată și interesată. Biserica ar trebui să implice mai mulți oameni în diferite părți ale serviciului pentru a cointeresa și atrage mai multe persoane să se dedice bisericii.

21. În ce măsură botezul și împărtășania corespund prescripțiilor biblice?

Fiecare convertit autentic ar trebui să fie deja botezat sau într-un program de pregătire pentru botez. Cina Domnului ar trebui să fie oferită celor care au o mărturie a harului. Comuniunea trebuie practică într-un mod care îi ajută pe participanți să se închine.

22. Practică biserica disciplina biblică?

Biserica ar trebui să înfrunte păcatului. Dacă un membru al bisericii este vinovat de păcat, el trebuie să fie confruntat. Scopul confruntării ar trebui să fie acela de a-l aduce la pocăință și de a-l readuce la victoria spirituală.

23. Există o echipă de lideri care să împartă responsabilitățile slujirii?

Slujirea nu va crește dacă nu va fi creată o echipă de conducere. Fiecare om are un număr limitat de persoane pe care le poate influența și responsabilitățile pe care le poate purta. Slujirea bisericii nu ar trebui să fie slujirea unei singure persoane.

24. Cum are loc instruirea și alăturarea membrilor bisericii la echipa de conducere?

Slujirea nu va crește fără dezvoltarea echipei de conducere. Membrii echipei ar trebui selectați cu mare atenție, dar biserica trebuie să lucreze întotdeauna pentru a găsi și dezvolta oameni care își pot asuma responsabilitatea în viitor. Creșterea slujirii depinde de dezvoltarea mai multor lideri.

25. Cum reacționează conducerea bisericii la conflictele și problemele din biserică?

Conflictele nerezolvate paralyzează biserica. Adunarea trebuie învățată cum să rezolve conflictele personale cu oamenii. Conducătorii bisericii nu trebuie să ignore conflictele, ci să fie pregătiți să contribuie la reconciliere.

26. Susține biserica misiunii într-un parteneriat cu alte biserici?

Dacă o biserică dorește cu adevărat să răspândească Împărăția lui Dumnezeu, ea nu va lucra doar pentru a-și extinde influența locală, ci și pentru a susține alte slujiri. Când o biserică jertfește pentru o slujire care nu îi va aduce beneficii, demonstrează în felul acesta că o face pentru slava lui Dumnezeu.

27. Ajută oare biserica la formarea noilor biserici?

O biserică matură ar trebui să ajute la formarea unei noi biserici într-o zonă din apropiere. Noua biserică va ajunge la oamenii la care n-a ajuns biserica existentă.

„Același corp care luptă împotriva conducătorilor și autorităților, care așteaptă să înfrunte și mai multe dificultăți în viitor, este, în același timp, deja învingător în virtutea faptului că este în prezent unit cu Capul său în orașul ceresc, anticipând bucuria completă în Domnul, unde toți credincioșii Îl vor lauda pe Dumnezeu împreună la sfârșitul zilelor”.

William Pope,
„Compendiu de Teologie Creștină”

28. Sluște oare biserica tuturor vârstelor și categoriilor de oameni din adunare?

Nevoile copiilor, ale persoanelor în vârstă, ale tinerilor, ale familiilor tinere, ale bărbaților, ale persoanelor necăsătorite și ale altora, ar trebui să fie importante pentru biserică. Biserica ar trebui să se gândească și la nevoile oamenilor din toate nivelurile de maturitate spirituală.

29. Au grijă oare oamenii din adunare să suplinească nevoile membrilor?

Biserica trebuie să aibă grijă de nevoile financiare ale oamenilor din adunare. Cele mai multe nevoi ar trebui să fie satisfăcute de oamenii care se ajută reciproc fără a implica conducătorii bisericii. Dacă majoritatea membrilor nu simt responsabilitatea de a-i ajuta pe alții, nu s-a format încă o biserică matură.

30. Cum se asigură biserica că nevoile financiare ale oamenilor din adunare sunt satisfăcute?

Biserica ar trebui să aibă diaconi care să se asigure că nevoile oamenilor sunt observate. Biserica din cartea Faptele Apostolilor a numit primii diaconi în acest scop.

Doctrinile și practicile bisericii

Raport despre teme

NP studentului _____

- Lecția 1: Șapte afirmații _____
- Lecția 2: Șapte afirmații _____ Interviu _____
- Lecția 3: Șapte afirmații _____ Lucrare scrisă _____
- Lecția 4: Șapte afirmații _____ Test _____
- Lecția 5: Șapte afirmații _____ Lucrare scrisă _____
- Lecția 6: Șapte afirmații _____ Lucrare scrisă _____
- Lecția 7: Șapte afirmații _____ Interviu _____
- Lecția 8: Șapte afirmații _____ Test _____
- Lecția 9: Șapte afirmații _____ Interviu _____
- Lecția 10: Șapte afirmații _____ Interviu _____
- Lecția 11: Șapte afirmații _____ Interviu _____
- Lecția 12: Șapte afirmații _____ Lucrare scrisă _____
- Lecția 13: Șapte afirmații _____ Lucrare scrisă _____
- Lecția 14: Șapte afirmații _____ Test _____